

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠ'

Παρασκευή 10 Ιουνίου 2005

Αθήνα, σήμερα στις 10 Ιουνίου 2005, ημέρα Παρασκευή και ώρα 19.05' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Η συζήτηση θα διεξαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 141 του Κανονισμού της Βουλής, σε συνδυασμό και με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 96 παράγραφος 2 και 97 του Κανονισμού της Βουλής. Θα ολοκληρωθεί σε τρεις συνεδριάσεις και θα περατωθεί την Κυριακή το βράδυ, με αγόρευση του Πρωθυπουργού. Η ονομαστική ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, σύμφωνα με τον Κανονισμό, διεξάγεται το αργότερο τα μεσάνυχτα της τρίτης συνεδρίασης, δηλαδή της Κυριακής. Η συζήτηση θα αρχίσει με την αγόρευση του Πρωθυπουργού και θα ακολουθήσουν οι αγορεύσεις των πολιτικών Αρχηγών.

Για την καλύτερη οργάνωση της συζήτησης και μετά από συμφωνία με τα κόμματα και σύμφωνα με την κοινοβουλευτική πρακτική που ακολουθείται σ' αυτές τις συζητήσεις, θα ήθελα να προτείνω στο Σώμα τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής, να υπάρξει κατάλογος ομιλητών από τα κόμματα, εάν το επιθυμούν και στη συνέχεια να καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή των ομιλητών.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να λάβουν μέρος στη συζήτηση και το όνομά τους δεν περιλαμβάνεται στους καταλόγους των κομμάτων τους ή εάν το κόμμα τους δεν έχει δώσει κατάλογο, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα από την έναρξη της ομιλίας του Πρωθυπουργού και μέχρι το τέλος της αγόρευσης του τρίτου, μετά τον Πρωθυπουργό, ομιλητή, δηλαδή του τρίτου πολιτικού Αρχηγού.

Πέρα από τις ομιλίες των Αρχηγών των κομμάτων, των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, καθώς και τις ομιλίες των Υπουργών, προτείνουμε να υπάρξει και ένας πρώτος κύκλος κατά προτεραιότητα ομιλητών μ' ένα Βουλευτή από κάθε κόμμα. Εν συνεχεία το Προεδρείο θα καταρτίσει κατάλογο με εναλλαγή

των ομιλητών, ενός της Πλειοψηφίας και ενός της Μειοψηφίας, αναλογικώς προς τη δύναμη κάθε Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ως εξής:

Μετά τον πρώτο κύκλο των κατά προτεραιότητα ομιλητών, στον ενιαίο κατάλογο θα εγγράφονται πέντε Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τέσσερις από το ΠΑΣΟΚ και ανά ένας Βουλευτής από τα μικρότερα κόμματα, οι οποίοι θα εναλλάσσονται, δηλαδή ένας από τη Συμπολίτευση και ένας από την Αντιπολίτευση.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ**)

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ χειροκροτούν ζωνηρά και παρατεταμένα)

Μετά τους τέσσερις κατά προτεραιότητα ομιλητές και στον πρώτο κύκλο των δέκα ομιλητών, θα συμμετάσχει και ένας από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές, εφόσον εγγραφούν και στη συνέχεια θα συμμετάσχει Ανεξάρτητος Βουλευτής μετά από δύο κύκλους ομιλητών.

Οι Υπουργοί, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό, λαμβάνουν το λόγο όποτε το επιθυμούν. Αν, όμως, παρεμβαίνει Υπουργός και ακολουθεί Βουλευτής της Συμπολίτευσης, στη θέση του θα μιλήσει Βουλευτής της Αντιπολίτευσης, για να υπάρξει η εναλλαγή.

Υπενθυμίζω επίσης ότι ο Πρωθυπουργός, οι πολιτικοί Αρχηγοί και οι Υπουργοί έχουν δικαίωμα παρεμβάσεων, όπως το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής ορίζουν.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι συμμετέχουν στη συζήτηση σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής. Όταν, δηλαδή, προηγηθεί η αγόρευση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας στην οποία ανήκουν, δικαιούνται το χρόνο που αντιστοιχεί στη δευτερολογία ή την τριτολογία τους.

Θα ήθελα εδώ να επισημάνω ότι δεν θα υπάρξει καμία αλλαγή της σειράς στον τελικό κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Προτείνω επίσης να αποφασίσουμε από τώρα, στην περίπτωση που θα εγγραφούν πολλοί συνάδελφοι να μιλήσουν να υπάρξουν και πρωινές συνεδριάσεις. Τέλος, προτείνω η σημερινή συνεδρίαση μόνο να λήξει στις 00.30'.

Όσον αφορά στους χρόνους αγορεύσεων, ισχύουν οι χρόνοι του άρθρου 97 του Κανονισμού της Βουλής, το οποίο εφαρμόζεται και στη σημερινή συνεδρίαση.

Δέχεται το Σώμα την πρόταση, όπως τη διέτύπωσα:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Συνεπώς το Σώμα

συνεφώνησε ομοφώνως.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κώστας Καραμανλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Πρόεδρε, ο χρόνος είναι είκοσι πέντε λεπτά. Αν έχετε κάποια άλλη επιθυμία...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Πολιτισμού): Ίσως ένα-δύο λεπτά περισσό-τερα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Θα υπάρξει φυσικά ανοχή.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' ένα κομβικό σημείο για την εξέλιξη της πολιτικής μας, σημείο καθοριστικό για τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται στις δομές του κράτους και στις δομές της οικονομίας, η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ εξαπέλυσε στείρα επίθεση στην Κυβέρνηση και προανήγγειλε πρόταση δυσπιστίας στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών. Επικαλούμενη αντιφατικές προφάσεις, επέλεξε να κρυφτεί, αντί να συνεισφέρει με θέσεις. Επέλεξε το δρόμο των εντυπώσεων και όχι της ουσίας, επέλεξε το χθες και άφησε σ' εμάς να αντιπροσωπεύσουμε το αύριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η πολιτική μας διαφορά από το ΠΑΣΟΚ είναι η στρατηγική. Εμείς θέλουμε τις τομές στο κράτος. Αντίθετα, το ΠΑΣΟΚ ήθελε και θέλει ένα κράτος αναποτελεσματικό και απαρχαιωμένο. Αυτό το κράτος δημιούργησε τόσα χρόνια, αυτό συντηρούσε τόσα χρόνια.

Με αίσθημα ευθύνης, αποφάσισα να ζητήσω από την Εθνική Αντιπροσωπεία ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, διότι στόχος ήταν η Κυβέρνηση και η πολιτική της, διότι η Οικονομία, ο Προϋπολογισμός, οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις είναι ζήτημα συνολικής Κυβερνητικής πολιτικής, διότι έπρεπε να δοθεί σε όλες τις πολιτικές παρατάξεις ευχέρεια συζήτησης για όλα: Για τα βάρη που επωμίσθηκε ολόκληρη η κοινωνία από το χθες, για το έργο που έγινε τους τελευταίους δεκαπέντε μήνες, για το όραμα, το πρόγραμμα και το σχέδιο της νέας διακυβέρνησης.

Στο διάστημα που πέρασε, αντιμετωπίστηκαν κρίσιμες εκκρεμότητες. Τώρα, είναι η ώρα των ευθυνών όλων, η ώρα να αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του, να διαλέξει πλευρά, είτε με το χθες, τη συντήρηση, την αντίδραση είτε με το αύριο, με τις μεταρρυθμίσεις και την πρόοδο. Είναι η ώρα να δούμε πού μας οδήγησε και πού μας οδηγούσε το χθες, αλλά και κυρίως, μάλιστα, ποια είναι η προοπτική που εγγυάται η νέα πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις αρχές του 2004, η Χώρα σκιαζόταν από τα αδιέξοδα μιας κυβέρνησης και ενός «γερασμένου» συστήματος εξουσίας. Αυτά τα αδιέξοδα τα είχαν κρύψει από τον ελληνικό λαό. Είχαν, άλλωστε, εξαντλήσει και τα τελευταία όριά τους σε ανευθυνότητα και παραπλάνηση. Είχαν εξαντλήσει τα όρια αντοχής της οικονομίας και της κοινωνίας, συντηρώντας αδιέξοδα δεκαετιών. Το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων βρισκόταν στα επίπεδα του 1980. Τα χρέη των επιχειρήσεων και νοικοκυριών είχαν εξαπλασιαστεί μέσα σε μία εξαετία. Οι κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες διευρύνονταν. Ο πληθωρισμός παρέμενε, σχεδόν, στο διπλάσιο του κοινοτικού μέσου όρου και η ακρίβεια είχε καταντήσει χρόνιο πρόβλημα, ιδίως για τους οικονομικά ασθενέστερους. Η ανεργία είχε φθάσει στο υψηλότερο επίπεδο των τελευταίων πενήντα χρόνων: Από το 2,7%, το 1980, είχε ξεπεράσει το 11%. Τα φορολογικά βάρη, μέσα σε οκτώ χρόνια, είχαν υπερτριπλασιαστεί. Το έγκλημα του Χρηματιστηρίου, με δράστη το σύστημα εξουσίας, προκάλεσε τη μεγαλύτερη αναδιανομή πλούτου και οδήγησε στην καταστροφή δεκάδες χιλιάδες πολίτες. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας βρισκόταν σε διαρκή πτωτική πορεία, με αρνητικές συνέπειες στο εμπορικό ισοζύγιο, στην προσέλκυση επενδύσεων, στην απασχόληση. Η αύξηση του ΑΕΠ δεν αφορούσε παρά μόνο λίγους τομείς, λίγα συμφέροντα, λίγες περιοχές της χώρας. Ο δημόσιος τομέας, σπάταλος, αντιπαραγωγικός, γραφειοκρατικός, διόγκωνε τα ελλείμματα και τα χρέη,

εμπόδιζε την επιχειρηματικότητα και κρατούσε μακριά τους ξένους επενδυτές.

Η Ελλάδα, υποχωρώντας διαρκώς στη διεθνή κατάταξη για τη διαφθορά, είχε φθάσει πιο κάτω από τη Χιλή και το Κατάρ, στο σχετικό κατάλογο. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με επίσημα έγγραφά της, αφού έθετε θέμα αδιαφανών διαδικασιών, κακοτεχνιών και υπερβάσεων στα δημόσια έργα, προειδοποιούσε για «νέα πρόστιμα».

Το δημόσιο χρέος, από το 25% του ΑΕΠ το 1980, -παρά τους τεράστιους κοινοτικούς πόρους, παρά την εκποίηση δημόσιας περιουσίας- ξεπερνούσε πλέον το 110% του ΑΕΠ. Κάθε οικογένεια ήταν, ήδη, χρεωμένη με 72.000 ευρώ. Μόνο για τόκους, το 2004, πληρώσαμε 9.500.000.000 ευρώ.

Ο προϋπολογισμός προέβλεπε ότι το έλλειμμα θα ήταν στο 1,2% του ΑΕΠ, και είναι πάνω από το 6%, πέντε φορές μεγαλύτερο απ' ό,τι ισχυριζόταν η τότε κυβέρνηση και τρεις φορές μεγαλύτερο από την πιο ακραία εκτίμηση που κάναμε τότε. Ελλείμματα και χρέη προκαλούσαν αυστηρές προειδοποιήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά αποκρύπτονταν από την τότε κυβέρνηση. Είχαν φθάσει σε τέτοια έκταση, που η συνέχιση της ίδιας πρακτικής θα προκαλούσε ανεξέλεγκτες συνέπειες σε βάρος της Οικονομίας και του κοινωνικού συνόλου. Για χρόνια αυτή ήταν η πολιτική τους: Με μία φράση, υποθήκευαν το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις 7 Μαρτίου του 2004, η Ελλάδα άλλαξε σελίδα.

Η ελληνική κοινωνία επέλεξε να κινηθούμε μπροστά, για να κερδίσουμε το μέλλον. Άνοιξε ένα νέο ιστορικό κύκλο. Επέλεξε διακυβέρνηση που μπορούσε να εγγυηθεί μια νέα σχέση εμπιστοσύνης. Από την πρώτη στιγμή, αντιμετωπίσαμε ζητήματα μεγάλης εθνικής, οικονομικής και κοινωνικής σημασίας.

Διαχειριστήκαμε, σε συνεργασία με τη Λευκωσία, μια εξαιρετικά κρίσιμη φάση του Κυπριακού.

Ολοκληρώσαμε, σε ασφυκτικά χρονικά περιθώρια, τα Ολυμπιακά έργα και διοργανώσαμε, όλες και όλοι μαζί, με εξαιρετική επιτυχία, τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004.

Πρωθήσαμε σημαντικές αλλαγές στη Δημόσια Διοίκηση, προσανατολισμένες στη στρατηγική μας επιλογή για επανίδρυση του κράτους.

Δώσαμε τέλος στην εργασιακή ομηρία χιλιάδων συμπολιτών μας, με την τακτοποίηση του μέγιστου δυνατού αριθμού συμβασιούχων.

(Θόρυβος - γέλια από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Πήραμε σημαντικές αποφάσεις για την ενίσχυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με την εφαρμογή του προγράμματος «ΘΗΣΕΑΣ», αλλά και με την ενίσχυση των οικονομικών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Αναμορφώσαμε το πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ», με στόχο την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, τη διαφάνεια, την ποιότητα, την αξιοπιστία στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης.

Προετοιμάζουμε, σε συνεννόηση με τα αρμόδια κοινοτικά όργανα, διαρθρωτικές αλλαγές σε περιφερειακό επίπεδο, ώστε να προωθηθούν, με τον καλύτερο τρόπο, οι στόχοι μας ως προς το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Δρομολογήσαμε τη μετεξέλιξη των ΚΕΠ σε Κέντρα Ολοκληρωμένων Συναλλαγών. Όλες οι δημόσιες υπηρεσίες, με νόμο που ήδη ισχύει, ανέλαβαν την υποχρέωση να ανταποκρίνονται στα αιτήματα των πολιτών μέσα σε τακτές προθεσμίες. Όλα τα Υπουργεία ανέπτυξαν και αναπτύσσουν πρωτοβουλίες περιορισμού της γραφειοκρατίας, εξυπηρέτησης του πολίτη, προστασίας του δημόσιου χρήματος, σύγκρουσης με τα φαινόμενα διαφθοράς.

Θεσπίσαμε, παράλληλα, σειρά συγκεκριμένων και αυστηρών μέτρων για την καταπολέμηση των φαινομένων διαφθοράς στο χώρο της δικαιοσύνης, ώστε να κλείσουν οριστικά οι «κερκόπορτες» της δικαστικής και παραδικαστικής συναλλαγής.

Στο χώρο της παιδείας, καταργήθηκαν οι εξετάσεις της Β' λυκείου και μειώθηκε ο αριθμός των εξεταζόμενων μαθημάτων της Γ' λυκείου. Δημιουργήθηκαν νέα τμήματα Πανεπιστημίων και νέα ολοήμερα σχολεία. Επιταχύνθηκε ο εξοπλισμός των σχολείων, με ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, τα σχόλια περιττεύουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Πολιτισμού): Προετοιμάστηκε και προωθείται η συστηματοποίηση της διά βίου εκπαίδευσης.

Πήραμε την πρωτοβουλία να ξεκινήσουμε εθνικό διάλογο. Και αυτό, γιατί ήταν και είναι θέση μας να συνθέσουμε, όλοι μαζί, μια μακρόπνοη εκπαιδευτική πολιτική, να διαμορφώσουμε και να θεμελιώσουμε ένα σύστημα εκπαίδευσης, που να οδηγεί στην αξιοποίηση της Νέας Γνώσης, της Έρευνας, της Καινοτομίας.

Θέσαμε σε δημόσια διαβούλευση συγκροτημένη πρόταση για τη θέσπιση αντικειμενικού συστήματος αξιολόγησης των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, με σεβασμό στην αυτοτέλειά τους.

Ανοίξαμε το δρόμο για καίριας σημασίας διαρθρωτικές αλλαγές, με στόχο την αξιοκρατία, και την ποιότητα, την άμιλλα, και την αναβάθμιση των σπουδών.

Για τον αγροτικό κόσμο εξασφαλίσαμε θετικές ρυθμίσεις εν όψει της νέας ΚΑΠ για τα μεσογειακά προϊόντα, που ενδιαφέρουν τη Χώρα μας, και πετύχαμε την ικανοποίηση μαζικών αιτημάτων των βαμβακοπαραγωγών.

Δώσαμε λύση στο πρόβλημα με τα πανωτόκια και μειώσαμε τα επιτόκια της Αγροτικής Τράπεζας για αγροτικά δάνεια.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)
 (Ζωνηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ! Παρακολουθεί ο ελληνικός λαός τη συνεδρίαση της Βουλής. Είναι θέαμα αυτό που παρουσιάζετε; Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Πολιτισμού): Ανταποκριθήκαμε στην προγραμματική μας δέσμευση να καταβάλλονται οι αποζημιώσεις του ΕΛΓΑ μέσα σε τρεις μήνες από τη λήξη του χρόνου συγκομιδής. Ιδρύουμε Τοπικά Κέντρα Αγροτικής ανάπτυξης και φέρνουμε τους γεωτεχνικούς δίπλα στους αγρότες.

Στον ευαίσθητο τομέα της Υγείας, δρομολογήθηκαν προσλήψεις προσωπικού για τη σταδιακή κάλυψη των κενών θέσεων. Μειώθηκαν σημαντικά, με το νέο σύστημα εφημεριών, τα ράντζα στα νοσοκομεία της Αττικής. Δημιουργούνται Κέντρα Υγείας Αστικού Τύπου. Προωθείται η κατάργηση της λίστας συνταγογράφησης. Μετασχηματίζεται το ΕΣΥ, με εξορθολογισμό των οικονομικών του και επένδυση στην τεχνολογία.

Για τους συνταξιούχους, καταργήσαμε, από τους πρώτους μήνες, την εισφορά στο ΛΑΦΚΑ και προχωρούμε, παρά τα πολύ δύσκολα δημόσια οικονομικά, σε ρύθμιση για την καταβολή των αναδρομικών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
 Στο μέτωπο της ακρίβειας και της αισχροκέρδειας, αναπτύξαμε και αναπτύσσουμε συντονισμένες προσπάθειες, ενισχύοντας την Επιτροπή Ανταγωνισμού, ενεργοποιώντας τη Γραμματεία του Καταναλωτή και εντεινόντας τους ελέγχους.

Για την αντιμετώπιση της ανεργίας, εφαρμόζουμε ειδικά προγράμματα για τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις και τους αυτοαπασχολούμενους, ενισχύουμε τα Κέντρα Προώθησης στην Απασχόληση (ΚΠΑ), εφαρμόζουμε την εξατομικευμένη προσέγγιση του ανέργου, προωθούμε ολοκληρωμένες παρεμβάσεις για τις γυναίκες και τις ειδικές ομάδες του πληθυσμού.

Στους δεκαπέντε μήνες που πέρασαν, πραγματοποιήθηκε έργο σημαντικό, με αντίπαλο χρόνια προβλήματα. Αυτό, όμως, δεν μας εφησυχάζει. Μένει, ακόμα, πολλή δουλειά. Σίγουρα, όμως, μπήκαν τα θεμέλια για μία νέα πολιτική, που έχει συγκεκριμένους στόχους -και βραχυχρόνιους και μακροχρόνιους- που βασίζεται σ' ένα ολοκληρωμένο σχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε και έχουμε, μπροστά μας, την πρόκληση των τεράστιων χρεών και των ελλειμμάτων του χθες. Αναπτύξαμε συγκροτημένη προσπάθεια, για να πετύχουμε, με τρόπο ήπιο για το κοινωνικό σύνολο, πραγματική

δημοσιονομική εξυγίανση, απόλυτη διαφάνεια στη διαχείριση του δημόσιου χρήματος, συγκράτηση των καταναλωτικών δαπανών του Δημοσίου, αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας του, περιορισμό της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής.

Ταυτόχρονα, όμως, κινηθήκαμε για τη διαμόρφωση των όρων και των προϋποθέσεων που απαιτούνται για την κατάκτηση του μέλλοντος. Αλλάξαμε το μείγμα της οικονομικής πολιτικής με πολιτικές που σημαίνουν δυναμισμό στην Οικονομία, στήριξη στην επιχειρηματικότητα, ευαισθησία στην κοινωνία.

Σχεδιάσαμε και εφαρμόζουμε ένα νέο αναπτυξιακό πρότυπο, βασίζεται και αποβλέπει στην ενεργοποίηση ολόκληρου του οικονομικού δυναμικού της Χώρας, στην ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας του Έλληνα, στη δημιουργική συνεργασία Κράτους και Ιδιωτικού Τομέα.

Κηρύξαμε το 2005 «Έτος ανταγωνιστικότητας» και δημιουργούμε, με συγκροτημένες πολιτικές, μια «ομπρέλα ανταγωνιστικότητας» για όλες τις δραστηριότητες του Δημόσιου και του Ιδιωτικού Τομέα.

Αυξήσαμε το αφορολόγητο όριο για τα νοικοκυριά και μειώσαμε τους φορολογικούς συντελεστές, για τις επιχειρήσεις, έως και δέκα ποσοστιαίες μονάδες μέσα στην τριετία, έτσι ώστε να ενισχυθεί η επιχειρηματικότητα των Ελλήνων, να έρθουν άμεσες ξένες επενδύσεις, να δημιουργηθούν νέες θέσεις δουλειάς.

Ψηφίσαμε και εφαρμόζουμε, για τον ίδιο σκοπό, νέο αναπτυξιακό νόμο, που δίνει ενισχυμένα χρηματοδοτικά και φορολογικά κίνητρα για επενδύσεις σε παλιές και νέες επιχειρήσεις.

Προχωρήσαμε, με απόλυτη διαφάνεια, σε αποκρατικοποιήσεις, με αποκορύφωμα την πλήρη ιδιωτικοποίηση της Εθνικής Τράπεζας.

Πετύχαμε σημαντική επιτάχυνση στους ρυθμούς εκτέλεσης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, από το 21% στο 34%.

Αντιμετωπίσαμε, κατά τον καλύτερο τρόπο, τις συνέπειες από την κακοδιαχείριση κοινοτικών πόρων και την αδιαφάνεια της περιόδου 2000-2003.

Στις διαπραγματεύσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση, καταφέραμε να αποτρέψουμε τον κίνδυνο αναστολής πληρωμών, αλλά και να μειώσουμε, στο 1/3, στα 518.000.000 ευρώ το επαπειλούμενο κοινοτικό πρόστιμο. Ένα έγκλημα διαπλοκής, διαφθοράς και ανεπάρκειας έπεσε και αυτό στις πλάτες μας.

Μεταρρυθμίσαμε, στο μεταξύ, ολοκληρωμένα και ριζικά το σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων.

Θεσπίσαμε νέο, διαφανές και αδιάβλητο σύστημα ανάθεσης έργων, νέο θεσμικό πλαίσιο για τις μελέτες, νέα ενιαία τιμολόγια εργασιών, για όλα τα δημοπρατούμενα δημόσια έργα.

Στρέψαμε, από την πρώτη στιγμή, το κύριο βάρος των δράσεων μας στην Περιφέρεια. Εκπονήσαμε και υλοποιούμε ένα γιγαντιαίο πρόγραμμα κατασκευής δημοσίων έργων, για όλη την Ελλάδα και ιδίως για την περιφέρεια, ύψους 12,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, για το 2005 και το 2006.

Δώσαμε και δίνουμε άμεσα προτεραιότητα στις πολιτικές που αφορούν ιδιαίτερα την ύπαιθρο, την ορεινή και τη νησιωτική Ελλάδα. Βασικοί άξονες, σ' αυτήν την κατεύθυνση, είναι η αναβάθμιση της ποιότητας και η επέκταση της τουριστικής μας βιομηχανίας σε ολόκληρη τη Χώρα, με στοχευμένες πολιτικές, η ενίσχυση της Ναυτιλίας, που έχει ξεχωριστό ρόλο στην οικονομική ανάπτυξη, η Νέα Αγροτική Πολιτική, που αποβλέπει στη στήριξη του αγροτικού κόσμου και ενίσχυση της θέσης των προϊόντων μας στην ελληνική και τη διεθνή αγορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε, τώρα, σε κομβικό σημείο αλλαγών και μεταρρυθμίσεων για το νέο αναπτυξιακό πρότυπο, την αύξηση του παραγόμενου προϊόντος και τη δικαιοτέρα διανομή του.

Θεσπίζουμε ενιαίο πλαίσιο για τις Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα, για να ανοίξουν καινούργιοι δρόμοι για την κινητοποίηση μεγάλων ιδιωτικών κεφαλαίων, για την προώθηση νέων έργων, για τη δημιουργία περισσότερων θέσεων δουλειάς.

Πρωθοούμε, με κατάλληλη προετοιμασία, μια νέα γενιά μετοχοποιήσεων, αποκρατικοποιήσεων και ιδιωτικοποιήσεων, με

βασικό στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της Οικονομίας.

Προχωρούμε, αφού, ήδη, απελευθερώσαμε την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, στην απελευθέρωση της αγοράς φυσικού αερίου, επιλύοντας εκκρεμότητες ετών, γεγονός που ανοίγει το δρόμο σ' ένα κύμα επενδύσεων στο χώρο της ενέργειας.

Δημιουργούμε, προωθώντας μέτρα -τομές, ανάμεσα στα οποία και η καθιέρωση εθνικού πλαισίου για το ωράριο των καταστημάτων, μια νέα πραγματικότητα, για να ανθίσει το εμπόριο σε όφελος των καταναλωτών, των επιχειρήσεων και των εργαζομένων.

Αφού απλοποιήσαμε το θεσμικό πλαίσιο για την αδειοδότηση των μεταποιητικών επιχειρήσεων, προετοιμάζουμε ανάλογο πλαίσιο για τις εμπορικές και τουριστικές επιχειρήσεις.

Έχουμε, ήδη, ολοκληρώσει τη σχετική προετοιμασία και προχωρούμε άμεσα στην προκήρυξη μελετών για την κατάρτιση εθνικού χωροταξικού σχεδίου, αλλά και ειδικών χωροταξικών σχεδίων για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, για τον Τουρισμό, για τη Βιομηχανία, για τους ορεινούς όγκους και τον παράκτιο χώρο.

Στηρίζουμε τη συμφωνία που επετεύχθη ανάμεσα στη διοίκηση και τους εργαζομένους του ΟΤΕ ως παράδειγμα απροκατάληπτης συνεννόησης, που δίνει στον οργανισμό τα εφόδια, για να αντεπεξέλθει στον εντεινόμενο ανταγωνισμό.

Πρωθούμε, με συναίσθηση ευθύνης, μετά από διάλογο πολλών μηνών, ορθολογική λύση στο Ασφαλιστικό ζήτημα των Τραπεζών. Πρωθούμε νέο θεσμικό πλαίσιο για τη λειτουργία των ΔΕΚΟ, προς όφελος της οικονομίας και των πολιτών.

Ανοιξαμε διάλογο για τις μεταρρυθμίσεις σε βασικές πτυχές των εργασιακών σχέσεων, με κεντρικό στόχο την αύξηση της απασχόλησης.

Προχωρούμε στην αναμόρφωση του Πτωχευτικού Δικαίου. Προετοιμάζουμε θεσμικό πλαίσιο για την αξιολόγηση των επιπτώσεων των νόμων στην ανταγωνιστικότητα. Δρομολογούμε διάλογο μακράς πνοής, προκειμένου να αναζητηθούν έγκαιρα και να προωθηθούν, στα επόμενα χρόνια, συναινετικές λύσεις σε βασικά προβλήματα του Ασφαλιστικού Συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε δύναμη μεταρρυθμίσεων. Αλλάζουμε την Ελλάδα, αφήνουμε πίσω το χθες, με τις νοοτροπίες και τις πρακτικές του και χτίζουμε, με αισιοδοξία, το αύριο, με νέες επιλογές και με την κοινωνία στο πλευρό μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στην πορεία αυτή, οδηγός μας είναι η ευθύνη απέναντι στην κοινωνία. Υπηρετούμε τους πολίτες, τις ανάγκες, τις προσδοκίες, τα οράματά τους. Η έγνοια μας είναι στραμμένη στους συνταξιούχους, στους χαμηλόμισθους, στους αγρότες, στην Περιφέρεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σχεδόν όλο το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης κατευθύνεται στην ελληνική περιφέρεια. Έγνοια μας είναι να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα του σήμερα και να διασφαλίσουμε τους όρους που οδηγούν, με σιγουριά και σταθερότητα, σ' ένα καλύτερο αύριο.

Αντιλαμβάνομαι πολύ καλά τη σκοπιμότητα των αντιδραστικών εξάρσεων του ΠΑΣΟΚ: «Πολιτική πενία τέχνας κατεργάζεται».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Οι λύσεις, όμως, δεν βρίσκονται στην αντίδραση, στην αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση, στην πλήρη απουσία θέσεων, δεν βρίσκονται στην απόλυτη σύγχυση του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σ' ένα ΠΑΣΟΚ χωρίς στίγμα. Οι λύσεις απαιτούν συγκεκριμένες θέσεις. Απαιτούν δράσεις. απαιτούν τόλμη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν παραγνωρίζουμε ότι στα χρόνια που πέρασαν, έγινε έργο. Η Χώρα, όμως, στα είκοσι χρόνια που κυβερνούσατε, δεν έκανε τις αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, όπως απαιτούσε η νέα εποχή. Γι' αυτό, είμαστε τελευταίοι σε όλους τους δείκτες. Η Χώρα δεν έκανε τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις, που θα ωφελούσαν το κοινωνικό σύνολο. Αυτή είναι η αλήθεια και την ξέρετε.

Αυτήν τη στιγμή, εκείνο που προέχει μπροστά στα προβλή-

ματα, είναι να δώσουμε όλοι πειστικές απαντήσεις. Η πολιτική μας είναι ξεκάθαρη. Οι τομές που σχεδιάζουμε, είναι σαφείς. Αφορούν την κοινωνία, αφορούν τους πολίτες και τα προβλήματα τους.

Αντίθετα, εσείς μετατρέπετε την ενδοκομματική σας σύγχυση σε στείρα άρνηση απέναντι στις κοινωνικές αλλαγές. Το μόνο που σας συσπειρώνει είναι η κοινή άρνηση. Γι' αυτό, λέτε «όχι» σε όλα, διαρκώς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έτσι, όμως, αδιαφορείτε για τα προβλήματα της κοινωνίας. Ασχολείστε μόνο με τα δικά σας προβλήματα, που, σε τελική ανάλυση, δεν ενδιαφέρουν κανέναν.

Η κοινωνία, εύλογα, αναρωτιέται: Ποιες είναι οι θέσεις σας; Τι θέλετε; Θέλετε να αντιμετωπισθούν οι χρόνιες παθολογίες ή θέλετε να ασκείτε στείρα αντιπολίτευση; Θα στηρίξετε τις αλλαγές που χρειάζεται ο Τόπος ή θα μείνετε στην αντίδραση;

Υπάρχει ένα ακόμα κρίσιμο ερώτημα: Ποιους, τελικά, υπερασπίζεστε; Την πλειοψηφία των πολιτών ή τις οργανωμένες και κλειστές μειοψηφίες;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αλλαγές αφορούν τον Τόπο, την κοινωνία, τους πολίτες. Η πρόκληση είναι μπροστά σε όλους μας. Εάν θέλετε να διακριθείτε ως μοχλός αντίδρασης, ως εστία συντήρησης, ως παράταξη που προασπίζεται το παρελθόν, είναι δικό σας πρόβλημα. Για εμάς, προέχουν τα προβλήματα του Τόπου και της κοινωνίας, προβλήματα για τα οποία, πάντως, φέρετε την κύρια ευθύνη, προβλήματα που απαιτούν λύσεις.

Αυτό κάνουμε εμείς. Πρωθούμε λύσεις. Δίνουμε έμπρακτες απαντήσεις! Καιρός, όμως, να απαντήσετε και εσείς. Καιρός να αποφασίσετε και εσείς. Αποφασίστε, έστω και τώρα! Περιμένουμε τις προτάσεις σας. Περιμένουμε τις θέσεις σας. Περιμένουμε την υπεύθυνη στάση σας. Συνεννοηθείτε μεταξύ σας και πείτε μας! Επιτέλους, πάρτε θέση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν μπροστά μας σοβαρά προβλήματα, χρόνιες παθολογίες, σημαντικές εκκρεμότητες από το χθες. Υπάρχουν μπροστά μας πειστικά αιτήματα και απαιτήσεις της κοινωνίας. Για να ξεφύγουμε από το τέλμα του χθες, για να δώσουμε λύσεις στα προβλήματα των πολλών, για να διασφαλίσουμε μια νέα προοπτική, απαιτούνται αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Απαιτείται, πρώτα απ' όλα, σύγκρουση με τη διαφθορά και τη διαπλοκή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι υπόθεση που αφορά όλους τους πολίτες, όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Είναι ζήτημα Δημοκρατίας. Είναι αγώνας που ξεκινήσαμε σε δύσκολους καιρούς και δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω. Νερό στο κρασί μας δεν βάλαμε ποτέ και δεν πρόκειται να βάλουμε τώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το παρόν ζητά άμεσες και καθαρές λύσεις σε ό,τι το βαραίνει. Το μέλλον κερδίζεται τώρα. Αυτός είναι ο στόχος μας και μπορούμε να τα καταφέρουμε. Το αποδείξαμε πέρυσι το καλοκαίρι, με την εκπληκτική διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, που κάναμε όλες και όλοι μαζί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Ο δρόμος -και το ξέρετε όλοι- δεν ήταν ρόδινος. Είχε εμπόδια, καθυστερήσεις, διαφωνίες, θυσίες.

Ένα, όμως, είναι βέβαιο: Συμφωνήσαμε, συνεργαστήκαμε, δουλέψαμε μαζί -κόμματα, κράτος, πολίτες- και πετύχαμε, τελικά, ένα εκπληκτικό συλλογικό επίτευγμα.

Αποδείξαμε στον Κόσμο ότι μπορούμε. Το αποδείξαμε, πάνω απ' όλα, σ' εμάς τους ίδιους. Αποδείξαμε ότι η Ελλάδα μπορεί να κερδίσει το μέλλον.

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει σημαντικά συγκριτικά πλεονεκτήματα. Το μέλλον απαιτεί να επενδύσουμε στο ανθρώπινο δυναμικό μας, να αξιοποιήσουμε το φυσικό και πολιτισμικό πλούτο του Τόπου μας, να μετατρέψουμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Χώρας μας σε ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα, να κτίσουμε ένα Κράτος σύγχρονο και αποτε-

λεσματικό, που σέβεται τον πολίτη, ένα κράτος που δεν σπαταλά το μόχθο του, που είναι δίπλα στον πολίτη.

Ξεκινήσαμε, ήδη, με βήματα σιγουριάς, και αποφασιστικότητας, τον κύκλο των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων. Χρειάζεται, τώρα, ευθύνη, σύνεση, τόλμη από όλες και όλους μας. Δεν γίνεται να μιλούμε για αλλαγές και να οργανώνουμε αντιδράσεις συντήρησης. Δεν γίνεται να επιβαρύνονται, συνεχώς, οι επόμενες γενιές από τις ατολμίες, την αναβλητικότητα και τα φοβικά σύνδρομα του παρελθόντος. Δεν γίνεται να διαχειριζόμαστε, διαρκώς, προβλήματα από το χθες και να αφήνουμε τις ευκαιρίες να μας προσπερνούν.

Σχεδιάσαμε και εφαρμόζουμε μεταρρυθμιστική πολιτική, που δίνει στον Τόπο μας διέξοδο από το τέλμα του χθες. Προωθούμε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις σε όφελος του κοινωνικού συνόλου, των φορολογούμενων, των εργαζόμενων, των ανέργων. Προωθούμε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, που δεν κατευθύνονται από δόγματα και αγκυλώσεις του παρελθόντος. Δεν σημαίνουν αντιπαράθεση ιδεολογιών, σημαίνουν σύγκρουση με τα χρόνια προβλήματα που καθηλώνουν τον Τόπο και την κοινωνία, απελευθέρωση των δημιουργικών δυνάμεων της κοινωνίας, ενεργοποίηση του δυναμικού μας, νέες ευκαιρίες και καλύτερη ζωή για όλους.

Θέλουμε οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις να γίνουν με την πιο πλατιά συναίνεση. Από την αρχή, επιδιώξαμε το διάλογο αντί του μονολόγου, τη σύνθεση αντί της μονομερούς απόφασης. Σε κάθε περίπτωση, όμως –το είπα και θα το επαναλάβω– η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να προχωρήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Προχωρούμε μπροστά με γενναίες αποφάσεις, με πνεύμα συνεννόησης, αλλά και βούληση αποτελεσματικότητας με όραμα για τη σύγχρονη Ελλάδα, με σχέδιο προσανατολισμένο στο τελικό κοινωνικό όφελος. Προχωρούμε μπροστά, με σύμμαχό μας την πλατιά κοινωνική συμμαχία της 7ης Μαρτίου. Προχωρούμε με το βλέμμα στραμμένο στους πολλούς. Αυτή είναι η δική μας στρατηγική επιλογή και αυτός είναι, για εμάς, ο δρόμος του μέλλοντος. Αυτόν το δρόμο υπέδειξαν οι Έλληνες, αυτό το έργο μας εμπιστεύτηκαν να φέρουμε σε πέρας. Σ' αυτούς απευθύνομαι σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Οι Έλληνες δεν ταυτίζονται με την αντίδραση στο καινούργιο, στο σύγχρονο, στο προοδευτικό, δεν ταυτίζονται με τη συντήρηση, που βολεύει μόνο τα οργανωμένα συμφέροντα και τα κλειστά κλαμπ των προνομιούχων. Επέλεξαν μεταρρυθμιστική δύναμη, απαιτούν να ανοίξουμε νέους δρόμους. Απαιτούν μεταρρυθμιστική στρατηγική για μια Ελλάδα, που ξεχωρίζει σε ολόκληρη την ευρύτερη περιοχή, μια Ελλάδα διεθνές κέντρο Παιδείας, Πολιτισμού, Υγείας, Παραγωγής, και στο Εμπόριο, Ναυτιλίας, και Τουρισμού, μια Ελλάδα ανταγωνιστική στην Ευρώπη, ανταγωνιστική στο σύγχρονο κόσμο –με ποιότητα παντού– μια Ελλάδα που με μια λέξη παράγει και προσοδεύει, που χτίζει μία κοινωνία συνοχής, αλληλεγγύης, εμπιστοσύνης, μία κοινωνία δικαιοσύνης. Αυτός είναι ο δρόμος που έχουμε επιλέξει, ο δρόμος που υπηρετεί τους πολίτες, που απαιτούν οι πολίτες, που, σε τελική ανάλυση, δικαιούνται οι πολίτες και χρειάζεται ο τόπος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητώ την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής, την ψήφο για αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, την ψήφο για να πάμε, όλοι μαζί, την Ελλάδα μπροστά, την ψήφο για να πρωταγωνιστήσει η Ελλάδα, την ψήφο για κοινωνική συνοχή και πρόοδο, την ψήφο υπέρ της δράσης και κατά της ακινησίας, την ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, την ψήφο εμπιστοσύνης στο πρόγραμμα και στο σχέδιό μας για την Ελλάδα, για το σήμερα, για το αύριο, για τα επόμενα χρόνια.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου

Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μάλλον σε κάποια σύγχυση θα βρίσκεται ο Πρωθυπουργός. Δεν βρίσκεται στο Λουξεμβούργο, που ήταν χθες. Βρίσκεται στην Ελλάδα. Διότι ο απολογισμός τον οποίο ακούσαμε, μάλλον για το Λουξεμβούργο είναι και όχι για την Ελλάδα των δεκαπέντε μηνών της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Έχω ακούσει παρατάξεις να χειροκροτούν τις επιτυχίες τους, αλλά πρώτη φορά απόψε άκουσα παρατάξεις να χειροκροτούν τις αποτυχίες τους στον αγροτικό χώρο, στην παιδεία, στην οικονομία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Μας προκάλεσε ο κύριος Πρωθυπουργός να διαλέξουμε το δρόμο μας. Εμείς τον έχουμε διαλέξει το δρόμο μας. Ο δρόμος μας είναι ο διάλογος με το μέλλον και όχι ο μονόλογος με το παρελθόν. Και μεθαύριο καταψηφίζουμε, για να δώσουμε ελπίδα σ' αυτόν τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Λίγα μόνο λεπτά μετά από τη δική μας πρόταση δυσπιστίας, ήλθε η δικαίωση. Ο κ. Αλογοσκούφης μας είπε ότι αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο για επιβολή νέων φόρων στον ελληνικό λαό. Επιβεβαιώνεται η πλήρης αποτυχία της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Είχαμε προβλέψει ότι θα ήταν μία εισπρακτική πολιτική χωρίς πυξίδα, μία πολιτική αποδιοργάνωσης της κοινωνίας.

Ο Πρωθυπουργός ήλθε να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης και νομίζω ότι δικαιώνεται και αυτή η επιλογή, να στηρίξουμε αυτήν του την επιλογή, μετά από τον αξιοθρήνητο απολογισμό που ακούσαμε από τον ίδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αισθάνεται την ανάγκη να ζητήσει τη δεδομένη εμπιστοσύνη των Βουλευτών του. Θα καταγραφείτε και εσείς –αυτό θέλει– ως συνεπείς της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβέρνησής σας. Μία Κυβέρνηση, που παρά την ψήφο εμπιστοσύνης που θα πάρει την Κυριακή το βράδυ, θα παραμένει Κυβέρνηση υπό ανασχηματισμό. Αλλά, τελειώνει και ένας μύθος. Η θεωρία των «ανεπαρκών Υπουργών, αλλά του υπεράνω Πρωθυπουργού». Τελειώνει αυτό.

Επιτέλους, συνειδητοποιεί ο κ. Καραμανλής τη δική του ευθύνη, την οποία προσπαθούσε να αποποιηθεί εδώ και δεκαπέντε μήνες.

Ο Πρωθυπουργός χρεώνεται προσωπικά τη Λουκέρνη, την απογραφή, την επιτήρηση, το φιάσκο του «Βασικού Μετόχου», την υποβάθμιση του κύρους της χώρας μας, τη φορολογική επιδρομή κατά των πολιτών, τον κ. Ρεγκούζα, τον κ. Δούκα, την ακρίβεια, την ανεργία, την ασφυξία στην αγορά, τον κομματισμό στη Δημόσια Διοίκηση, την άλωση του κράτους από τον κ. Παυλόπουλο και τον συνεργάτη του τον κ. Χούπη.

Αλλά δεν κατάλαβε κάτι ο κύριος Πρωθυπουργός. Δεν ζητά το ΠΑΣΟΚ ψήφο εμπιστοσύνης από τη Νέα Δημοκρατία. Το ΠΑΣΟΚ κυβέρνησε με ψήφο εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού, το 1981, το 1985, το 1993, το 1996, το 2000, με τον Ανδρέα Παπανδρέου και τον Κώστα Σημίτη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και αποτελούν ύβρεις απέναντι σε γενιές αγωνιστών από αυτήν την παράταξη και τις προοδευτικές δυνάμεις, που πάλεψαν για αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, αυτά τα οποία ακούσαμε περί μεταρρυθμίσεων και περί συντήρησης, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Εμείς είμαστε εδώ, για να κρίνουμε εσάς. Εσείς έχετε την εντολή του ελληνικού λαού και εσείς κρίνετε για τους δεκαπέντε μήνες των δικών σας λαθών: Για την αναξιοκρατία, για τις διαχωριστικές γραμμές που επαναφέρετε, για την κοινωνική αναταραχή που προκαλείτε, για τον προϋπολογισμό «μαϊμού», για τις μεγάλες υποσχέσεις που δεν τηρείτε, για τη φαυλότητα και τον αυταρχισμό, για τις υποσχέσεις σας για την παιδεία, για το μονόλογο στην παιδεία και όχι το διάλογο στην παιδεία, για την υγεία, για τις συντάξεις, για τους συμβασιούχους.

Κρίνετε γι' αυτά. Εμείς είμαστε εδώ, για να υπερασπιστού-

με τα συμφέροντα του ελληνικού λαού απέναντι σε μια λαίλαπα νέου αυταρχισμού. Είμαστε εδώ, για να συγκρουστούμε με κάθε προσπάθεια της Συντήρησης να περιθωριοποιήσει τον ελληνικό λαό. Είμαστε εδώ, για να προστατεύσουμε τα δικαιώματα του ελληνικού λαού και να τον κάνουμε συμμετέχο σε μεγάλες αλλαγές. Δεν είμαστε απέναντι στον ελληνικό λαό. Μαζί του θα κάνουμε τις αλλαγές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Πρώτα απ' όλα κρίνεστε για τις προεκλογικές σας υποσχέσεις, διότι μ' αυτές σας έδωσε εντολή ο ελληνικός λαός. Σήμερα ακούμε ελάχιστα γι' αυτές. Σας κατηγορούμε και είστε υπόλογοι γι' αυτό. Στις προγραμματικές σας δηλώσεις είχατε πει ότι η πρώτη σας προτεραιότητα θα είναι η μείωση του πληθωρισμού και της ακρίβειας. Είστε υπόλογοι και σας καταγγέλλουμε, γιατί ο πληθωρισμός ανεβαίνει και η ακρίβεια ροκανίζει τα εισοδήματα κάθε ελληνικού νοικοκυριού. Δεσμευθήκατε στις προγραμματικές σας δηλώσεις ότι θα μειώσετε την ανεργία. Και εδώ είστε υπόλογοι. Η ανεργία ανεβαίνει και πλήττει τους νέους και τις γυναίκες. Έχουμε εξήντα πέντε χιλιάδες ανέργους μόνο στον κατασκευαστικό τομέα. Έχουμε χάσει κάπου εκατόν δέκα οκτώ χιλιάδες θέσεις εργασίας επί της δικής σας διακυβέρνησης.

Υποσχθήκατε παραγωγή και νέες ευκαιρίες, νέες επενδύσεις. Είστε υπόλογοι, διότι δεν υπάρχει ανάπτυξη. Έχετε καθυστερήσει τον αναπτυξιακό νόμο, για τον οποίο μιλήσατε, κύριε Πρωθυπουργέ. Πέστε μου την ημερομηνία της πρώτης επένδυσης, που εσείς θα εγκρίνετε. Δώστε μου μια ημερομηνία μετά από δεκαπέντε μήνες διακυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Υποσχθήκατε ευημερία για όλους τους Έλληνες και ιδιαίτερα για τους πιο αδύναμους. Είστε υπόλογοι για μια βαθύτατα ταξική πολιτική, που συρρικνώνει τα χαμηλόμισθα εισοδήματα και δημιουργεί μια νέα φτώχεια στη χώρα μας. Μιλήσατε για μια σταθερή μακροοικονομική πολιτική με διαφάνεια, για εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών. Είστε υπόλογοι, διότι το δημόσιο χρέος αυξήθηκε. Δεν υπάρχει οικονομική σταθερότητα. Στο θέμα της διαφάνειας είστε υπόλογοι, διότι το θέμα του «Βασικού Μετόχου» κατέληξε σε φιάσκο και υποβάθμισε το κύρος της χώρας μας.

Είπατε ότι προτεραιότητά σας είναι να αξιοποιήσετε αποτελεσματικά τα κοινοτικά κονδύλια και να εξασφαλίσετε το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Εδώ είστε πάλι υπόλογοι, διότι καταφέρατε με δική σας αποκλειστική ευθύνη να μας επιβληθεί πρόστιμο άνω των 500.000.000 ευρώ στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριοι συνάδελφοι, εσείς είστε Κυβέρνηση. Δεν χάσαμε εμείς τα 500.000.000 ευρώ. Εσείς τα χάσατε, που είστε Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και ποιος θα τα πληρώσει αυτά; Ο φορολογούμενος Έλληνας.

Χθες στο Ευρωκοινοβούλιο, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, ψήφισαν να μειωθούν οι πιστώσεις για το νέο προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καταφανώς είστε ευχαριστημένοι με τα αγροτικά προγράμματα. Τι θα πείτε όμως στους αγρότες μεθαύριο; Τι θα πείτε στην περιφέρεια για την οποία κόπτεσθε; Γιατί δεν ακολουθήσατε τη θέση των σοσιαλιστών, της Ισπανίας, της Ιταλίας και της Ελλάδας που καταψήφισαν; Πώς θα διαπραγματευθείτε μεθαύριο, κύριε Πρωθυπουργέ, όταν θα πάτε στο Λουξεμβούργο, αφού οι Βουλευτές σας έχουν ψηφίσει μείωση για το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Δεύτερον, κρίνεσθε για την ικανότητά σας να κυβερνήσετε. Τα αποτελέσματα εδώ είναι απογοητευτικά. Είναι απίστευτη η ανευθυνότητά σας. Μοιάζετε με θέατρο σκιών. Άλλα λέει το πρωί ο κ. Ρεγκούζας, άλλα το απόγευμα ο κ. Δούκας και άλλα το βράδυ ο κ. Αλογοσκούφης. Και μετά, την επόμενη μέρα, ο κύριος Πρωθυπουργός τους στηρίζει όλους, ενιαία, γιατί δήθεν υπάρχει μια ενιαία γραμμή. Μιλήσατε για εμάς. Εμείς, κάνουμε ένα δημοκρατικό διάλογο. Εμείς δεν είμαστε κυβέρνηση, και

έχουμε το πλεονέκτημα –και αυτό θα το συνεχίσουμε– να κάνουμε δημοκρατικό διάλογο και μέσα στο κόμμα μας, διότι εμείς προετοιμαζόμαστε σοβαρά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αλλά το θέμα των Υπουργών δεν είναι θέμα δημοκρατικού διαλόγου, είναι θέμα συντονισμού, κύριε Πρωθυπουργέ, τον οποίο εσείς δεν κάνετε, με μεγάλες αβαρίες για την ελληνική οικονομία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Το πρωί ο αρμόδιος Υφυπουργός μας λέει ότι δεν θα υπάρξουν νέοι φόροι, το μεσημέρι άλλος αρμόδιος το διαψεύδει. Το βράδυ ο Υπουργός αφήνει ανοιχτό το θέμα και την επομένη ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος κομπάζει για τη συνοχή της Κυβέρνησης.

Είστε υπόλογοι και για την Ολυμπιάδα. Δημιουργήσατε φόβο πριν από την Ολυμπιάδα, και όταν ο ελληνισμός απέδειξε τις δυνατότητές του και πήρε άριστα για τη διοργάνωση της Ολυμπιάδας, μετά εσείς συνειδητά υποσκάψατε το θετικό κλίμα με δηλώσεις σας και με την έλλειψη πρωτοβουλιών. Κάνετε την προσδοκία μιζέρια.

Και μιθήκαμε, όχι σε ένα νέο ιστορικό κύκλο, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά σε ένα φαύλο κύκλο υπανάπτυξης. Ενάμιση χρόνο μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας, η λέξη «επένδυση» ακούγεται ως ανέκδοτο.

Είστε υπόλογοι, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι οι Έλληνες καταναλωτές, σύμφωνα με τις πρόσφατες πια δημοσιεύσεις και έρευνες, είναι οι πιο απαισιόδοξοι στον κόσμο για την πορεία της οικονομίας. Οι πιο απαισιόδοξοι στον κόσμο, μετά από μία Ολυμπιάδα που μας έβαλε στην πρωτιά του κόσμου! Γιατί σε δεκαπέντε μήνες να είμαστε από τους πιο απαισιόδοξους στον κόσμο;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Τρεις στους τέσσερις Έλληνες δηλώνουν ότι η οικονομία επιδεινώθηκε τους τελευταίους έξι μήνες. Το 54% πιστεύει ότι θα συνεχίσει να χειροτερεύει τους επόμενους δώδεκα μήνες. Το 62% δηλώνει ότι η κατάσταση της οικονομίας είναι το ζήτημα για το οποίο ανησυχούν οι περισσότεροι.

Με πλήρη ανευθυνότητα ανατρέψατε δομές εισπρακτικών μηχανισμών. Το αποτέλεσμα; Επιχειρείτε να καλύψετε τα ελλείμματά σας με πλαστούς προϋπολογισμούς και αλχημείες, με ψέματα προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Είστε υπόλογοι και σας κατηγορούμε για τις αλχημείες του κ. Αλογοσκούφη και του κ. Δούκα, που αποκάλυψε ο έτερος Υφυπουργός σας κ. Ρεγκούζας.

Επί δεκαπέντε μήνες ταλαντεύονται οι Υπουργοί σας και αυτοσχεδιάζουν, με κατάληξη, τελικά, τα σκληρά φορολογικά μέτρα. Μέτρα που θα πλήξουν πρώτα απ' όλα τον ελληνικό λαό, τον καλοπληρωτή, το φορολογούμενο, τον εργαζόμενο, το μισθωτό, το σωστό επιχειρηματία και επαγγελματία που δεν θέλει ή δεν μπορεί να κρυφτεί. Αυτοί είναι που θα πληρώσουν τη δική σας ανευθυνότητα και ανικανότητα διακυβέρνησης και είστε υπόλογοι και κατηγορούμενοι γι' αυτό το θέμα.

Να πάρουμε τους δείκτες. Δεν μου αρέσει να μιλάω με αριθμούς πολλούς στην Αίθουσα αυτή, διότι πολλές φορές δεν είναι κατανοητοί. Εδώ, όχι μόνο δεν ευημερεί ο κόσμος, αλλά και οι αριθμοί δεν ευημερούν για σας, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Ο δείκτης του οικονομικού κλίματος πέφτει. Η ακρίβεια ανεβαίνει. Η ανεργία –πεντακόσιες έξι χιλιάδες άτομα– ανεβαίνει. Νέες θέσεις εργασίας –εκατόν δέκα οκτώ χιλιάδες– χάθηκαν, όπως σας είπα. Δανεισμός νοικοκυριών: 60%. Ανέβηκε. Χρέος νοικοκυριών και επιχειρήσεων, έχουμε το πρώτο τετράμηνο ανέβει στα 123.000.000.000 ευρώ χρέος, 2,3 δισεκατομμύρια μόνο τον Απρίλιο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αν μιλήσουμε και για το έλλειμμα στις ιδιωτικές επενδύσεις και τις συνολικές επενδύσεις, βρισκόμαστε σε μία τραγική πορεία. Δεσμευθήκατε για την εφαρμογή μιας εθνικής στρατηγικής στην περιφέρεια. Τώρα που κόψατε δραματικά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, πού είναι τα έργα στην περιφέρεια; Ρωτήστε τους Βουλευτές της περιφέρειας, ακόμα και της Νέας Δημοκρατίας. Ρωτήστε ειλικρινά τι

λένε. Δεν υπάρχουν έργα στην περιφέρεια τους δεκαπέντε αυτούς μήνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Στο ασφαλιστικό: είπατε στη Διεθνή Έκθεση ότι «εμείς αυτήν τη στιγμή πρέπει να εφαρμόσουμε την κείμενη νομοθεσία». Τώρα τι κάνετε; Βάζετε ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια των ταμείων με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις στον ΟΤΕ και τις δύο Τράπεζες.

Εξαγοράζετε –αυτή είναι η μεταρρυθμιστική σας νέα ηθική– τη συναίνεση για εθελουσία έξοδο με τεράστια ποσά –ακούγεται 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ– και στέλνετε το λογαριασμό στα ασφαλιστικά ταμεία, στο ΙΚΑ και στον Έλληνα φορολογούμενο. Αυτή είναι υπεύθυνη πολιτική; Πάντως σίγουρα δεν είναι μεταρρύθμιση!

Και γιατί το κάνετε αυτό; Γιατί με την πολιτική σας είστε κάτω από μια τρομερή πίεση, διότι είστε υπόλογοι απέναντι στα οικονομικά σας αδιέξοδα. Ψάχνετε εναγωνίως να γεμίσετε τα άδεια δικά σας ταμεία, ταμεία που δεν γεμίζουν, διότι εσείς δημιουργήσατε ένα σοκ στην οικονομία. Σοκ με την απογραφή, σοκ με την επιτήρηση, σοκ με τη διάλυση των εισπρακτικών μηχανισμών, σοκ με την έλλειψη απορροφητικότητας του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, σοκ με τους νέους νόμους σας που δημιούργησαν μεγαλύτερη γραφειοκρατία –περίπλοκη γραφειοκρατία– για έργα και επενδύσεις, σοκ με το «Βασικό Μέτοχο» και σοκ με τη συνεχή δυσφήμιση της χώρας μας στο εξωτερικό γύρω από την οικονομία και την Ολυμπιάδα!

Τελευταία σας ελπίδα είναι να εκπαιθήσετε τον ΟΤΕ, τις τράπεζες, τα λιμάνια, τον ΟΠΑΠ, κάτω από τον πανικό των άδειων ταμείων, χωρίς σχέδιο, χωρίς αναπτυξιακό πρόγραμμα, χωρίς πυξίδα. Και εσείς αυτά τα βαφτίζετε διαρθρωτικές αλλαγές!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Μόνοι κερδισμένοι οι ιδιώτες μέτοχοι και οι υποψήφιοι αγοραστές, που βέβαια συνωστίζονται τώρα στην ουρά. Και για να τους διευκολύνετε και αυτούς, απορρυθμίζετε τις εργασιακές σχέσεις. Φοβόσαστε το συνδικαλιστικό κίνημα. Φοβόσαστε τους εργαζόμενους και αντί να δουλέψετε μαζί τους, θέλετε να δημιουργήσετε ρήγματα ανάμεσά τους. Χθες ήταν ο ΟΤΕ, σήμερα είναι οι τράπεζες. Αύριο, θα είναι οι υπόλοιποι εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα.

Κάνετε και μια άλλη λαθροχειρία. Δεν είστε ειλικρινείς απέναντι στον ελληνικό λαό. Αφήνετε να εννοηθεί ότι θα κάνετε μια μεγάλη επανάσταση στο δημόσιο τομέα. Θα καταργήσετε τη μονιμότητα ή τουλάχιστον, έτσι λέγεται. Πείτε μας ποια είναι η πρότασή σας! Για να απαντήσουμε εμείς, πρέπει να πείτε εσείς ποια είναι η πρότασή σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Λέτε για τη δική μας θέση. Πείτε μας ποια είναι η πρότασή σας!

Ξέρετε, όμως, ότι στο στενό δημόσιο τομέα η μονιμότητα είναι κατοχυρωμένη συνταγματικά. Επίσης, ξέρετε ότι στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, δεν υπάρχει μονιμότητα. Υπάρχουν, όμως, συλλογικές συμβάσεις. Και αντί, λοιπόν, να συνεργαστείτε με το συνδικαλιστικό κίνημα για τις όποιες αλλαγές που θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη της χώρας μας –όχι τα ρετιρέ, διότι εσείς βοηθάτε τα ρετιρέ– εσείς κάνετε επίθεση στο σύνολο των εργαζομένων του δημόσιου τομέα.

Φίλες και φίλοι, με μια τέτοια λογική δεν μπορείτε να προχωρήσετε. Δημιουργείτε μία γενικευμένη ανασφάλεια, ένα διάχυτο φόβο για το μέλλον.

Υποσχεθήκατε όμως και άλλα για το δημόσιο τομέα. Κριτήρια με τα οποία θα γίνονται οι προσλήψεις στο δημόσιο. Αυτή είναι η μεγάλη σας ηθική προσφορά για το μέλλον της χώρας. Είπατε αξία, ικανότητα και ήθος. Όταν εμείς σας κατηγορήσαμε –και εγώ προσωπικά– με την εισαγωγή της προφορικής συνέντευξης στον ΑΣΕΠ, ότι μέσα απ' αυτό θα υπάρξει κομματισμός, γελάσατε. Διότι εσείς είσατε αδιάφθοροι. «Αξία, ικανότητα, ήθος», τα λόγια του Πρωθυπουργού.

Μετά, ήλθε η θεωρία του αρμόδιου Υφυπουργού, ότι τα γαλάζια παιδιά έχουν παραπάνω αξία, ικανότητα και ήθος.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Με κοιτάει ο κ. Πολύδωρας με ερωτηματικό. Και έχω και εγώ ερωτηματικό, κύριε Πολύδωρα. Γιατί δεν σας έκαναν εσάς Υπουργό, με αυτά που είπατε προεκλογικά;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Λίγο αργότερα απ' αυτήν τη θεωρία, μάθαμε για τον κ. Χούπη. Μάθαμε πως σχεδιάζατε μήνες, ίσως και χρόνια, για να στήσετε «παραμάγαζα» για τα «δικά σας παιδιά». Μάθαμε ότι τελικά κάτι ξέρετε να σχεδιάζετε, όχι όμως για τον ελληνικό λαό, αλλά για τα στενά κομματικά «βιλαέτια». Αυτά μπορούσατε να τα οργανώσετε στην εντέλεια. Μια Πρωτομαγιά, όμως, δεν μπορούσατε να συντονίσετε!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Γελάμε, αλλά δεν είναι ούτε κωμωδία ούτε τραγωδία! Είναι σκέτο παρασκηνίο. Και επειδή μιλάτε για διαπλοκή και διαφθορά, έχω ένα μεγάλο ερωτηματικό: Ένα κόμμα και μια κυβέρνηση που δεν μπορεί να αντισταθεί στη διαφθορά, στην κλίμακα των προσλήψεων, πώς θα τα βάλει με τα μεγάλα συμφέροντα; Πώς θα αντισταθεί στα κελεύσματα μεγάλων οικονομικών συμφερόντων που θέλουν να παρανομήσουν;

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Απλώς, απέναντι σ' αυτά τα κελεύσματα, εσείς θα παραδοθείτε, αν δεν έχετε ήδη παραδοθεί!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τα έχουν μισοβρεί τα πράγματα, κύριε Πρόεδρε, στη διαπραγμάτευση!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Μάλλον γι' αυτό ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, αγαπητοί συνάδελφοι.

Στην εξωτερική πολιτική σας ελέγχουμε, διότι παραδώσαμε μια χώρα με αυξημένο διεθνές κύρος και υπονομεύσατε τη διαπραγματευτική μας θέση. Σας δώσαμε συμφωνίες, μέσα από τις οποίες μπορούσαμε να λύσουμε μεγάλα ζητήματα –υφαλοκρηπίδα, το Κυπριακό– αλλά εσείς φοβόσαστε το Διεθνές Δίκαιο, τους διεθνείς θεσμούς και το Διεθνές Δικαστήριο. Χάθηκε μια μεγάλη ευκαιρία!

Σας ελέγχουμε, διότι λέγατε στο διεθνή παράγοντα «ναι στο σχέδιο Ανάν» και στο εσωτερικό της χώρας κάνατε λόγο για αντίσταση έναντι των Ηνωμένων Πολιτειών.

Σας ελέγχουμε, διότι σας παραδώσαμε μια ισχυρή Ελλάδα, στον πυρήνα της Ευρώπης, μέλος της ΟΝΕ, με πετυχημένη Προεδρία και υποβίβάσατε τη χώρα σε μια χώρα που είναι ύποπτη για τις αντιευρωπαϊκές της διαθέσεις. Δεν διαθέτετε, πια, το κύρος να διαπραγματευτείτε.

Φίλες και φίλοι, με το δόγμα «διαίρει και βασίλευε», προσπαθείτε να στρέψετε εργαζόμενους εναντίον εργαζομένων, συνταξιούχους εναντίον συνταξιούχων, περιφέρειες εναντίον περιφερειών, πόλεις εναντίον πόλεων. Το δόγμα «διαίρει και βασίλευε», δημιουργεί την εικόνα μιας άδικης πολιτείας, μιας βαθύτερης αδικίας, που πλήττει τον ασθενέστερο, αυτόν που δεν έχει το μέσο ή τα μέσα για να προστατευτεί ή να τα απαιτήσει. Υπονομεύει την ανάπτυξη για όλους, την ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη. Είστε υπόλογοι ότι υπονομεύετε την ενότητα και το φρόνημα του ελληνικού λαού.

Το δόγμα αυτό σημαίνει άρνηση των δικαιωμάτων της πλειοψηφίας των πολιτών και κατοχύρωση των προνομίων των ολίγων. Δεν θέλετε μια Ελλάδα περήφανη για τα παιδιά της, αλλά μια Ελλάδα υποταγμένη στις αυθαιρεσίες της δικής σας πολιτικής.

Οι δυνατότητες της χώρας είναι πολλές. Σε όλη μου τη ζωή εγώ είχα την ευκαιρία να συγκρίνω τον έξω κόσμο με την Ελλάδα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Το πρόβλημα αυτό είναι.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Δεν ξέρω τι είπατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κάτι είπατε; Μα, να το ακούσουμε. Να τα λέτε πιο δυνατά να τα ακούμε!

Η εμπειρία μου στο Υπουργείο Εξωτερικών και στο Υπουργείο Παιδείας, μου δίνουν την πεποίθηση ότι ο ελληνισμός, η χώρα μας, έχει τεράστιες δυνατότητες. Το έχει αποδείξει, από την Προεδρία μέχρι τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Είναι τραγικό το σφάλμα να καλλιεργούμε το φόβο και τη μιζέρια που αποστερεί δυνάμεις και οδηγεί νομοτελειακά σε επιβολή λύσεων από τους ισχυρότερους. Διότι εμείς θα μείνουμε βουβοί, λόγω της φοβίας και της ηττοπάθειάς μας.

Είστε υπόλογοι και είναι τραγικό το σφάλμα της απαξίωσης της πολιτικής ζωής. Διότι σήμερα απαιτείται να γίνουν ρηξικέλευθες τομές και να εκσυγχρονιστεί το κράτος, ένα κράτος που θα υπηρετεί τον πολίτη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παπανδρέου)

Θα πάρω λίγα λεπτά ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Να σπάσει η γραφειοκρατία, τα φέουδα, τα τιμάρια, ο συγκεντρωτισμός. Να χτυπήσουμε αλύπητα τη λογική συμφερόντων που βλέπουν το κράτος ως ευκαιρία ιδιοποίησης εξουσίας, χρήματος ή περιουσίας.

Σήμερα, αυτήν τη στιγμή, που πρέπει να καλέσουμε το λαό σε συσπείρωση με μαχητικότητα, με δημιουργικότητα για το μέλλον, σήμερα που πρέπει να βοηθήσουμε τον εργαζόμενο και συνδικαλιστή να γίνει προστάτης στην υπόθεση των μεταρρυθμίσεων, σήμερα η πολιτική της Κυβέρνησης, είναι μια πολιτική φόβου, απειλής, ηττοπάθειας, που διαιρεί και πολώνει την ελληνική κοινωνία. Με τους χειρισμούς της υπονομεύει το μέλλον των μεταρρυθμίσεων, της νέας γενιάς, του νοικοκυριού, του Έλληνα πολίτη.

Μόνο με υψηλό φρόνημα θα μπορέσουμε να βρούμε λύσεις σύγχρονες και αποδεκτές, που διασφαλίζουν την κοινωνική συνοχή, την εργασία, τη δίκαιη κατανομή πλούτου. Και αυτό δεν μπορεί να το κάνει η Κυβέρνηση. Μόνο μέσα από το διάλογο και το σεβασμό στον πολίτη θα καταλήξουμε σε μια κοινωνική συμφωνία. Μόνο τότε μπορούμε να μιλάμε για μεταρρυθμίσεις βιώσιμες, αποδεκτές, δημοκρατικές, με το λαό και όχι ενάντια στο λαό. Αυτό δεν μπορεί να το κάνει η Κυβέρνηση. Μόνο έτσι θα απομονώσουμε μικρά ή μεγάλα συμφέροντα, που εμποδίζουν την πρόοδο. Αυτό δεν μπορεί να το κάνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Εμείς ξεκινάμε μια ουσιαστική πρωτοβουλία, πραγματικού και εις βάθος διαλόγου με τις δυνάμεις της παραγωγής, με κάθε πολίτη της χώρας, γιατί τον θέλουμε προστάτη στις αλλαγές.

Αλλά κλείνω, διότι όλα εκφράζονται στο τέλος, στην κατάσταση της οικονομίας. Γι' αυτό έχει σημασία ιδιαίτερη η κατάθεση της δικής μας πρότασης δυσπιστίας, όχι μόνο για τον παρόντα χρόνο, όχι γι' αυτές τις μέρες της συζήτησης, αλλά πολύ περισσότερο και για το μέλλον.

Μπορώ να σας πω με βεβαιότητα ότι από τον Οκτώβριο έως τον Απρίλιο, τα αδιέξοδα θα μετατρέπονται σε έναν αξεπέραστο φαύλο κύκλο και μια δίνη για το λαό, δίνη για τον εργαζόμενο, για το συνταξιούχο, τον επαγγελματία, τον επιχειρηματία, τον αγρότη, το μικρομεσαίο.

Η ομολογία του κ. Ρεγκούζα για την πλαστότητα του προϋπολογισμού, η αδυναμία της εκτέλεσης...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας - κωδωνοκρουσίες)

... είναι η ομολογία που εκθέτει την Κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι αυτός ο προϋπολογισμός, που υποτίθεται ότι ήταν ο πρώτος αξιόπιστος, δεν μπορεί και δεν πρόκειται να εκτελεστεί. Έχουμε, λοιπόν, ένα δεδομένο: άλλα είπατε στις προγραμματικές, άλλα είπατε μιλώντας για την οικονομία στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης και άλλα κάνετε. Άλλα είπατε στην ομιλία σας στον προϋπολογισμό και άλλα κάνετε.

Γι' αυτό, θέλω να θέσω ένα συγκεκριμένο ερώτημα και να ακούσω ένα πολύ συγκεκριμένο, τεκμηριωμένο, δικό σας «ναι» ή «όχι». Μπορείτε να διαβεβαιώσετε τη Βουλή και τον ελληνικό λαό ότι δεν θα πάρετε άλλα μέτρα εις βάρος του λαού τον Οκτώβριο ή τον Απρίλιο; Ναι ή όχι;

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του

ΠΑΣΟΚ)

Και δεν θέλω υπεκφυγές. Θέλω με σαφήνεια ένα «ναι» ή «όχι». Να απαντήστε τώρα, να απαντήστε σήμερα, να απαντήστε εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα. Και αυτό το ερώτημα δεν το θέτω μόνο εγώ. Θα το θέσουν και όλοι οι Βουλευτές μας, που θα μιλήσουν για τον κάθε τομέα. Γιατί αν δεν υπάρχει προϋπολογισμός, όλη αυτή η κουβέντα περί μεταρρυθμίσεων είναι έωλη.

Φίλες και φίλοι συνάδελφοι, η «νέα διακυβέρνηση», το μικρό και ευέλικτο σχήμα, έγινε μια ασυντόνιστη, παράφωνη κομπανία. Η «νέα διακυβέρνηση» έγινε κομματισμός και αναξιοκρατία. Η σεμνότητα και ταπεινότητα, αλαζονεία και εμπάθεια. Η ήπια προσαρμογή, έγινε σκληρή λιτότητα και βαλκανικό μοντέλο θατσερικού τύπου. Η διαφάνεια, έχει γίνει συναλλαγή με τους «ημέτερους». Η ανάπτυξη, οπισθοχώρηση, ύφεση, ασφυξία στην αγορά, ακρίβεια και ανεργία. Ο κοινωνικός διάλογος και η κοινωνική συναίνεση, έγιναν ωμός εκβιασμός και αυταρχισμός. Η κοινωνική αλληλεγγύη, έγινε υποχρεώσεις για τους πολλούς και προνόμια για τους λίγους και τους «ημετέρους».

Εσείς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, θα δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στη Νέα Δημοκρατία, στην Κυβέρνησή σας, ο καθένας προσωπικά, συνυπεύθυνος για τον κατήφορο της χώρας. Η δικιά μας ψήφος, μεθαύριο, θα είναι συνεδητή ψήφος. Δεν θα είναι μια απλή αντιπολιτευτική ψήφος. Είναι ψήφος για το μέλλον της χώρας, είναι ψήφος καταδίκης της δικιάς σας πολιτικής.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ χειροκροτούν ζωνηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής δεκαοχτώ μαθητρίες και μαθητές και οι τρεις συνοδοί-δασκάλοι από το 15ο Δημοτικό Σχολείο Θεσσαλονίκης.

Τους καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα κατ' εξαίρεση απ' αυτό το Βήμα δεν θα αφιερώσουμε το χρόνο μας στο να αναδείξουμε τα προβλήματα των εργαζομένων, τα προβλήματα του λαού, στο να αναδείξουμε τις προτάσεις και τις λύσεις γι' αυτά. Υπάρχει και η Δεύτερα υπάρχει και η Τρίτη, υπάρχουν και οι επόμενες μέρες. Και το κάναμε, γιατί δεν έχει καμία αξία η σημερινή συνεδρίαση για τα προβλήματα των εργαζομένων. Δεν θέλουμε η συζήτηση για τα προβλήματα των εργαζομένων να γίνει μία γιρλάντα, μία διακόσμηση σε μία συζήτηση και σε μία διαδικασία που εμείς συνειδητά τη χαρακτηρίσαμε ως θέατρο.

Αυτό που θα κριθεί σήμερα, κυρίως όσον αφορά την εκτίμηση της συζήτησης και την αντίστοιχη προβολή της από την πλειοψηφία των μέσων ενημέρωσης, θα είναι ποιος είχε την καλύτερη ατάκα, ποιος είχε το καλύτερο ύφος, ποιος κόλλησε τον άλλον στη γωνία. Τα προβλήματα των εργαζομένων είναι έξω απ' αυτήν τη συζήτηση. Και η αντιπαράθεση που ήδη έγινε, μόνο ως διακόσμηση είχε τα προβλήματα.

Νιώθουμε την ανάγκη απ' αυτό το Βήμα να εξηγήσουμε δύο πράγματα:

Πρώτον, γιατί χαρακτηρίσαμε αυτήν τη συζήτηση «θέατρο» είναι βαριά κουβέντα και οφείλουμε να δώσουμε εξήγηση.

Και δεύτερον, χαρακτηρίζοντας έτσι τη συζήτηση, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος αποφάσισε να αποχωρήσει απ' αυτήν τη διαδικασία με τη λήξη της ομιλίας και να επανέλθουμε δριμύτεροι από τη Δεύτερα στη Βουλή, μέσα στις επιτροπές, μέσα στις διαδικασίες και οπωσδήποτε και έξω από τη Βουλή στον αγώνα για τα λαϊκά προβλήματα.

Τη χαρακτηρίσαμε «θέατρο», διότι δεν υπάρχει κανένας λόγος για μία τέτοια αντιπαράθεση ανάμεσα στα δύο κόμματα. Δεν υπάρχουν ουσιαστικές διαφορές, το λέμε και το εννοούμε. Τα προγράμματα των δύο κομμάτων είναι στην ουσία ταυτόσημα. Και μάλιστα τα τελευταία χρόνια οι διαφορές που υπήρχαν σε θέματα τακτικής και ορολογίας έχουν κυριολεκτικά εξαφανιστεί.

Γιατί γίνεται αυτή η αντιπαράθεση; Δεν είναι ψεύτικη. Αναμφισβήτητα είναι αντιπαράθεση για το ποιο θα είναι το πολιτικό προσωπικό κάθε φορά του κράτους εννοώντας την Κυβέρνηση.

Δεν θεωρούμε ούτε τον κ. Καραμανλή ούτε τον κ. Παπανδρέου προσωπικά ιδιοτελείς. Κάνουν την αντιπαράθεση, ο ένας για να μείνει Πρωθυπουργός και ο άλλος για να γίνει. Δεν μας ενδιαφέρει, αν θέλετε, πώς σκέφτονται προσωπικά.

Αυτή η αντιπαράθεση, μ' αυτόν τον τρόπο, υπηρετεί κάτι πολύ βαθύτερο -και αυτό είναι το επικίνδυνο- υπηρετεί: πρώτα-πρώτα, πέρα από το ποιος θα κυβερνά και τι θα γίνει με τις ψήφους και την κομματική συσπείρωση -και αυτό είναι ένα δεύτερο για μας ζήτημα- το κυριότερο που υπηρετεί είναι να κρατήσουν τον ελληνικό λαό σε μία ελεγχόμενη στα δικά τους μέτρα αντιπαράθεση προς την πολιτική τους. Αυτή η αντιπαράθεση δεν πλήττει το σύστημα, αυτή η αντιπαράθεση δεν ανατρέπει πολιτικές, δεν φέρνει ρήξεις προς όφελος των λαϊκών συμφερόντων. Από μία άποψη; Μεταθέτει τον προβληματισμό του ελληνικού λαού στο τι φταίει.

Ας πάρουμε ένα παράδειγμα. Ολόκληρη φασαρία έχει γίνει για το ΛΑΦΚΑ. Μεγάλο ζήτημα, λίγα τα ποσά, ψίχουλα, αλλά αφορούν πάμπωτους ανθρώπους. Τι έγινε προεκλογικά; Η Νέα Δημοκρατία το πήρε χαμπάρι, ότι υπήρχε απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου ότι έπρεπε να καταργηθεί. Βγαίνει, λοιπόν, προεκλογικά και λέει «καταργώ το ΛΑΦΚΑ». Το ΠΑΣΟΚ δεν το πήρε χαμπάρι, δεν ξέρω πώς και λέει «θα το καταργήσω το 2008». Αρχίζει, λοιπόν, μία ολόκληρη ιστορία.

Πού υπήρχαν προγραμματικές διαφορές; Οι αγροτικές συντάξεις που υποσχέθηκαν τα δύο κόμματα μέχρι το 2008 είναι τα ίδια, λίγα ευρώ διαφορά. Έγινε ολόκληρη φασαρία για τους εκτάκτους. Η Νέα Δημοκρατία βγήκε και είπε «θα σας τακτοποιήσω όλους», αλλά είχε και την κρυφή σκέψη, «πηγαίνοντας να τους τακτοποιήσω θα βγουν οι επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι αποφάσεις που απαγορεύουν και θα αρχίσει η διαδικαστική και νομική δυσκολία». Αρχισε ένας καυγάς για μεγάλα προβλήματα, αλλά με ποιο στόχο; Τον εγκλωβισμό και τον αποπροσανατολισμό.

Θέλω με την ευκαιρία να ζητήσω συγγνώμη για το ότι αρκετές φορές και σήμερα επανέλαβα ότι είναι θέατρο. Η υποκριτική στο θέατρο είναι μεγάλο πλεονέκτημα. Το να μπορέσει ο ηθοποιός να ταυτιστεί με το πρόσωπο, με το ρόλο που παίζει -που στις περισσότερες περιπτώσεις ο ηθοποιός δεν ταυτίζεται-, λίγες είναι οι περιπτώσεις ενδεχομένως που ταυτίζονται με το πρόσωπο-είναι μεγάλο πράγμα. Εν πάση περιπτώσει αν ένας ηθοποιός σε μια ή σε δύο παραστάσεις δεν τα καταφέρει στην υποκριτική, δεν είναι και μεγάλη ζημιά, αλλά η υποκριτική στη Βουλή, να προσπαθήσουν τα δύο κόμματα να ταυτιστούν με τα λαϊκά συμφέροντα, είναι επικίνδυνη.

Οι διαφορές υπήρχαν ανάμεσα στα δύο κόμματα. Από το 1984-1985 και μετά άρχισαν να μειώνονται και μάλιστα να μειώνονται σε θέματα τακτικής. Ειλικρινά σας λέω χθες έκανα μία προσπάθεια -την ξεκίνησα αργά και δεν την ολοκλήρωσα- και βρήκα τριάντα τρία νομοσχέδια, νόμους, που αφορούσαν μεγάλα λαϊκά προβλήματα, νόμους που πήρε το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Είδα τι υπερασπίστηκε το ΠΑΣΟΚ, τι αντιπολιτεύτηκε η Νέα Δημοκρατία.

Μπορούσες να αλλάξεις την ταμπέλα πάρα πολύ εύκολα. Δεν υπήρχαν ουσιαστικές διαφορές. Τώρα μη λέμε για τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, μη λέμε για την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων. Δεν γίνεται τώρα, ξεκίνησε από το ΠΑΣΟΚ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Με το ν.1264 που καταψηφίστηκε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Κακλαμάνη, αν ήσασταν Πρόεδρος και το έκανε κάποιος από κάτω, θα λέγατε ότι θίγει το κύρος του Κοινοβουλίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Υπάρχουν διαφορές στους νόμους; Βεβαίως υπάρχουν. Είναι η χρονική στιγμή, είναι η συγκεκριμένη φάση που βρίσκεται η ελληνική καπιταλιστική οικονομία.

Να σας πω, λοιπόν, συγκεκριμένα παραδείγματα, γιατί υπάρχουν διαφορές. Αυτές οι διαφορές, όμως, δεν ανάγονται τόσο στα κόμματα και στην Κυβέρνηση, από τη στιγμή που έχουμε να κάνουμε με τα ίδια προγράμματα, με την ίδια γραμμή πλεύσης.

Όταν η Νέα Δημοκρατία ανέλαβε τη διακυβέρνηση το 1990, ανακάλυψε ελλείμματα, ανακάλυψε άδεια ταμεία. Έτσι ήταν. Πού απέδωσε, όμως, το πρόβλημα; Στις παροχές που έκανε το ΠΑΣΟΚ στους εργαζόμενους. Έκανε παροχές το ΠΑΣΟΚ στην οκταετία; Βεβαίως, μέχρι το 1984 έκανε. Ήταν αναγκαίες.

Το ΠΑΣΟΚ ανέβηκε με προοδευτικά ριζοσπαστικά συνθήματα, ανέβηκε με όρους κινήματος και πήρε την Κυβέρνηση. Δεν μπορούσε να μην κάνει. Υπήρχαν, όμως, και αναγκαίες παροχές για την προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας στα πλαίσια της ενιαίας εσωτερικής αγοράς. Δεν το αναλύω το ζήτημα, είναι μεγάλο.

Η Νέα Δημοκρατία όμως δεν βλέπει τις τεράστιες παροχές που έκανε παράλληλα το ΠΑΣΟΚ και στο μεγάλο κεφάλαιο. Ένα έδινε στον εργαζόμενο, δύο στην πλουτοκρατία. Κριτική ήταν, λοιπόν, αυτή της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στο ΠΑΣΟΚ;

Και βεβαίως δεν μπορούσε η Νέα Δημοκρατία να πει ότι τα ταμεία δεν άδειασαν από τις παροχές στο λαό, αλλά άδειασαν -ας το πω έτσι, με μια απλοϊκή έκφραση- από τις παροχές στην πλουτοκρατία.

Η Νέα Δημοκρατία αναλαμβάνει τη διακυβέρνηση την περίοδο εκείνη που αρχίζουν τα πρώτα μέτρα, το πρώτο πακέτο των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων, οι ιδιωτικοποιήσεις. Και προχωράει στην ιδιωτικοποίηση της ΑΓΕΤ. Ανατρίχιασε το ΠΑΣΟΚ απ' αυτήν την ιδιωτικοποίηση. Πού έγινε ο καβγάς; Πόσο πουλήθηκε το εμπόρευμα ΑΓΕΤ -που αυτό το εμπόρευμα έγινε με τον ιδρώτα των εργαζομένων, όχι μόνο των εργαζομένων στην ΑΓΕΤ, αλλά και γενικότερα- πού πήγε η μίζα και τι έγινε. Και στο τέλος, άθρακες ο θησαυρός!

Έρχεται το ΠΑΣΟΚ στη διακυβέρνηση. Δεν θυμάμαι σε ποια χρονιά ο κ. Παπαντωνίου, ως Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, δίνει λίστα ιδιωτικοποίησης τριών χιλιάδων επιχειρήσεων. Κριτική της Νέας Δημοκρατίας: «Δεν προχωράνε οι ιδιωτικοποιήσεις». Μα, δεν φταίει το ΠΑΣΟΚ που δεν προχωράνε όλες οι ιδιωτικοποιήσεις. Διότι κοιτάξετε να δείτε: Πουλιούνται σ' όλη την Ευρώπη πολλές επιχειρήσεις. Η Ελλάδα είναι μικρή αγορά. Για να πουληθούν, πρέπει να αλλάξουν αντιδραστικά οι εργασιακές σχέσεις. Το ξεκινάει το ΠΑΣΟΚ. Συναντάει αντίδραση.

Άρα οι διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στην πολιτική του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας είναι διαφορές που έχουν σχέση με το τι πίεση και τι εμπόδια βάζουν οι εργαζόμενοι και, αν θέλετε, με αντιθέσεις, αντιφάσεις και δυσκολίες που παράγει η ίδια η καπιταλιστική οικονομία. Τσακώνονται μεταξύ τους και αφήνουν άθικτο το καπιταλιστικό σύστημα, τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και τις αναδιαρθρώσεις.

Γίνεται ο «νόμος Σιούφα», που ειπώθηκε. Κακός, αρνητικός. Άνοιξε το δρόμο. Το ΠΑΣΟΚ στα όπλα! Έρχεται ο «νόμος Γιαννιτσή», σχέδιο νόμου, και ο «νόμος Ρέππα» και η Νέα Δημοκρατία ανακαλύπτει ότι είναι αντιλαϊκό! Τώρα έρχονται οι καινούργιοι νόμοι και τα σχέδια της Νέας Δημοκρατίας και ξεσηκώνεται το ΠΑΣΟΚ, η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και τα συνδικαλιστικά του στελέχη: «Κάτω τα χέρια -λέει- από τα κεκτημένα». Δηλαδή ο «νόμος Ρέππα» είναι κεκτημένο! Ε, τέτοια κεκτημένα να ανατραπούν!

Κατάλογο ολόκληρο μπορούμε να φέρουμε τέτοιων παραδειγμάτων και θεμάτων. Κρατικοποιήσεις κάνατε και τα δύο κόμματα από το '74 και μετά και απαλλάξατε τους επιχειρηματίες από τα χρέη. Ιδιωτικοποιήσεις κάνατε. Τώρα τι διαφορά υπάρχει; Η Νέα Δημοκρατία το λέει «ιδιωτικοποίηση», το ΠΑΣΟΚ το λέει «αποκρατικοποίηση», «μετοχοποίηση» κλπ..

Πολύ λίγες διαφορές έχουν μείνει και στις εκφράσεις. Παραδείγματος χάριν, η Νέα Δημοκρατία –κι εδώ λεβεντιά της, να το πούμε έτσι- λέει: «Εγώ, κύριοι, εκφράζω και στηρίζω το καπιταλιστικό σύστημα, με το δικό μου τρόπο διαχείρισης». Και το ΠΑΣΟΚ αυτό κάνει, αλλά έχει αφήσει και μια «ουρά» που λέει «σοσιαλισμός», για να φανεί ότι υπάρχει διαφορά.

Τι διαφορές έχετε μεταξύ σας; Ξαναλέμε οι διαφορές είναι ως προς το ποιο θα είναι το πολιτικό προσωπικό που θα υλοποιήσει την αντιδραστική πολιτική, σε ποια στιγμή. Ψάχνει ο καθένας να βρει την αστοχία ενός Υπουργού, μια αντίφαση που υπάρχει ανάμεσα στον ένα ή στον άλλο Πρωθυπουργό. Τέτοια προβλήματα θα τα βρείτε και σε μία κυβέρνηση με την καλύτερη και την ορθότερη πολιτική για το λαό. Κάποιος Υπουργός θα είναι περισσότερο ικανός ή λιγότερο.

Άλλο ένα παράδειγμα. Ήρθε τώρα το θέμα. Έγινε ολόκληρη ιστορία με τον κ. Χούπη. Και χάθηκε η ουσία. Υπάρχει ένα ουσιαστικό ζήτημα και υπάρχει και ηθικό για τον κ. Χούπη, βεβαίως. Κρύψατε το γεγονός ότι είναι νόμιμη η λειτουργία γραφείων ενοικίασης εργαζομένων. Βεβαίως, τι σας πείραξε; Ότι επρόκειτο για ένα στέλεχος ενός υπουργείου. Κακώς, βεβαίως. Εμείς δεν συμφωνούμε ούτε με τις εταιρείες ούτε και μ' αυτούς που το κάνουν, είτε είναι στην Κυβέρνηση είτε δεν είναι. Δηλαδή άμα είναι έξω από την Κυβέρνηση, δεν μπορεί ή δεν θα επιδιώξει ο ιδιοκτήτης του γραφείου ενοικίασης να πιάσει επαφή με τους διάφορους Υπουργούς, για να μπορεί να βλέπει πού μπορεί να ενοικιάσει μερικούς εργαζόμενους; Δουλέμπορος είναι, είτε έτσι είτε αλλιώς είτε λέγεται κ. Χούπης είτε μη κ. Χούπης. Να επικρίνουμε κι αυτόν που είναι στέλεχος στο υπουργείο βεβαίως, γιατί δημιουργεί και ηθικό ζήτημα κλπ.. Αλλά εσάς σας συγκινεί το ηθικό. Το ζήτημα του ότι υπάρχουν γραφεία ενοικίασης εργαζομένων, αυτό δεν έχει σημασία!

Θέλω να αποδείξω ότι και τα δύο κόμματα κάνουν αντιπαράθεση μεταξύ τους η οποία αφήνει απέξω όλη την ουσία. Και αυτό που μας ανησυχεί δεν είναι που επικρίνει η Νέα Δημοκρατία το ΠΑΣΟΚ και το ΠΑΣΟΚ τη Νέα Δημοκρατία, αλλά μας ενδιαφέρει οι εργαζόμενοι να μην μπουν ανάμεσά τους και να μη λένε, ποιο είναι το λιγότερο κακό ποιος είναι ο καλύτερος απ' αυτούς ποιο είναι το μεγαλύτερο και το μικρότερο κακό. Αυτό είναι που μας απασχολεί. Αυτή είναι η μεγάλη ζημία.

Παλαιότερα, η Νέα Δημοκρατία δεν μπορούσε να προσαρμοστεί σε ορισμένους τακτικισμούς. Ήταν πιο δογματική. Θυμάμαι χαρακτηριστικά, κύριε Καραμανλή, ένα άρθρο που έγραψε η Ελένη Βλάχου στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» όταν χάσατε τις εκλογές από το ΠΑΣΟΚ το 1981. Τι έλεγε εκεί η Ελένη Βλάχου. Έλεγε, μερικά πράγματα έπρεπε να τα κάνει η Νέα Δημοκρατία. Παραδείγματος χάριν το 1981 ή στη δεκαετία του '70 ποιο λόγο είχε η Νέα Δημοκρατία να μην αναγνωρίσει την Εθνική Αντίσταση που την έχει αναγνωρίσει όλη η Ευρώπη; Το ΠΑΣΟΚ το δούλεψε το πράγμα. Αναγνώρισε την Εθνική Αντίσταση κάτω από την υγιή πίεση και της κοινωνικής του βάσης αλλά το επεξεργάστηκε το θέμα και το έκανε και εμπόριο.

Η Νέα Δημοκρατία τώρα έχει αρχίσει και εκσυγχρονίζεται. Απέβαλε φραστικά τουλάχιστον ακραίους αντικομμουνισμούς αλλά δεν είναι εκεί το θέμα. Η πολιτική της είναι βαθιά ταξική. Και μου έκανε εντύπωση ο κ. Παπανδρέου που είπε ότι είναι ταξική η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Στην προηγούμενη συζήτηση που δεν μπορέσαμε να μιλήσουμε, είπατε ότι είναι ξεπερασμένη η αντίληψη για την ταξική διάρθρωση της κοινωνίας. Η κοινωνία, είπατε, χωρίζεται στους δραστήριους και μη δραστήριους. Δηλαδή ο εργάτης του Λάτση, του Βαρδινογιάννη, του Μυτιληναίου, του Μαίλη, ενδεικτικά λέω, του ενός ή του άλλου, όλων αυτών των επιχειρηματιών μπαίνει στην ίδια μοίρα με τον κεφαλαιοκράτη γιατί είναι και οι δύο δραστήριοι. Και ποιος δραστήριος εργάτης; Αυτός που δεν απεργεί, αυτός που δέχεται την υπερεργασία, αυτός που δέχεται να δουλέψει περισσότερες ώρες, αυτός που δέχεται να φθάσει να δουλεύει μέχρι τα εξήντα οκτώ του χρόνια, αυτός που δεν ζητάει ούτε ψίχουλα για τα δικαιώματά του. Αυτός θεωρείται δραστήριος. Γιατί και τα δύο κόμματα και σήμερα επανέλαβαν το εξής είτε ανοικτά είτε συγκαλυμμένα: Όταν διεκδικείς δικαιώματα, λιγότερες ώρες δουλειάς και μεγαλύτερες αποδοχές, ελεύθερο

χρόνο, όταν ζητάς δημόσια παιδεία, δημόσια υγεία χωρίς να πληρώνεις ούτε δεκάρα, αυτά είναι παρωχημένα.

Όταν ζητάς το μεγάλο σύνθημα «η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες» να γίνει «η Ελλάδα δεν ανήκει στο ΝΑΤΟ και στη Ευρωπαϊκή Ένωση», με την έννοια των ταξικών συμφερόντων, γιατί στην Ευρώπη ανήκουμε και στον κόσμο ανήκουμε, αυτό είναι παρωχημένο. Όταν λες «η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ είναι το ίδιο συνδικάτο», αυτό είναι παρωχημένο. Όταν λέμε ότι η Ελλάδα δεν πρέπει να παίρνει μέρος σε επιθετικούς πολέμους, ούτε με τη μορφή της επιμελητείας, πολύ περισσότερο που παίρνει μέρος και στρατιωτικά και με τις βάσεις, αυτό είναι παρωχημένο. Το σύγχρονο είναι, οι ρήξεις, οι μεταρρυθμίσεις και οι εκσυγχρονισμοί. Αυτά που λένε και τα δύο κόμματα σαν ρήξεις, μεταρρυθμίσεις και εκσυγχρονισμούς, είναι ρήξεις –αν θέλετε να τα πούμε και μεταρρυθμίσεις και εκσυγχρονισμούς- που όχι απλώς πλήττουν τα λαϊκά δικαιώματα, αλλά μεγαλώνουν το χάσμα τραγικά ανάμεσα σ' αυτό που ανήκει στο λαό, ανάμεσα σ' αυτό που μπορεί να απολαμβάνει και ανάμεσα σ' αυτό που ζει καθημερινά.

Λοιπόν, ο ελληνικός λαός πρέπει να τελειώσει με την «καμένη γη», που έλεγε η Νέα Δημοκρατία ότι παρέλαβε, πρέπει να τελειώσει με τις απόψεις του ΠΑΣΟΚ ότι μέσα σ' ένα χρόνο γκρεμίστηκε η κοινωνική και λαϊκή ευημερία. Θυμήθηκε τις συντάξεις των 400 και 500 ευρώ. Καλά, 1000 ευρώ παίρναμε πρώτα και τώρα πέσαμε στα 400 ευρώ; Η αντιπαράθεση και από τις δύο μεριές είναι ειλικρινής ως προς ένα πράγμα: Να ψάξουν και να αναζητήσουν ποια διαχείριση θα υπηρετήσει αυτό το σύστημα. Αυτό το ερώτημα δεν αφορά το λαό. Μομφή, λοιπόν, και στα δύο κόμματα, λαϊκή μομφή, έξω από τη Βουλή για να εκφραστεί όσο γίνεται τα επόμενα χρόνια και μέσα στη Βουλή.

Εμείς αποχωρούμε. Επανερχόμαστε δριμύτεροι από τη Δευτέρα, ακόμη πιο «ανεβασμένοι» να το πω έτσι, και στην ικανότητα να αναδεικνύουμε τα προβλήματα και στις προτάσεις αλλά και στην άσκηση πίεσης.

Όμως ο λαός δεν βγάζει με την πίεση τίποτα ή μάλλον βγάζει λίγα. Η πίεση έχει αξία, αρκεί να μετατραπεί σε ενέργεια για ρήξη και ανατροπή αυτής της πολιτικής και αυτό περιλαμβάνει και τα δύο κόμματα.

(Στο σημείο αυτό οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας αποχωρούν από την Αίθουσα)

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Παπαρήγα, εδώ μέσα είμαστε πολλά παιδιά κομμουνιστών και μας προσβάλλετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ πολύ, όχι διάλογος.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Αρχηγέ της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, χρειαζόταν ειλικρινά αυτή η διαδικασία, αυτή η τελετή που έχουμε τώρα εδώ; Πόσοι νομίζουμε –ειδικά από τους νέους ανθρώπους- ότι θα παρακολουθήσουν αυτήν τη διαδικασία από την τηλεόραση, μετά την αντιπαράθεσή σας η οποία οπωσδήποτε είχε υψηλή ακροατικότητα και θεαματικότητα –όχι όσο είχε ο αγώνας Ελλάδα-Ουκρανία, αλλά θα είχε υψηλή- πόσοι θα την παρακολουθήσουν αυτές τις τρεις μέρες;

Ας σκεφτούμε ότι αυτές τις τρεις μέρες κάναμε μια συζήτηση για πολιτικές και προτάσεις για να ανοίξουν πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας για νέους άνεργους. Ας πούμε αυτό. Να δούμε τότε πόσο μεγαλύτερη επαφή θα είχε η Βουλή μας με την κοινωνία και πόσο εμείς οι ίδιοι θα μπορούσαμε να σηκώσουμε την αξιοπιστία της πολιτικής.

Είναι μια τελετή εντυπωσιασμού, αν και πρέπει να ομολογήσω ότι ίσως από την πλευρά του Πρωθυπουργού υπάρχει μια ουσία, μια υποσυνείδητη –αν θέλετε- διαδικασία που λέει ότι δεν έχουμε ανασχηματισμό της Κυβέρνησης. Δεν έχουμε ριζικό ανασχηματισμό της Κυβέρνησης, έχουμε όμως ριζικό ανασχηματισμό της πολιτικής της Κυβέρνησης διότι, κύριε Πρωθυπουργέ, από την προτεραιότητα για την αντιμετώπιση των θεμάτων της καθημερινότητας και από την ήπια προσαρμογή περάσατε σε μια μεγάλη επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους,

ενάντια σε δικαιώματά τους που βασικό στοιχείο της είναι και μια έντονη προσπάθεια διάσπασης των εργαζομένων και δημιουργίας αντιπαράθεσης μεταξύ των.

Βλέπουμε κατάργηση ασφαλιστικών δικαιωμάτων, βλέπουμε επαναφορά των συμβασιούχων, κύριε Παυλόπουλε, βλέπουμε ένα ωράριο που είναι σε βάρος των μικρομεσαίων και σε βάρος όσων δουλεύουν υπό δύσκολες εργασιακές σχέσεις και βλέπουμε και την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας: ΟΤΕ, ΟΠΑΠ, Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, Διεθνής Αερολιμένας Αθηνών, ΕΛΤΑ, ΟΛΠ, Ιππόδρομος, Ολυμπιακή Αεροπορία, Ολυμπιακά Ακίνητα, Εμπορική Τράπεζα, Αγροτική Τράπεζα.

Κανείς έμπορος και κανείς επιχειρηματίας δεν παίρνει συγχαρητήρια, κύριε Αλογοσκούφη, κύριε Υπουργέ Εθνικής Οικονομίας, όπως θέλετε εσείς, όταν βγάζει σε εκποίηση την περιουσία και τα μέσα παραγωγής που έχει. Με οίκτο τον αντιμετωπίζουν. Γι' αυτό θέλω να σας πω, κύριε Υπουργέ Εθνικής Οικονομίας, ότι έχετε καιρό ακόμη. Δεν πρέπει να καταγραφείτε στην πολιτική μας ιστορία ως ο «Πατριάρχης Ιεροσολύμων» της δημόσιας περιουσίας. Κάπου πρέπει να σταματήσουμε!

Κύριε Πρωθυπουργέ, την ομιλία σας και την πολιτική σας θα μπορούσε να τη χαρακτηρίσει κανείς ως εξής: Είναι ακριβώς το μοντέλο πολιτικής που απέρριψαν οι Γάλλοι και οι Ολλανδοί πολίτες στο δημοψήφισμα. Αυτή η αναδιάταξη των εργασιακών σχέσεων, η ελαστικοποίηση, οι ιδιωτικοποιήσεις, η ανικανότητα να δοθούν από τις κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης λύσεις σε μια σειρά ζητήματα με κεντρικό το θέμα της ανεργίας είναι αυτή η οποία έφερε αυτήν τη μεγάλη αναστάτωση και αυτήν τη μεγάλη αντίθεση στη Γαλλία που την κατηγορούν ότι δεν έχει προχωρήσει στην ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, στην Ολλανδία που την προβάλλουν ότι έχει το μοντέλο που έχει προχωρήσει πάρα πολύ στην ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και στη Γερμανία, η οποία φρόντισε να περάσει την έγκριση του Συντάγματος από τη Βουλή. Είχε όμως τοπικές εκλογές και είδαμε στην καρδιά της σοσιαλδημοκρατίας να καταρρέει το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα του κ. Σρέντερ.

Αυτά τα προβλήματα που έκαναν αυτούς τους ανθρώπους να ψηφίσουν έτσι, είναι τα προβλήματα που συναντάει κανείς και στην ελληνική κοινωνία. Ανασφάλεια για το μέλλον, απόγνωση για την απασχόληση των παιδιών, αγωνία να βρεθεί μία θέση εργασίας. Αυτά έχω συναντήσει και συναντάμε όλα τα στελέχη του Συνασπισμού στις περιοδείς μας, είτε είναι στα εργοστάσια-φαντάσματα της Β' Θεσσαλονίκης είτε είναι στα μαγαζιά της Νέας Ιωνίας είτε είναι στους μικροαγρότες της Καρδίτσας είτε είναι στα κορίτσια και στα αγόρια που δουλεύουν στα φαστφουντάδικα στο Σύνταγμα και στην Ομόνοια είτε είναι στις πωλήτριες και στους τετραωρίτες των σούπερ μάρκετ είτε είναι στα παιδιά των νυχτερινών επαγγελματιών εκπαιδευτηρίων.

Με αυτήν την έννοια κύριε Πρωθυπουργέ, με την έννοια μιας αντίθεσης της κοινωνίας όλης, σε όλη την Ευρώπη στις πολιτικές αυτές πιστεύω ότι δεν έχει νόημα να επιμένετε στο «ναι» που πέρασε από τη Βουλή. Δεν έχει νόημα. Αυτό το δείχνουν οι δημοσκοπήσεις που δείχνουν ένα μεγάλο τμήμα της Νέας Δημοκρατίας, την πλειοψηφία των οπαδών του ΠΑΣΟΚ και την πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας να τάσσεται ενάντια στο Ευρωσύνταγμα. Αυτό το δείχνουν τα δημοψηφίσματα στις άλλες χώρες. Δεν έχετε την ουσιαστική, ηθική και πολιτική κάλυψη -και να έχετε τη νομική, αν θέλετε- να μεταφέρετε ένα ελληνικό «ναι» στις Βρυξέλλες ή στο Λουξεμβούργο. Η θέση της Ελλάδας του «ναι» είναι μετέωρη. Θέλετε τη θέση της ελληνικής κοινωνίας, των Ελλήνων πολιτών στους οποίους απευθύνεσθε; Κάντε έστω και τώρα δημοψήφισμα.

Και γι' αυτό απορήσαμε, κύριε Πρωθυπουργέ, με τη θέση που εκφράσατε χθες στη συνάντησή σας με τον Πρωθυπουργό του Λουξεμβούργου και προεδρεύοντα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Πού συζητήθηκε; Ποιος έδωσε την έγκριση για να πείτε «η διαδικασία του Συντάγματος συνεχίζεται κανονικά», όταν είναι ένα νεκρό Σύνταγμα και όταν η προσπάθειά του να διασωληνωθεί θα φέρει σε παράλυση όλη την Ευρώπη και όταν τα μηνύματα των πολιτών είναι για έναν άλλο δρόμο με ενισχυμένο κοινοτικό προϋπολογισμό, με ισχυρές διαρθρωτικές παρεμβάσεις ειδικά στα θέματα της ανεργίας, των κοινωνικών

δικαιωμάτων, για μία Ευρώπη δημοκρατική, για μία Ευρώπη αυτόνομη από τις Ηνωμένες Πολιτείες;

Και το ερώτημά μου θα ήθελα να το θέσω και στον κ. Παπανδρέου.

Κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, είναι ένα βασικό θέμα σήμερα στην Ευρώπη τι θα γίνει για το Σύνταγμα. Τι θα γίνει; Θα συνεχιστεί η διαδικασία του Συντάγματος; Θα πάρουμε υπόψη το μήνυμα που υπήρξε; Θα προσπαθήσουμε να αναζητήσουμε μία εναλλακτική λύση; Ξέρω ότι εσείς ψηφίσατε υπέρ. Ξέρω ότι πολύς κόσμος που εμπιστεύεται το δικό σας χώρο είναι κατά. Ποια είναι η δικιά σας θέση σ' αυτό το θέμα; Θα ήθελα στη δευτερολογία σας να μας την αναφέρετε.

Με την ευκαιρία όμως αυτή, κύριε Πρωθυπουργέ, θα ήθελα να αναφερθώ και σ' ένα μεγάλο θέμα το οποίο δεν μπορεί να περάσει στα γρήγορα: Τα 500.000.000 ευρώ, τα οποία οφείλουμε να επιστρέψουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα οποία θα αντικατασταθούν από κονδύλια του ελληνικού προϋπολογισμού που πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος. Σε ένα ευρώ του ελληνικού προϋπολογισμού 83 λεπτά είναι από τον εργαζόμενο και από το συνταξιούχο για έργα για τα οποία ζητούνται τα λεφτά πίσω γιατί έγιναν με απευθείας αναθέσεις, έγινε αλλαγή έργων, είχαν κακοτεχνίες, υπήρχε ασυδοσία των εταιρειών κλπ..

Και το ερώτημά μου που απευθύνεται κυρίως στην Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι το εξής. Κάποιος εδώ μέσα δεν πρέπει να αναλάβει την ευθύνη γι' αυτά τα έργα; Κάποιος εδώ μέσα δεν πρέπει να ζητήσει συγγνώμη από τον ελληνικό λαό;

Εμείς ζητάμε οι εταιρείες που είναι υπεύθυνες για τις κακοτεχνίες και ευνοήθηκαν από τις παρατυπίες, να είναι αυτές που θα πληρώσουν και όχι οι φορολογούμενοι. Το βάρος που πέφτει στους φορολογούμενους είναι σχεδόν όσο θα εισπράξει το κράτος από το 1% αύξηση του ΦΠΑ, το οποίο οι ίδιοι πάλι θα πληρώσουν.

Υπάρχουν, όμως, και σοβαρές ευθύνες και της δικής σας Κυβέρνησης, κύριε Πρωθυπουργέ. Αν τα ζητήματα αυτά ήταν διαπραγματεύσιμα, όπως επανειλημμένως ακούσαμε, μπορούσαμε να έχουμε ένα καλύτερο διαπραγματευτικό αποτέλεσμα και σ' αυτό το θέμα και στα άλλα εκκρεμή θέματα, όπως ο μεγάλος κίνδυνος που ξέρετε, να μειωθούν κατακόρυφα οι διαρθρωτικές πληρωμές της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, να μείνουν απ' έξω περιφέρειες, όπως το Νότιο Αιγαίο, η Κρήτη, η Στερεά Ελλάδα, περιφέρειες της Μακεδονίας, να μειωθούν πάρα πολύ οι παρεμβάσεις στον αγροτικό τομέα.

Σήμερα ακούσαμε τον κ. Μπλερ να λέει ότι δεν μπορεί το 40% των εσόδων του κοινοτικού προϋπολογισμού να πηγαίνει στο 5% που είναι οι αγρότες.

Όλα αυτά ήθελαν διαπραγματεύσεις, ήθελαν όπλα. Είχατε όλο τη θέση για το Ευρωσύνταγμα, τη συνέχιση της διαδικασίας για το Ευρωσύνταγμα. Γιατί πήγατε και είπατε «ναι»; Για ποιο λόγο παραδώσατε τα όπλα; Δεν ξέρετε τι δύσκολο πεδίο διαπραγματεύσεων υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Το τρίτο σημείο, το οποίο θα ήθελα να θέσω, είναι ένα «φάντασμα», κάτι που δεν υπήρξε ούτε στην ομιλία του Προέδρου της Κυβέρνησης ούτε στην ομιλία του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ. Ακούσαμε ότι τα προβλήματα είναι από τους εργαζόμενους, από «ρετιρέ» ο ένας, από «οργανωμένες επιχειρήσεις» ο άλλος. Δεν υπάρχουν στην Ελλάδα μεγάλες επιχειρήσεις; Δεν υπάρχει ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών που μπροστά στο βήμα του κάνατε πρόβα των σημερινών ομιλιών και των προχθεσινών ομιλιών;

Γιατί δεν λέτε τίποτα γι' αυτούς τους κυρίους; Αυτοί οι κύριοι προσβάλλουν το Κοινοβούλιο, προσβάλλουν εσάς, κυρία Πρόεδρε, γιατί ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών θεωρεί ότι το Κοινοβούλιο έχει δύο κόμματα και στέλνει προσκλήσεις για ομιλίες στον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, στον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ και ο Συνασπισμός και το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας παίρνουν πρόσκληση για να ακούσουν αυτούς και τον κ. Κυριακόπουλο.

Δεν υπάρχουν αυτοί; Δεν έχουν ευθύνες για την οικονομία; Γιατί δεν μιλάει ούτε ο ένας Αρχηγός ούτε ο άλλος; Ας μας

πουν οι κύριοι του ΣΕΒ και ας μας πείτε εσείς που κυβερνήσατε ή κυβερνάτε τι έγιναν τα τεράστια ποσά του Χρηματοστηρίου που κατέληξαν σε μεγάλες επιχειρήσεις που ανήκουν στη δύναμη του ΣΕΒ.

Τι οφείλουν τα μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών στο ΙΚΑ; Πόσο αύξησαν την ανταγωνιστικότητα από τα μεγάλα κονδύλια που εισέπραξαν από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και από ελληνικούς αναπτυξιακούς πόρους, ενώ η ελληνική βιομηχανία έχει εξαιρετικά μικρό εργασιακό κόστος σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε και δεν είναι ανταγωνιστική;

Ποια μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών έχουν μεταφέρει δραστηριότητες εκτός Ελλάδας σε γειτονικές χώρες –ή και μέχρι την Κίνα– φτηνού εργασιακού κόστους; Τι μέτρα εφαρμόζουν για την υγιεινή και ασφάλεια στους χώρους εργασίας;

Νομίζει κανείς ακούγοντας τον Πρωθυπουργό ότι μιλάει ο Φιντέλ Κάστρο, ότι δεν υπάρχει εργοδοσία, ότι όλα τα προβλήματα γίνονται μέσα από τους εργαζόμενους. Τους εργαζόμενους; Εκεί είναι το πρόβλημα, τα θέματα των εργαζομένων; Το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος στην Ελλάδα είναι το μικρότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε. Το μικρότερο! Με εκατό στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είχε εβδόμηντα τρία η Ελλάδα. Η ίδια η Πορτογαλία που μας ακολουθεί έχει ογδόντα δύο, ογδόντα τρία.

Ο χρόνος εργασίας στην Ελλάδα είναι ο μεγαλύτερος, εβδομαδιαία, μαζί με τη Βρετανία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και φθάνει τις σαράντα έξι ώρες σε σχέση με τις σαράντα που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουμε γίνει ένα είδος Κινέζων των δεκαπέντε σε σχέση με το κόστος εργασίας, χωρίς να έχουμε κανένα αποτέλεσμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

Κυρία Πρόεδρε, και εγώ θέλω το πεντάλεπτο αυτό, όχι παραπάνω.

Θέλω να πω μερικά πράγματα καταλήγοντας, για τη μεγάλη επίθεση που γίνεται, ιδιαίτερα, ενάντια στους εργαζόμενους στο δημόσιο. Χρησιμοποιείτε τον ΟΤΕ ως πιλότο και ακολουθούν και άλλες επιχειρήσεις. Μείωση συντάξεων, αύξηση χρόνου συνταξιοδότησης, κατάργηση μονιμότητας, που δεν πλήττουν μονάχα μερικά στοιχειώδη όρια κοινωνικών πολιτικών, αλλά έρχονται ενάντια και στον πολιτισμό μας, στον πολιτισμό που λέει ότι ο πατέρας θέλει το παιδί να γίνει καλύτερα, η παλιά γενιά θέλει η νέα γενιά που έρχεται να ζήσει καλύτερα.

Και βλέπουμε στη συμφωνία αυτή του ΟΤΕ, που ευλόγησε η Κυβέρνηση και συμφώνησαν οι συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ, να έρχονται ρυθμίσεις οι οποίες αναιρούν βασικές κατακτήσεις για τους νέους εργαζόμενους μέσα στον ίδιο τον ΟΤΕ.

Έχετε κάνει μηχανισμό προπαγάνδας, κύριε Κεφαλογιάννη. Βγαίνετε στις τηλεοράσεις και λέτε για τον ΟΛΠ. Σήμερα το πρωί ήμουνα στον ΟΛΠ και ναι μεν μπορεί να υπάρχουν κάποιες ακραίες καταστάσεις, αλλά δεν είναι όλες. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, δεν λέτε ότι οι περισσότεροι εργαζόμενοι έχουν τρεις μέρες αργίας. Χριστούγεννα, Πάσχα, Πρωτομαγιά. Δεν λέτε ότι τους υποχρεώνετε σε υπερωριακή απασχόληση που αυξάνει τις αμοιβές.

Καταθέτω στα Πρακτικά επιστολή στο συνδικάτο, του Προέδρου του ΟΛΠ στην αρχή του 2004 που καταγγέλλει τους εργαζόμενους, γιατί συνεχίζουν κατά παράνομο, ανεξήγητο και άκρως επικίνδυνο τρόπο, την ολοκληρωτική άρνηση παροχής υπερωριακής απασχόλησης. Δικό σας είναι το σύστημα. Της προηγούμενης κυβέρνησης και δικό σας.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι εργαζόμενοι ζητάνε νέες θέσεις εργασίας και είχε συμφωνήσει η Διοίκηση του ΟΛΠ με τους εργαζόμενους. Και μπήκατε

εσείς –δεν ήταν η συμφωνία του ΟΤΕ, δεν σας άρεσε– και την παγώσατε. Όλα αυτά είναι ντροπή κατά τη γνώμη μου.

Μόνο ο όρος «ρετιρέ» που χρησιμοποιείτε δείχνει την αντίληψή σας. Θέλετε όσοι ζουν στην πολυκατοικία να στραφεί ο ένας ενάντια στον άλλο. Στο υπόγειο είναι ο μετανάστης, στο ισόγειο είναι ο άνεργος, στον πρώτο όροφο είναι ο τετραωρίτης, στον τρίτο όροφο ο συμβασιούχος, στον τέταρτο οι απλήρωτοι εργαζόμενοι, πιο πάνω αυτοί που έχουν κατακτήσεις. Θέλετε να κάνετε μια Γουγκοσλαβία ανάμεσα στους εργαζόμενους, να τους βάλετε να αλληλοσπαραχθούν. Ξεχνάτε το ΣΕΒ. Υπάρχουν τραπεζοϋπάλληλοι, υπάρχει η Ολυμπιακή Αεροπορία για την οποία δώσατε εσείς ένα μοντέλο και η προηγούμενη κυβέρνηση. Πού κατάντησε με την ευλυγισία και με αυτές τις θέσεις εργασίας; Δεν το δεχόμαστε αυτό. Θα παλέψουμε ενάντια σ' αυτό. Εμείς πιστεύουμε ότι από το υπόγειο μέχρι τους πάνω ορόφους, όλοι οι εργαζόμενοι θα παλέψουμε μαζί.

Για βάλτε για ερώτηση στο κοινό. Τι θα θέλατε; Το παιδί σας να δουλέψει με σχέσεις εργασίας του δημοσίου ή με σχέσεις εργασίας σούπερ-μάρκετ; Θα δείτε, τι θα σας απαντούσε η μάνα, τι θα σας απαντούσε ο πατέρας. Δείτε τις τεράστιες ουρές, όταν προκηρύσσονται θέσεις στο δημόσιο.

Όλοι μαζί πρέπει να δώσουμε τη μάχη αυτή, να θυμηθούμε τους μεγάλους αντιπάλους και να θυμηθούμε αυτές τις πολιτικές, οι οποίες στρέφονται ενάντια στους εργαζόμενους.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια και παίρνοντας υπ' όψιν τις παρεμβάσεις που θα γίνουν στις ομιλίες από τους άλλους Βουλευτές του Συνασπισμού, εγώ θέλω να πω ότι χρειάζεται ένα μέτωπο των εργαζομένων. Η περίπτωση των μέτρων Γαννίτση έδειξε τα αποτελέσματα που μπορούν να υπάρξουν. Καλούμε τους εργαζόμενους σε όποιο κόμμα και αν ανήκουν να δώσουμε μαζί τη μάχη, μια μάχη για την οποία χρειάζεται μια μεγάλη Αριστερά σαν αυτή που είδαμε στη Γαλλία, μια Αριστερά που θα έχει μέσα της ριζοσπάστες, αριστερούς, διαφωνούντες σοσιαλιστές, πράσινους, οικολόγους, η οποία μπορεί να φέρει αποτελέσματα που κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί.

Καταλήγοντας, θα ήθελα να πω ότι δεν θέλουμε να αφήσουμε καμία αμφισβήτηση. Δεν ζητήσαμε εμείς να γίνει συζήτηση για ψήφο εμπιστοσύνης. Εσείς το ζητήσατε. Μας φέρατε εδώ ένα ποτήρι ξύδι. Δεν θα το πάρουμε. Θέλουμε να είμαστε σαφείς ότι είμαστε αντίπαλοι αυτής της πολιτικής και ότι σε κοινωνικό πεδίο θα συγκρουστούμε με τις πολιτικές που ακολουθεί η Νέα Δημοκρατία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Αρχηγοί των κομμάτων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μας είπε, ούτε λίγο ούτε πολύ, ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ προ των εκλογών άφησαν την Ελλάδα «υπερήφανη» και «ευημερούσα». Και ότι εμείς, στο χρονικό διάστημα που κυβερνάμε, οδηγούμε τον τόπο στο «μαρασμό». Επειδή ζούμε σε δημοκρατία και επειδή όλοι σεβόμαστε την ετυμηγορία του ελληνικού λαού –και οφείλουμε να τη σεβόμαστε– το ερώτημα είναι απλό. Αν η Ελλάδα, που δημιούργησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ όλα αυτά τα χρόνια ήταν και υπερήφανη και ευημερούσα, τότε για ποιο λόγο είχαμε αυτό το εκλογικό αποτέλεσμα στις 7 Μαρτίου του 2004 και λίγο αργότερα στις Ευρωεκλογές; Αγνώμων είναι ο ελληνικός λαός απέναντι στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, αυτές που, υποτίθεται, οδήγησαν την Ελλάδα σ' ένα μέλλον, για το οποίο πρέπει να είμαστε υπερήφανοι;

Από την άλλη πλευρά, ας υποθέσουμε ότι, σε αυτό το χρονικό διάστημα που κυβερνά η Κυβέρνηση Καραμανλή, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, είχαμε τα αποτελέσματα που διεκτραγγίδισε ο κ. Παπανδρέου. Χωρίς να είμαι φανατικός των δημοσκοπήσεων, θα πω κάτι που ξέρετε όλοι. Σπεύδω βεβαίως να πω ότι άλλοι είναι εκείνοι, οι οποίοι, πίσω από τους «καταληλότερους» έψαχναν να αποδείξουν για πολύ καιρό τις αποτυχίες τους. Πάντως και οι δημοσκοπήσεις έχουν την όποια σημα-

σία τους. Και διερωτάται κανείς. Πώς είναι δυνατόν όλες οι δημοσκοπήσεις –ό,τι και αν κοστίζουν ως εργαλεία δουλειάς και χωρίς να υποκαθιστούν τη λαϊκή ετυμηγορία- να δείχνουν ότι αυτή η Κυβέρνηση διατηρεί το προβάδισμα το οποίο είχε, και μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις το επαυξάνει, ενώ το ΠΑΣΟΚ είναι ένα κόμμα, το οποίο όχι μόνο δεν ανεβαίνει, αλλά χάνει από δημοσκόπηση σε δημοσκόπηση! Αυτό αποδεικνύει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι μάλλον ο ελληνικός λαός δεν νοσταλγεί ούτε τα «επιτεύγματα» των ημερών σας ούτε τα «κατορθώματα», βεβαίως, της σημερινής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εάν θέλουμε να πάρουμε τα πράγματα τοις μετρητοίς. Αυτή είναι η αλήθεια.

Ας μη μένουμε, όμως, μόνο σε αυτά τα θέματα. Ας δούμε ποια ήταν η πραγματικότητα την οποία γνωρίζετε όλοι. Χωρίς κανείς να μηδενίζει την προσφορά κανενός, ένα είναι βέβαιο και δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς, γιατί είναι θέμα αριθμών. Όταν παραδώσατε την Κυβέρνηση και χάσατε τις εκλογές, είναι ή δεν είναι αλήθεια πως η Ελλάδα, σε όλους τους βασικούς δείκτες, ήταν τελευταία, είτε ήταν οικονομικοί δείκτες είτε δείκτες γραφειοκρατίας είτε δείκτες διαφάνειας; Δεν γνωρίζετε ότι μπήκαμε στην ΟΝΕ τελευταίοι και ουραγοί και με ονομαστική σύγκλιση; Δεν ήταν μία αλήθεια αυτό το πράγμα; Δεν παραδώσατε αυτήν την Ελλάδα με ό,τι «επιτεύγματα» έγιναν επί των ημερών σας, τα οποία όμως πραγματοποιήθηκαν, ατυχώς, με τεράστιο κόστος και ήταν πολύ λιγότερα από εκείνα τα οποία μπορούσαμε και έπρεπε να κάνουμε στην κρίσιμότερη περίοδο που διανύσαμε από πλευράς οικονομικών πόρων και από την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Μέσα σ' αυτήν την κατάσταση, τι είναι εκείνο που συνέβη και για το οποίο κατηγορείτε τη σημερινή Κυβέρνηση; Αποκρύψατε χρόνια ολόκληρα την πραγματικότητα. Και αυτό δεν μπορείτε να το αμφισβητήσετε. Είσατε οι αρχιμάστορες της δημιουργικής λογιστικής. Πίσω από αυτήν εμφανίζατε προϋπολογισμούς, οι οποίοι, υποτίθεται, ότι θα έκαναν την Ελλάδα να ευημερεί. Ήταν, για να χρησιμοποιήσω τη γνωστή φρασεολογία, «προϋπολογισμοί-Ποτέμκιν». Περί αυτού επρόκειτο και τα αποκάλυψε όλα αυτά η απογραφή. Γιατί, άραγε, διαμαρτύρεστε για την απογραφή; Αυτή η Κυβέρνηση, πριν αναλάβει τα καθήκοντά της, ως αξιωματική αντιπολίτευση δεν είχε καταγγείλει τα ψεύδη των προϋπολογισμών σας και τις αλχημείες της δημιουργικής σας λογιστικής; Δεν είχε πει ότι θα παραλάβει την οικονομία με απογραφή; Δεν έκανε την απογραφή για να αποκαλύψει την αλήθεια; Είναι δυνατόν η χώρα να ζει με το ψέμα και να έρχεστε μετά και να ζητάτε τα ρέστα όπως το κάνατε κατά την περίοδο 1990-1993, όταν φορτώνατε τις καταπτώσεις των εγγυήσεων από δικά σας χρέη στις επόμενες κυβερνήσεις; Με την απογραφή αποκαλύφθηκε απλώς και μόνον η αλήθεια. Για να την ξέρει ο ελληνικός λαός και να γνωρίζει τι είναι εκείνο το οποίο παραλάβαμε και τι είναι εκείνο που πρόκειται να κάνουμε.

Και ουδέποτε υποστείλαμε τη σημαία των δεσμεύσεών μας εξαιτίας της τραγικής κατάστασης, στην οποία παραδώσατε την ελληνική οικονομία.

Εσείς όλο αυτό το χρονικό διάστημα –και λυπάμαι για τη φράση που χρησιμοποιώ, αλλά τη χρησιμοποίησε ο Αρχηγός σας- λειτουργούσατε με προϋπολογισμούς «μαϊμούδες» και αυτό φέρει τη βούλα της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία ήξερε πολύ καλά και γνωρίζει πια σήμερα ποια είναι η πραγματικότητα, την οποία εσείς προσπαθούσατε να συγκαλύψετε.

Παρά το ότι παραλάβαμε αυτήν την πραγματική κατάσταση, εμείς ποτέ δε θεωρήσαμε ότι αυτό ήταν αιτία για να πάνε πίσω οι προεκλογικές μας δεσμεύσεις. Τις πραγματώσαμε και τις πραγματώνουμε. Γιατί ποια είναι η αλήθεια, αν τη δούμε κατάματα;

Κατηγορήσατε την Κυβέρνηση ότι σε αυτό το χρονικό διάστημα που κυβερνά, επειδή, δήθεν, οδήγησε σε οικονομικό «μαρασμό» την οικονομία, έβαλε καινούριους φόρους, επειδή πήρε φορολογικά μέτρα. Είναι ελάχιστα τα φορολογικά μέτρα που πήραμε μέσα σε ένα χρόνο. Και μιλάει η Αξιωματική Αντιπολίτευση των επί δεκαετία φορομνηστικών κυβερνήσεων. Σε

δέκα χρόνια οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ φόρτωσαν τον ελληνικό λαό με πάνω από ογδόντα φόρους. Δηλαδή, η Αντιπολίτευση σήμερα, που ως κυβέρνηση έβαζε οκτώ φόρους κατά μέσο όρο το χρόνο, κατηγορεί τη σημερινή Κυβέρνηση γιατί πήρε τα ελάχιστα αυτά φορολογικά μέτρα σε αυτό το χρονικό διάστημα με αυτήν την κακή οικονομική συγκυρία. Και προσπαθεί να μας κάνει να ξεχάσουμε όλα τα άλλα μέτρα που πήρε, παρά την κακή οικονομική συγκυρία, και τα οποία κατέτειναν στο να μπορέσουν ν' αντιμετωπίσουν και τις τεράστιες κοινωνικές ανισότητες και τα προβλήματα των χαμηλόμισθων και των χαμηλοσυνταξιούχων.

Γιατί, δηλαδή, θέλετε να ξεχνάτε σε αυτήν την κακή οικονομική συγκυρία για παράδειγμα τι έγινε με τον ΛΑΦΚΑ; Τον ΛΑΦΚΑ, που εσείς το συντηρήσατε και που μάλιστα θελήσατε να το παίξετε και στο Χρηματιστήριο παραμονές των εκλογών, εμείς τον καταργήσαμε και τον επιστρέψουμε αναδρομικά.

Τι κάνατε με τα πανωτόκια όλα αυτά τα χρόνια; Ναι ή όχι ρυθμίσαμε εμείς αυτό το θέμα;

Και θα πάω σε ένα θέμα που αφορά το Υπουργείο Εσωτερικών. Με αυτήν την κακή οικονομική συγκυρία το ερώτημα είναι τι κάναμε εμείς και τι κάνατε εσείς για την Τοπική Αυτοδιοίκηση; Για να πάρουμε, παραδείγματος χάρι την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τι είναι εκείνο που δώσατε εσείς, οι οποίοι τάχα παραδώσατε την Ελλάδα «ευήμερουσα», με τον προϋπολογισμό του 2004 για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση; Της δώσατε 110.000.000 ευρώ καθαρά για να μπορέσει να λειτουργήσει. Και εμείς σ' αυτήν την κακή οικονομική συγκυρία, διπλασιάσαμε αυτά τα ευρώ, δίνουμε γύρω στα 237.000.000 ευρώ για το 2005.

Τι κάνατε εσείς στα χρόνια που εισέρεαν τόσοι κοινοτικοί πόροι, όπως δεν είδε ποτέ προηγουμένως ο ελληνικός λαός, στον Α' βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης;

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι το πρόγραμμα «ΕΠΤΑ» μετά τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», επί επτά ολόκληρα χρόνια έδωσε μόλις 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ στους ΟΤΑ Α' βαθμού, τη στιγμή κατά την οποία το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» με αυτήν την κακή οικονομική συγκυρία, για πέντε μόλις χρόνια δίνει 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ;

Πώς μπορεί, λοιπόν, να μιλήσει κανείς, κάτω από αυτές τις συνθήκες, για μια Κυβέρνηση, η οποία παρά την κακή οικονομική συγκυρία δεσμεύθηκε και τηρεί στο ακέραιο όλες τις προεκλογικές της δεσμεύσεις; Και αυτό δεν μπορείτε να το αρνηθείτε. Και η τωρινή Κυβέρνηση κάνει τομές και ρήξεις αυτήν τη στιγμή, οι οποίες δεν έρχονται να θίξουν κατά τίποτα τα κεκτημένα δικαιώματα των εργαζομένων.

Μιας και τολμήσατε να μιλήσετε για τις εργασιακές σχέσεις, ιδίως από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θα ήθελα να σας πω και τα εξής. Εμάς ρωτάτε ποιες είναι οι θέσεις μας για τα θέματα της μονιμότητας; Εμείς ξεκαθαρίσαμε και πως εννοούμε τη μονιμότητα στο χώρο του ιδιωτικού τομέα και πως εννοούμε τη μονιμότητα στο στενό δημόσιο τομέα, σεβόμενοι το Σύνταγμα. Δεν πάτε να ρωτήσετε καλύτερα τα στελέχη σας που με τις συνεντεύξεις τους από το πρωί μέχρι το βράδυ δείχνουν πως ακριβώς η ασυνεννοησία, όπως όταν ήσαν στην Κυβέρνηση, έτσι και τώρα αποτελεί τον τρόπο με τον οποίο πολιτεύεστε; Και δε θα μιλήσω για τους συνεργαζόμενους βουλευτές σας που, περίπου, με τις δηλώσεις τους, αν μπορούσαν αύριο το πρωί να είχαν καταργήσει κάθε έννοια μονιμότητας, θα το είχαν πράξει. Βεβαίως μιλάμε για ανθρώπους που με τη σημαία τη δική σας εξέλεγχαν και εσείς τους ανθρώπους αυτούς τους χρησιμοποιήσατε για να πείσετε τον ελληνικό λαό ως προ το τι ευαγγελίζεσθε.

Άρα είστε υποχρεωμένοι να φορτωθείτε και τις απόψεις τις οποίες έχουν. Και το ερώτημα είναι. Εμάς ρωτάτε για τις εργασιακές σχέσεις; Εσείς μπορείτε να μας πείτε ποιες θέσεις έχετε; Γιατί εμείς τις έχουμε απόλυτα ξεκαθαρίσει.

Μιλήσατε για τα θέματα της ανάπτυξης. Δεν το ξέρετε ότι επί των ημερών σας, αν η ανάπτυξη έτρεχε με κάποιους ρυθμούς, δεν άγγιζε την ουσία της οικονομίας και ήταν μια ανάπτυξη που οφειλόταν περισσότερο στην κατασκευαστική δραστηριότητα και στα Ολυμπιακά έργα; Δεν γνωρίζετε ότι αυτή η ανάπτυξη δεν άγγιξε ποτέ δομικά την ουσία της ελληνικής πραγματικότη-

τας; Και δεν ξέρετε ότι, π.χ., το 2003 είχαμε τη μικρότερη εισροή συναλλάγματος από πλευράς επενδύσεων από το εξωτερικό που είχαμε τα τελευταία είκοσι επτά χρόνια, αφού δεν πέρασε τα 50.000.000 δολάρια; Και έρχεστε τώρα να πείτε τι κάνει αυτή η Κυβέρνηση για το θέμα της ανάπτυξης όταν σε ελάχιστο χρόνο έφερε έναν αναπτυξιακό νόμο και ξεκίνησε και θα έχει τελειώσει το 2006 τον εθνικό χωροταξικό σχεδιασμό; Σχεδιασμό που δεν αξιωθήκατε, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να κάνετε επί είκοσι ολόκληρα χρόνια που κυβερνούσατε; Γιατί ξέρετε πολύ καλά οι παλιότεροι από εσάς, όσοι ξεκινήσατε με το ΠΑΣΟΚ ως κυβέρνηση, ότι η κυβέρνηση Ράλλη το 1981 σας είχε παραδώσει το βασικό σχέδιο του εθνικού χωροταξικού σχεδιασμού, τον οποίον όμως ποτέ δεν ολοκληρώσατε για είκοσι χρόνια.

Και μιας και μιλάτε επίσης για ρυθμούς ανάπτυξης και απορροφητικότητας, σας παρουσιάσαμε εδώ τα στοιχεία που δεν μπορούσατε να τα αρνηθείτε και πάντα θα παίρνετε την απάντηση που χρειάζεται.

Να πάρουμε π.χ. τις περιφέρειες. Δεν ξέρετε ότι επί δυόμισι χρόνια που χειρισθήκατε το θέμα της απορροφητικότητας του Γ' ΚΠΣ, η απορροφητικότητα αυτή δεν απέδωσε τίποτα –τα στοιχεία τα καταθέσαμε και εδώ στη Βουλή και μάλιστα τα παρουσιάσαμε και προχθές- και ό,τι κάνατε εσείς σε 2,5 χρόνια, το έχουμε κάνει εμείς στις περιφέρειες μόνο στον ένα χρόνο που κυβερνάμε; Δεν διπλασιάστηκε – ή και υπερδιπλασιάστηκε στις περισσότερες περιπτώσεις- η απορροφητικότητα των κοινοτικών πόρων στις περιφέρειες μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα; Αμφισβητείτε αυτούς τους αριθμούς, τους οποίους δώσαμε στη δημοσιότητα και τους ξέρουν και οι Βουλευτές σας στην περιφέρεια;

Αμφισβητείτε π.χ. τις τομές οι οποίες έγιναν σε επίπεδο δημοσίων υπηρεσιών, ως προς την πάταξη της γραφειοκρατίας, την μετατροπή των ΚΕΠ σε Κέντρα Ολοκληρωμένων Συναλλαγών; Και το γεγονός ότι μειώθηκαν οι ουρές, το γεγονός ότι η πολιτική προστασία πρώτη φορά λειτούργησε φέτος το χειμώνα, -και ελπίζω ότι το ίδιο θα συμβεί το καλοκαίρι- όπως ποτέ στο παρελθόν, στα πρότυπα μιας σύγχρονης ευρωπαϊκής χώρας, αυτά μπορείτε να τα αγνοήσετε;

Μιλάτε για τα αγροτικά ζητήματα. Μα δεν είναι γνωστό ότι αυτήν τη στιγμή ο αγροτικός κόσμος πληρώνει την κακή διαπραγμάτευση που κάνατε των αγροτικών προϊόντων γενικά, προτού κλείσετε οποιοδήποτε άλλο θέμα σε σχέση με το Δ' ΚΠΣ; Και ότι ειδικά για το βαμβάκι, αυτό που πληρώνει σήμερα ο Έλληνας αγρότης είναι οι κανονισμοί τους οποίους εσείς ψηφίσατε, ίσως και εν αγνοία σας πολλές φορές; Γιατί ξέραμε πως γίνονταν τότε οι διαπραγματεύσεις, όταν έπρεπε να έχετε πάρει τα μέτρα σας για να θωρακίσετε το εισόδημα του αγρότη. Και δεν ξέρετε ότι μία από τις πρώτες ενέργειες αυτής της Κυβέρνησης ήταν η θωράκιση και η υπεράσπιση των αγροτικών προϊόντων, σε ό,τι αφορά ιδίως τα μεσογειακά προϊόντα;

Μιλήσατε για το βασικό μέτοχο και είναι να εντυπωσιάζεται κανένας. Καταρράκωσε το κύρος της χώρας η Κυβέρνηση η οποία υπερασπίστηκε το Σύνταγμα και τη διαφάνεια και απλώς διαπραγματεύεται τη συμβατότητα του ελληνικού δικαίου που εκτελεί το Σύνταγμα με το κοινοτικό δίκαιο ...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...και ασκεί το αυτονόητο δικαίωμά της να αντιμετωπίζει το θέμα της διαπλοκής και της διαφθοράς, πράγμα που δεν κάνατε εσείς ένα χρόνο ολόκληρο, όταν σας έκρουε τον κώδωνα του κινδύνου η Ευρωπαϊκή Ένωση και είχατε βάλει τις διαμαρτυρίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κάτω από το συρτάρι;

Εσείς δηλαδή «υπερασπιστήκατε» τη χώρα, που την αφήσατε χωρίς να δώσετε ούτε μια μάχη για τη διαφάνεια, και εμείς την «καταρρακώνουμε» που τώρα ερχόμαστε να ισοροπήσουμε σε ό,τι αφορά αυτό το θέμα και με όρους συνταγματικούς και με όρους κοινοτικούς, χωρίς να χάσουμε ούτε ένα ευρώ; Και δεν καταρράκωσε τη χώρα η κυβέρνηση εκείνη που έχασε πάνω από 20.000.000.000 δρχ. για το Κτηματολόγιο, που οδήγησε τη χώρα να απολογείται για το 2000-2003 για 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ και που καταδικάστηκε προχθές από κοινοτικό δικαστήριο για την Ολυμπιακή Αεροπορία; Ή επειδή όλοι εκείνοι που

θέλουν να κρύψουν αυτά, αναδεικνύουν ως κίνδυνο το θέμα του «Βασικού Μετόχου» -που δεν αποτέλεσε κίνδυνο για την ελληνική οικονομία- παρέχοντας πλουσιοπάροχα σε σας τη στήριξη τους κάθε φορά που θέλουν να προπαγανδίσουν;

Μάλιστα άκουσα προηγουμένως ότι εσείς είχατε εξασφαλίσει να μη χάσουμε ούτε ένα ευρώ! Πότε το εξασφαλίσατε; Με μια επιστολή δυο ημέρες προ των εκλογών, την οποία δεν αποδέχθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση; Και που αν δεν ήταν αυτή η Κυβέρνηση, θα πληρώναμε πάνω από 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ και ερχόμαστε τώρα να το μειώσουμε στα 518.000.000 ευρώ για τα επόμενα τέσσερα χρόνια; Αυτό είναι που καταρρακώνει το κύρος της χώρας, η τακτική που ακολουθήσατε τα προηγούμενα χρόνια, και όχι ο αγώνας μιας Κυβέρνησης να υπερασπισθεί το Σύνταγμα της και τη διαφάνεια. Εκτός βεβαίως και εάν, επειδή -σας το τονίζω- έχετε τη συμπαράσταση όλων εκείνων που θέλουν να κρύβουν την πραγματικότητα, νομίζετε ότι ο ελληνικός λαός όλα αυτά τα πράγματα τα αγνοεί. Ε δεν τα αγνοεί. Γι' αυτό ακριβώς καταδικάζει και αυτές τις πρακτικές και αυτές τις αλχημείες με τις οποίες νομίζετε ότι μπορείτε πολιτικά να μακροημερεύσετε.

Τέλος, επειδή θα έχουμε στις 27 του μηνός μια συζήτηση γενικά και για τα θέματα τα οποία αφορούν τον δημόσιο τομέα και τις προσλήψεις -θα δώσουμε εκεί απάντηση εφ' όλης της ύλης- ένα θα σας πω μονάχα.

Δεν έχετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -επειδή η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας λειτουργεί πάντοτε- παρά να φωνάξετε το ΑΣΕΠ και τον Πρόεδρό του και να κάνετε μια ευρύτατη συζήτηση και να δείτε τι έχει συμβεί επί των ημερών μας. Πώς θωρακίστηκε το ΑΣΕΠ. Και να δείτε επίσης τι γίνονταν επί των ημερών σας. Και να έλθει ο Πρόεδρος του ΑΣΕΠ -για τον οποίο δεν φαντάζομαι να έχετε κανένα πρόβλημα σε ό,τι αφορά την αντικειμενικότητά του -και τα μέλη του ΑΣΕΠ να μας πουν ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι σέβονται το Σύνταγμα και τους θεσμούς και ποιοι είναι εκείνοι οι οποίοι τόσα χρόνια το ΑΣΕΠ το περιθωριοποίησαν;

Και σας λέω εν κατακλείδι. Παρατηρούσα προχθές φίλα προσκεϊμένη εφημερίδα προς εσάς, στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, να λέει: «Έχει, πραγματικά, το ΑΣΕΠ τούτη την ώρα μπλοκαρισθεί από την πολλή δουλειά». Πώς γίνεται το ΑΣΕΠ να έχει μπλοκαρισθεί από την πολλή δουλειά, και να γίνονται από την άλλη πλευρά προσλήψεις από το παράθυρο; Αντιθέτως η αναδουλειά του ΑΣΕΠ υπήρχε επί των ημερών σας. Γιατί ακριβώς την εποχή εκείνη γίνονταν αυτά για τα οποία σήμερα κατηγορείτε την Κυβέρνηση, αφού ως συνήθως εξ ιδίων κρίνετε τα αλλότρια.

Η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μία για να τελειώσω, γιατί έφυγα λίγο από το χρόνο μου και θα έχουμε την ευχέρεια εγώ και οι συνάδελφοί μου Βουλευτές και Υπουργοί σε όλο αυτό το τριήμερο την δυνατότητα να μιλήσουμε. Είναι ώρα ευθύνης, είναι ώρα μεγάλων τομών και οι πολιτικές δυνάμεις κρίνονται από το εξής. Αυτοί που κυβερνούν κρίνονται από το πόσο παίρνουν τις ευθύνες τους για να κάνουν τις τομές και τις ρήξεις. Αυτοί που αντιπολιτεύονται, και ιδίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση, που φιλοδοξεί κάποτε να γίνει κυβέρνηση κρίνεται από το πόσο μπορεί να υπερκεράσει το κακό παρελθόν της και να μπορέσει να συναινέσει στις μεγάλες τομές και τις ρήξεις. Γιατί αυτό δείχνει το μέγεθος της ευθύνης. Το μέτρο της ευθύνης δεν είναι η στεία αντιπολίτευση. Το μέτρο της ευθύνης είναι η δυνατότητα να συμπορεύεται με τις μεγάλες τομές και τις ρήξεις. Και εμείς, σας το θυμίζω, ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, δεν διστάσαμε εδώ μέσα να συμπλεύσουμε μαζί σας σε μεγάλα θέματα και να περάσουμε νόμους που ούτε μόνοι σας δεν μπορούσατε να περάσετε. Γιατί ως κοινοβουλευτική Πλειοψηφία ήσασταν βαθύτατα διχασμένοι και χρειαστήκατε τη δική μας συμπαράσταση για να περάσετε πολλά πράγματα. Έτσι αποδείξαμε το μέτρο ευθύνης το οποίο μας διέπτε. Και αυτό είναι νομίζω εκείνο το οποίο έκανε τον ελληνικό λαό να μας εμπιστευθεί στην συνέχεια ως Κυβέρνηση. Αλλά επειδή ο ελληνικός λαός κρίνει όλες τις πολιτικές δυνάμεις από την δύναμη και την πρόθεση που έχουν να συνεισφέρουν, να είστε βέβαιοι ότι στο τέλος θα μας κρίνει όλους. Εμάς από το αν είμα-

στε σύμφωνοι με αυτά για τα οποία δεσμευθήκαμε και εσάς για το αν, πράγματι, απέναντι στα προβλήματα του ελληνικού λαού, είσθε υπέρμαχοι των λύσεων τους είστε έτοιμοι να κάνετε τις προτάσεις εκείνες με βάση τις οποίες και εμείς ως Κυβέρνηση μπορούμε να βελτιωθούμε. Γιατί αυτός είναι ο ρόλος της Αντιπολίτευσης, ο οποίος μάλιστα βοηθάει την πολιτική ζωή να αποκτήσει την αξιοπιστία η οποία τόσο πολύ λείπει στις ημέρες που ζούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Θεόδωρος Πάγκαλος

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός είχε βέβαια τη δυνατότητα, στηριζόμενος στο άρθρο 84 του Συντάγματος και το άρθρο 141 του Κανονισμού της Βουλής, να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Η τυπική όμως αυτή δυνατότητα δεν εξηγεί την πολιτική αιτία αυτής της συζήτησης που ξεκίνησαμε σήμερα και θα κάνουμε επί τρεις ημέρες.

Ποιος είναι ο λόγος για τον οποίο αισθάνθηκε ο Πρωθυπουργός την ανάγκη να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης; Αυτό μπορεί να γίνει –τουλάχιστον εγώ έτσι μπορώ να περιγράψω, ίσως κάποιος συνάδελφος να φανταστεί κι άλλο λόγο που εγώ αυτήν τη στιγμή δεν γνωρίζω- για τρεις αιτίες:

Η πρώτη αιτία είναι αν η Αντιπολίτευση αμφισβητεί τη νομιμοποίηση της Κυβέρνησης, αν θέτει δηλαδή ως πρόβλημα ότι το αποτέλεσμα των εκλογών είναι έωλο και δεν εκφράζει τη λαϊκή κυριαρχία. Τέτοιο θέμα, όπως ξέρετε, από εμάς ουδέποτε ετέθη.

Ο δεύτερος λόγος μπορεί να είναι αν υπάρχει κοινωνική αναταραχή, γεγονός τέτοια που να μπορούν να δημιουργήσουν την εντύπωση ότι το τυπικό αποτέλεσμα των ψηφοφοριών που διεξάγονται στη Βουλή δεν αντιστοιχεί στο λαϊκό συναίσθημα, δηλαδή αν υπάρχει, όπως λέμε, δυσαρμονία μεταξύ της λαϊκής πλειοψηφίας και της πλειοψηφίας που εκφράζει η Βουλή με βάση το αποτέλεσμα των εκλογών. Τέτοιο πρόβλημα δεν υπάρχει και το ξέρετε πολύ καλά. Κατ' αρχήν, εμείς ουδέποτε το επικαλεστήκαμε και σας ακούω κατά κόρον να λέτε -και πρόσφατα το ακούσαμε και από τον κύριο Πρωθυπουργό και τον κ. Παυλόπουλο- ότι διατηρείτε την πλειοψηφία του λαού και ότι διαχειρίζεστε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις κοινωνικές αντιδράσεις που προκαλεί η πολιτική σας.

Ο τρίτος λόγος –και προφανώς περί αυτού πρόκειται- είναι όταν ο Πρωθυπουργός ως Αρχηγός του κυβερνώντος κόμματος θέλει να εμπεδώσει την ενότητα της παράταξης και της Κυβερνήσεώς του. Ο λόγος για τον οποίο βρισκόμεθα εδώ όλοι εμείς οι της Αντιπολίτευσεως είναι, δια να παραστήσουμε ως ενεργοί μάρτυρες και θεατές του εσωτερικού δράματος της κυβερνώσας παρατάξεως, της αλληλεγγύης που απαιτεί η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας από την Κοινοβουλευτική της Ομάδα προς τη χεμαζόμενη και βαλλόμενη πανταχόθεν Κυβέρνησή της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε σε μια στιγμή μεγαλείου ότι εμείς επιλέξαμε το χθες και ότι αυτός εκπροσωπεί το αύριο και περίμενα με βάση αυτήν την ωραία ιδέα, να ακούσω ένα λόγο ο οποίος θα είχε σαφείς προτάσεις και δεσμεύσεις για το μέλλον. Εχρονομέτρησα τον κύριο Πρωθυπουργό. Τα πρώτα έξι λεπτά και πενήντα επτά δευτερόλεπτα μίλησε αποκλειστικά για το ΠΑΣΟΚ και τις ευθύνες του. Μετά, μέχρι το δέκατο όγδοο λεπτό της ομιλίας του, αφιέρωσε το χρόνο του σε μια μακρά περιγραφή του παρελθόντος. Χρησιμοποίησε κατά κόρον -κάτι που δείχνει ότι γρήγορα ταυτιστήκατε με την επικρατούσα στο δημόσιο τομέα πρακτική- μια δημοσιοϋπαλληλική γλώσσα η οποία χρησιμοποιεί αυτόν τον ενεστώτα διαρκείας, όπως λέμε. Είναι αυτό που λέει: «δρομολογούμε», «σχεδιάζουμε», «υλοποιούμε», «κατασκευάζουμε», αλλά ουδείς γνωρίζει πότε αυτό άρχισε, πώς πηγαίνει και αν κάποτε θα τελειώσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και στο τέλος, επειδή του έμειναν ακόμα δώδεκα περίπου λεπτά, επανήλθε στην παρελθοντολογία, για να επιτεθεί εκ νέου λάβρος κατά του ΠΑΣΟΚ.

Ο κ. Παυλόπουλος έχει μια απορία, όπως διατύπωσε στην ομιλία του. Δεν εγνώριζα ότι θα είχα την ευτυχία να έχω στη διάθεσή μου και τον κ. Παυλόπουλο, όταν θα ομιλούσα. Προσετέθη εκ των υστέρων, προφανώς για να ενισχύσει τον πόλεμο των εντυπώσεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αν συνεχίζει να έχει την εντύπωση ότι πρέπει να ερμηνευθεί αυτό το απλοϊκό ερώτημα που μας έθεσε, δηλαδή πώς έχασε το ΠΑΣΟΚ τις εκλογές, αν όντως η Ελλάδα ήτο ισχυρή και ευημερούσα, θα του πω ότι αυτό συμβαίνει πάρα πολύ συχνά στις εκλογές, όπως ξέρετε. Και για να μην πάω στη διεθνή πείρα, ας μείνουμε στο 1922, όταν συνετρίβη από την παράταξή τους ο Ελευθέριος Βενιζέλος, ο οποίος είχε κάνει την Ελλάδα των τριών ηπείρων και των πέντε θαλασσών, και ήρθαν στην εξουσία οι άνθρωποι της Μικρασιατικής Καταστροφής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αυτό, λοιπόν, είναι πολύ απλή απάντηση. Αν μελετούσατε το λόγο του κυρίου Πρωθυπουργού σας, θα βλέπατε γιατί.

Διότι κάνατε αυτήν την εκστρατεία η οποία συναρμολόγησε και έφτιαξε ένα αμάλγαμα από όλες τις επιμέρους διαφωνίες, δυσφορίες, αντιρροήσεις, από όλες τις αντιδράσεις για τις οποίες μιλούσε ο κύριος Πρωθυπουργός σήμερα -γιατί τώρα τις αντιμετωπίζει ο ίδιος βέβαια και δεν του αρέσουν- και διαμόρφωσε ένα γενικό κλίμα αντιπολίτευσης και απογοήτευσης και κέρδισε τις εκλογές.

Κατ' αρχήν, όταν λέμε: «ο λαός είπε έτσι», δεν πρέπει να έχει κανείς από σας, κύριοι συνάδελφοι, ή οποιοσδήποτε και από δω και από κει, την εντύπωση ότι κανείς εκπροσωπεί όλο το λαό εδώ. Τμήμα του λαού εκπροσωπούμε και συμβαίνει το τμήμα του λαού που εκπροσωπούμε ενίοτε να είναι πλειοψηφία.

Αυτό το τμήμα με το οποίο διαμορφώσατε την πλειοψηφία σας το πείσατε κυρίως με μία επίθεση χωρίς αρχές εναντίον του ΠΑΣΟΚ, με ένα πλήθος από ψεύτικες κατηγορίες. Σε χαμηλό επίπεδο αυτό έπαιρνε και τη μορφή της παραδοσιακής επίθεσης εναντίον της δημοκρατίας που έχει πάντα τον πειρασμό η παράταξή σας να χρησιμοποιεί προεκλογικά, της κραυγής «κάτω οι κλέφτες». Όμως, ξέρετε, αυτή η κραυγή έχει μία παράξενη ηχώ. Έρχεται μετά από πολύ καιρό η ηχώ της κραυγής «κάτω οι κλέφτες» και όταν επανέλθει η ηχώ, ακούει κανείς κάτι ελαφρώς διαφορετικό. «Έξω οι ψεύτες».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα δεν είναι αν ήταν καλό ή κακό το ΠΑΣΟΚ. Αυτό εκρίθη στις εκλογές και εν πάση περιπτώσει, για όνομα του Θεού, δείξτε κάποια συναδελφική αλληλεγγύη. Το υποστήκαμε κι εμείς επί δεκαπέντε μήνες. Δε μιλάτε για τίποτε άλλο εδώ και δεκαπέντε μήνες. Τίποτε απ' όλα όσα σας εξουσιοδότησε ο λαός να εκπροσωπήσετε εδώ δεν έχει τεθεί από σας εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, παρά μόνο η συνεχής επίθεση και γκρίνια εναντίον του ΠΑΣΟΚ.

Το ερώτημα είναι τι έγινε τώρα με τη δική σας πολιτική. Είναι πολύ απλά τα πράγματα. Λέγατε ότι 10.000.000.000 ευρώ θα ήταν η χρηματοδότηση του πρωτοφανούς στην ελληνική πολιτική ιστορία προγράμματος παροχών ύψους 16.000.000.000 ευρώ. Έτσι τις είχαμε κοστολογήσει προεκλογικά και εμείς και οι αντικειμενικοί παρατηρητές.

Όταν σας ρωτούσαμε πού θα βρείτε αυτά τα λεφτά, μας λέγατε «θα περικόψουμε 10.000.000.000 ευρώ σπατάλες». Κάναμε επερώτηση –και το θυμάστε- και ζητήσαμε από την Κυβέρνηση και συγκεκριμένα από τον κ. Αλογοσκούφη να μας δώσει μία πίστωση του προϋπολογισμού η οποία εμειώθη κατά ένα ευρώ και δεν μπορούσε να προσκομίσει ένα τέτοιο παράδειγμα, μία δαπάνη του προϋπολογισμού όπου ένα ευρώ περιεκόπη. Αρα, ψευδέστατα μιλάγατε για σπατάλη, εκτός αν θέλετε να σπαταλάτε και οι ίδιοι και το πρόβλημά σας ήταν ότι σπαταλούσαν άλλοι στη θέση σας.

(Γέλωτες - Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Πείτε μας, λοιπόν, πώς θα εφαρμόσετε τον προϋπολογισμό σας. Σας έκανε ένα κρίσιμο ερώτημα ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ. Τι

μιλάτε τώρα για σχέδια και για αναδιαρθρώσεις και για προοπτικές και για επενδύσεις; Δεν έχει προϋπολογισμό η χώρα, δεν έχει «τιμόνι», δεν έχει «πυξίδα», δεν έχει «πανιά» η χώρα!

Έχουμε προϋπολογισμό ή δεν έχουμε προϋπολογισμό; Αυτό το ερώτημα θέλαμε να θέσουμε εμείς με τη συγκεκριμένη μομφή εναντίον του συγκεκριμένου Υπουργού, για να μπορέσουμε σε βάθος να το συζητήσουμε και να πάρουμε ικανοποιητικές ενδεχόμενα απαντήσεις και εμείς και ο κόσμος που με αγωνία μας παρακολουθεί και δεν ακούει τίποτα απ' όλα όσα τον ενδιαφέρουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο λόγο του κ. Καραμανλή κυριάρχησε η απόλυτη βουλευσαρχία. Με ωραίες φράσεις, με ωραίες λέξεις μας είπε ότι θα λύσει όλα τα προβλήματα γιατί είναι αυτός και «γιατί είσατε εσείς και γιατί είστε έτσι». Είναι αρκετό;

(Γέλωτες - Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αντιληφθείτε, επιτέλους, ότι δεν μπορείτε να προτείνετε μαγικές φόρμουλες σ' ένα σύνολο ευρωπαϊκών λαών. Δώστε συγκεκριμένες λύσεις με συγκεκριμένες προτάσεις, έστω τώρα που έχετε καλύψει περίπου το ήμισυ του χρόνου της παραμονής σας στην εξουσία.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι θα πάρει ψήφο εμπιστοσύνης η Κυβέρνηση, εκτός αν υπάρχουν διεργασίες τις οποίες δεν φαντάζομαι ούτε ελπίζω.

Να σας πω και το άλλο; Εμείς δεν είμαστε υπέρ του να ανατρέπονται οι κυβερνήσεις κατά τη διάρκεια της τετραετίας με ανώμαλες διαδικασίες.

Δεν το πιστεύουμε, δεν το προωθήσαμε ποτέ και δεν το υποστηρίξαμε. Και δεν συμβαίνουν τέτοια πράγματα στο χώρο μας από τότε που διαμορφώσαμε το ΠΑΣΟΚ ως νέα μορφή έκφρασης της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Όμως, αφού θριαμβεύσετε το βράδυ της Κυριακής και ζήσετε αυτήν τη σύντομη στιγμή ευτυχίας επιτρέψτε μου να σας πω τι γνωρίζω. Την έχω ζήσει πολλές φορές στη διάρκεια της εικοσαετίας του ΠΑΣΟΚ. Τη Δευτέρα θα πάτε στα χωριά σας και στα γραφεία σας και θα αντιμετωπίσετε –και το ξέρετε πολύ καλά– τα προβλήματα του ελληνικού λαού για τα οποία τίποτα δεν είπατε και τίποτα δεν θέλατε να ειπωθεί εδώ μέσα. Εμείς τα προβλήματα του ελληνικού λαού θα τα φέρουμε και θα τα προβάλλουμε και θα τα τοποθετήσουμε απέναντί σας για να μας δώσετε επιτέλους απαντήσεις, αν μπορείτε. Ή να μην δώσετε απαντήσεις αν δεν μπορείτε αλλά να το καταλάβει όλος ο κόσμος.

Κομβικό σημείο ήταν η σημερινή συνεδρίαση. Αλλά όχι με την έννοια μιας αόριστης και απροσδιόριστης κτήσης προς το μέλλον του κυρίου Πρωθυπουργού και των συνεργατών του. Κομβικό σημείο είναι διότι η αποψινή συζήτηση –και στις δυο ημέρες που θα ακολουθήσουν– είναι η αρχή του τέλους της δεξιάς παρένθεσης της διακυβέρνησης της χώρας.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη- Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Βύρων Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Πάγκαλος, μόλις κατελθών του Βήματος, ερμήνευσε την απόφαση του Πρωθυπουργού να μετατρέψει την πρόταση δυσπιστίας κατά του κ. Αλογοσκούφη, που είχε εγείρει ο κ. Παπανδρέου, σε πρόταση ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση. Και την ερμήνευσε λέγοντας: «μια άποψη υπάρχει κάπως έγκυρη». Απέκλεισε δυο άλλες θεωρητικές λύσεις. Και κατέληξε με μια ερμηνευτική εγκράτεια ότι έγινε αυτή η μετατροπή σε πρόταση ψήφου εμπιστοσύνης για να κατασφαλίσει ο Καραμανλής την ενότητα της Νέας Δημοκρατίας. Δεν έχει ακούσει τον Πολύδωρα που μίλησε τεκμηριωμένα για μπουλούκ ασκέρ του ΠΑΣΟΚ;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έγινε γνωστό. Και ξέρετε γιατί το σημειώνω αυτό; Διότι αυτή είναι η ερμηνεία για την πρόταση δυσπιστίας την οποία άσκησε

ο κ. Παπανδρέου. Δεν συνέτρεχε κανένας λόγος να ασκήσει πρόταση δυσπιστίας παρά μόνο για να ενώσει όλο αυτό –όπως λέγατε στις κομματικές σας οργανώσεις– το αλαλούμ, το κακό συνονθύλευμα και φυσικά και το μπουλούκ ασκέρ.

Όμως εδώ δεν θα ερμηνεύει ο ένας τον άλλον. Και ούτε και θα χρονομετρεί. Διότι χρονομέτρησε ο κ. Πάγκαλος τον κ. Καραμανλή τι είπε στα εξίμιση λεπτά, στα δέκα λεπτά, στα δώδεκα λεπτά. Αλλά καλό είναι να σκεφτεί και τον ελληνικό λαό ο οποίος χρονομετρούσε για είκοσι χρόνια το ΠΑΣΟΚ. Μια χρονομέτρηση πολύ επώδυνη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μια χρονομέτρηση η οποία είχε από 37% –μιας και έχουμε οικονομική συζήτηση– του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος στο δημόσιο χρέος το 1981, σε 123% το 2003. Αυτή είναι η χρονομέτρηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μια χρονομέτρηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οποία περιλαμβάνει ασφαλώς το χρηματιστήριο, με ενάμιση εκατομμύριο νοικοκυριά να έχουν χάσει τα λεφτά τους από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στο χρηματιστήριο το 1999 και 2000 που ήταν μια απώλεια τριάντα πέντε τρισεκατομμυρίων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτή είναι χρονομέτρηση. Αυτή είναι η μέτρηση του πόνου. Όχι ευφυολογήματα ούτε τεχνάσματα και ρητορείες.

Είναι το Κτηματολόγιο με το τεράστιο πρόστιμο –από τα πρώτα πρόστιμα– των 35.000.000 ευρώ, είναι μία χρονομέτρηση με τον κουρουπιτό, με τους λογαριασμούς της Ολυμπιακής, στους οποίους ήταν και ο κ. Πάγκαλος συντελεστής ως Υπουργός Συγκοινωνιών. Ήρθαν οι λογαριασμοί. Πληρώστε και τα τρία προγράμματα εκσυγχρονισμού της Ολυμπιακής. Για να θρέφονται οι πραιτοριανοί του ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και η Ολυμπιακή να βουλιάζει. Και να εκλέγονται Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η χαμηλή απορροφητικότητα για είκοσι χρόνια.

Και φυσικά το τελευταίο και φρέσκο –που δεν είναι ούτε για γέλια, ούτε για ευφυολογήματα– το καινούργιο πρόστιμο των 518.000.000 ευρώ για τα ανομήματα σας –όχι για ουρανοκατέβατα– δηλαδή για το μεγάλο ταγκό του ΠΑΣΟΚ με τους εργολάβους...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...για τις κατασκευές και όλα τα κατορθώματά σας.

Η ηχώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάπου ρετάρει.

Υπάρχει η πρώτη απαίτηση του λαού, η οποία έβγαλε τη Νέα Δημοκρατία κυβέρνηση στις 7 Μαρτίου του 2004. «Κάτω οι κλέφτες». Δεν το είπαμε εμείς. Το είπε, το απαίτησε ο ελληνικός λαός.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Παρακαλώ. Θα σας πω πού είναι το πρόβλημα. Μη βιάζεστε.

Η ηχώ, που είπε το ωραίο σχήμα ο κ. Πάγκαλος, κάπου ρετάρει. Δεν είναι ότι έρχεται και λέει «έξω οι ψεύτες». Αλλά ακόμα κι αν έρχεται, μπορούσε να έρθει και ως εξής: «Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, είστε δειλοί, γιατί δεν στέλνετε στον Εισαγγελέα τους κλέφτες».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και ακούγονται κάποιες διατυπώσεις, ότι είναι ουρανοκατέβατο φαινόμενο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Πρέπει, λοιπόν, να ξέρετε –και αν γίνεται αυτή η εκτίμηση από πλευράς Νέας Δημοκρατίας, μην κάνετε κούφιο νταηλίκι μαζί με τις στείρες επιθέσεις...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Για στείρες επιθέσεις και κούφιο νταηλίκι δεν σας παίρνει, διότι τα στοιχεία είναι πολύ σκληρά.

Ο κ. Πάγκαλος μίλησε και για τη Μικρασιατική καταστροφή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Γιατί, σας πειράζει;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν με πειράζει εμένα. Νόμιζα ότι θα έπαιρνε λίγες αποστάσεις από τον παππού του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλει, όμως, να είναι εκεί. Στη δικτατορία του, στον Πάγκα-

λο και στον μπαϊρακτάρη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Σας πειράζει το όνομα του Βενιζέλου.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Χρειάζεται μία σεμνότητα στον κοινοβουλευτικό λόγο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Φαντάζεστε ότι θα πτοηθώ με τις φωνές σας, με τις φωνασκίες σας; Δεν πτοούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ. Όχι φωνασκίες.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Για την επεξεργασία του πολιτικού ζητήματος τώρα: Υπάρχει πρόκληση. Σας τη διατυπώνει ο Καραμανλής σε κάθε ευκαιρία. Θα πάτε με τη μεταρρύθμιση και τον εκσυγχρονισμό...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Ποιον;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: ...τον οποίο η Νέα Δημοκρατία προτείνει ή θα μείνετε με τους συχωρεμένους τους «Κολλάδες», όπως είναι ταμπουρωμένοι στις τράπεζες, στον ΟΤΕ και δεξιά - αριστερά;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κατεβυθίστη η χώρα. Με αυτό το ταγκό των συνδικάτων και των πραιποριτών, όπως σας προείπα, δεν είναι ούτε οι ίδιοι ευτυχισμένοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Περιμένουμε να ακούσουμε την πρότασή σας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας λέει -και οφείλτε να απαντήσετε- το εξής: Τι θα κάνετε για τις καινούργιες προκλήσεις των καιρών;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Ποιες είναι αυτές;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Πείτε μας συγκεκριμένα τις προτάσεις σας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ο κ. Αλαβάνος, για παράδειγμα, ομιλώντας -και μου άρεσε σαν σχήμα- είπε: «Άμα είχαμε μία συζήτηση για το πώς θα αυξηθεί η απασχόληση κατά πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας, θα ήταν γόνιμη στη δική μου εκτίμηση».

Θέλω να σημειώσω ότι αυτή ακριβώς η συζήτηση, κύριε Αλαβάνο, λαμβάνει χώρα. Το πώς θα αυξήσουμε την απασχόληση, πώς θα βρούμε μονάδες παραγωγής, πώς θα σταθούμε στο διεθνές σύστημα παραγωγής και διάθεσης.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Πείτε μας το σχέδιό σας, τις προτάσεις σας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Με συγχωρείτε. Αυτή ακριβώς είναι η συζήτηση ή το φόντο της συζητήσεως.

Κι έρχεται η Νέα Δημοκρατία και καλύπτει εκκρεμότητες, αβελτηρίες...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Με συγχωρείτε.

...και χρέη και καταστροφικές πρωτοβουλίες του παρελθόντος για είκοσι χρόνια. Κουκουλώνετε τα προβλήματα κάτω από το χαλί.

Παραδείγματος χάριν προχθές φέραμε νόμο για τη διά βίου μάθηση. Η διά βίου μάθηση είχε ξεκινήσει με κακό τρόπο, με ατέλειες, από το ΠΑΣΟΚ συνομολογώ εγώ, δίκαιος κριτής των γιγνομένων.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Με συγχωρείτε. Μόλις ήλθε ο νόμος, εσείς της στείρας αντιπολίτευσης και του κούφιου νταηλικιού, απορρίψατε την αρχή του νόμου. Είσατε ή δεν είσατε εκτεθειμένοι;

Όταν σας λέω -λέει ο κ. Παπανδρέου, Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σήμερα- πέστε μου: θα βάλατε καινούργιους φόρους τον Απρίλιο ή τον Οκτώβριο -δεν ξέρω για ποιον Απρίλιο και ποιον Οκτώβριο μιλάει- απάντηση: Δεν καταλαβαίνετε ότι δεν νομιμοποιείται το κόμμα το σημερινό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μιλάει για φόρους, όταν έβαλε τα τελευταία πέντε χρόνια ογδόντα πέντε φόρους και επεβάρυνε τη φοροδοτική ικανότητα του Έλληνα φορολογουμένου κατά 180%;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Δεν καταλαβαίνετε ότι χρειάζεται μία συστολή στις προκλήσεις, μία λειτουργία πιο υπεύθυνη τέλος πάντων;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Δεν το καταλαβαίνετε; Πρόβλημά σας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Αφήστε τον ομιλητή να συνεχίσει. Παρακαλώ, από όλες τις πτέρυγες.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Μην είσατε τόσο αδήμονες διότι το είχα στο σχέδιο της ομιλίας μου, κύριε Γεωργακόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πείτε μας ένα.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Μην είσατε τόσο αδήμονες.

Έχουμε σειρά επενδυτικών πρωτοβουλιών.

(Θόρυβος από το ΠΑΣΟΚ)

Ο ένας χρόνος, αφαιρουμένου και του χρονικού διαστήματος για τους Ολυμπιακούς Αγώνες είναι χρόνος όπως λέμε στα οικονομικά, ωριμάνσεως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Και μετά πτώσης!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εμείς θα κάνουμε τα έργα. Εμείς θα κάνουμε τις επενδύσεις.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Το είχα στο σχέδιο της ομιλίας μου αυτό. Και φυσικά δεν θα είμαστε εκείνοι οι οποίοι θα κλείσουμε την «ΠΕΙΡΑΙΚΗ ΠΑΤΡΑΙΚΗ», γιατί την κλείσατε. Δεν θα είμαστε εκείνοι που θα κλείσουμε τη «ΣΟΦΤΕΞ» γιατί την κλείσατε. Ούτε την ΕΒΟ Πατρών. Δεν θα είμαστε εκείνοι οι οποίοι θα κλείσουμε εβδομήντα χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις την τελευταία πενταετία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όπως καταλαβαίνετε δεν θα είμαστε εκείνοι οι οποίοι θα έχουμε την απόλυτη, τη μηδενική, άπνοια επενδύσεων σε όλη την Ελλάδα και προπαντός στην περιφέρεια. Δεν θα είμαστε εκείνοι οι οποίοι θα έχουμε το 2002 εισαγόμενο επενδυτικό συνάλλαγμα γλίσχρα 52.000.000 δολάρια, όταν η Βουλγαρία είχε 350.000.000 δολάρια επενδυτικό συνάλλαγμα. Και την επόμενη χρονιά το επενδυτικό συνάλλαγμα έγινε 45.000.000 δολάρια, έπεσε ακόμη περισσότερο. Και τώρα έχει ο κ. Σιούφας έτοιμα, ώριμα επιχειρησιακά προγράμματα της τάξεως των 350.000.000 ευρώ για τους 15 πρώτους μήνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και μιλάτε κύριοι του ΠΑΣΟΚ; Αιδώς Αργείοι! Εμ και μας καταβυθίσατε, μας βουλιάξατε σαν τόπο, κάνουμε τη μεγάλη ανορθωτική επιχείρηση-επανάσταση με είκοσι πέντε νόμους οι οποίοι αφορούν την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, την ανάπτυξη, το φορολογικό σύστημα, τα έργα στην περιφέρεια, την άνοση της περιφέρειας, την παραγωγή και παραγωγικότητα, την ανταγωνιστικότητα. Και μιλάτε τώρα, που μας είχατε βουιάξει;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η μόνη σας έγνοια που είχατε πολύ σοβαρή επιμέλεια, η μόνη σας έγνοια ήταν πέντε εργολάβοι, πώς θα τους στηρίξετε για να σας στηρίξουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έσπασε αυτός ο κύκλος. Πάμε τώρα για άλλους κύκλους, της ελεύθερης οικονομίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της κοινωνικής συνοχής και της ανάταξης του ελληνικού λαού στο σύνολό του.

Είναι δηλαδή παράξενο, αλλά πρέπει να σας πω ότι η Κίνα, μόλις άνοιξε την οικονομία της, έφερε σε πέντε χρόνια ένα αποτέλεσμα το οποίο είναι άκρως ενδιαφέρον. Ενάμισι εκατομμύριο νοικοκυριά πήδησαν από τη φτώχεια και τη λιμοκτονία στην ευημερία. Και τώρα εσείς στα χρόνια σας καταφέρατε να είναι το 20% κάτω από το όριο της φτώχειας -αυτά είναι τα μεγάλα αποτελέσματα της διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ- και αυτά τα νοικοκυριά να είναι στο επίπεδο της αγωνίας για το μέλλον με την ανεργία να αυξάνει και εμείς να δίνουμε τη μάχη για την επένδυση και την ανάπτυξη και να έχουμε τη στρεψοδικία και τα ευφυολογήματα του ΠΑΣΟΚ και των ρητόρων του ΠΑΣΟΚ. Δεν

είναι σοβαρή η συζήτηση ή τουλάχιστον είναι άπονη προς το λαό. Εμείς αγωνιζόμαστε, τιμούμε την εντολή και την εμπιστοσύνη που μας έδωσε ο λαός, εσείς τι κάνετε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Δεν πήρατε είδηση ότι είστε αποκομμένοι από την κοινωνία; Δεν βλέπετε τις δημοσκοπήσεις; Με τεχνάσματα και με προτάσεις δυσπιστίας κατά του κ. Αλογοσκούφη μπορείτε να βγείτε πέρα; Είναι πρόσωπο αυτό για τον ελληνικό λαό; Πηγαίνετε, όχι μόνο στις συνελεύσεις σας που και εκεί δεν καλοπερνάτε...

(Χειροκροτήματα και γέλια από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Βγείτε στην κοινωνία και μιλήστε. Προκαλείτε για τα έργα στην περιφέρεια. Μόνο τώρα δρομολογούνται τα έργα στην περιφέρεια, για ανάπτυξη και παραγωγή, όχι για τους εργολάβους οι οποίοι θα κάνουν την προσπάθειά τους για να έχουν τα 518.000.000 ευρώ πρόστιμο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Έχασαν το δρόμο!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κλείνω με μια λέξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εμείς θέλουμε μια συνεννόηση μεταξύ μας. Αυτό ήταν και το πνεύμα και το ύφος του Πρωθυπουργού. Σας συμβουλεύω, θα βγει σε καλό σας...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Θα κερδίσουμε;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Μην ενώνετε με τους συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ, μην ενώνετε με τους πραιτοριανούς. Κοιτάξετε τα σύνολα των υπηρετούντων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Η συνταγή, η πατέντα να εκμεταλλεύεστε το διορισμό ως «Δελγιάννηδες» και «Γζουμπέδες» για είκοσι χρόνια πέρασε.

(Θόρυβος και γέλια στην Αίθουσα)

Κάνω γούστο, παραδείγματος χάρι, το ότι με έτιμησε ο κ. Παπανδρέου, όταν έκανε μια συνηγορία υπέρ της υπουργέυσέως μου. Δεν ξέρω αν το έκανε για καλό ή για κακό...

(Χειροκροτήματα και γέλια από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Για καλό, για καλό!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ελάτε, κυρίες Πολύδωρα, ο χρόνος έχει συμπληρωθεί.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ξέρετε σε ποια βάση; Ακούστε το αυτό. Διότι ό,τι εισηγήθηκα -και για αυτό δεν έχει βρει ακόμα το βηματισμό της η Νέα Δημοκρατία- για εξώση των δικών σας «τρωκτικών» δεν έγινε πράξη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Με τις ευχές μας!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Τώρα σας λέω δεύτερη εκδοχή. Αφήστε τα αυτά τα «τρωκτικά» σας επιτέλους. Μην ενώνετε τη μοίρα του ΠΑΣΟΚ με αυτούς. Εμείς δεν διορίζουμε κανέναν.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Βέβαια!

(Θόρυβος και γέλια από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες Πολύδωρα, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν διορίζουμε κανέναν! Και ελάχιστοι που διορίζονται αξιοκρατικά είναι για τετράμηνα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Εσείς πήρατε το «μπον-φιλέ» και το ψαχνό από τους διορισμούς ως κανονικοί «Δελγιάννηδες».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η λογική των γεγονότων με υποχρεώνει να σας πω: Κόψτε τους δεσμούς με τους πραιτοριανούς. Θα έχετε καλύτερη τύχη τα επόμενα δέκα χρόνια ως σοβαρή αντιπολίτευση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος και γέλια από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, από ό,τι κατάλαβα ο κ. Πολύδωρας εμπιστεύεται την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά δεν εμπιστεύεται το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Πάγκαλος δεν εμπιστεύεται την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά εμπιστεύεται το ΠΑΣΟΚ. Και καλούμαστε τώρα εμείς να πούμε εάν εμπιστευόμαστε και ποιον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν το ερώτημα είναι εάν εμπιστευόμαστε την Κυβέρνηση για να κάνει ιδιωτικοποιήσεις, η απάντηση η δική μας είναι ότι ναι, μπορεί να κάνει ιδιωτικο-

ποιήσεις, τουλάχιστον όσες και το ΠΑΣΟΚ, ίσως και περισσότερες. Εάν το ερώτημα είναι αν εμπιστευόμαστε την Κυβέρνηση για να μειώσει την ανεργία, για να περιορίσει τη φτώχεια, που τόσο ανησυχεί και τον κ. Πολύδωρα και άλλους, θα ήθελα το ερώτημα να το θέσω σε εσάς.

Εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, εμπιστεύεστε, δεσμεύεστε ότι με την πολιτική σας θα έχουμε μείωση της φτώχειας και της ανεργίας;

Θέλω, δηλαδή, να πω ότι για εμάς και γι' αυτή την Κυβέρνηση και για όλες τις κυβερνήσεις, το θέμα, είναι θέμα κριτηρίων. Εμείς αξιολογούμε την Κυβέρνηση και τις πολιτικές με συγκεκριμένα κριτήρια.

Πρώτον, απαντούν στα προβλήματα; Δεύτερον, με ποιο τρόπο το κάνουν; Πώς διανέμουν τα εισοδήματα και τον πλούτο της κοινωνίας; Πώς επιμερίζουν τα φορολογικά βάρη; Πώς στέκονται απέναντι στα δικαιώματα; Από ποιους ζητούν και σε ποιους δίνουν; Αυτά είναι τα δικά μας κριτήρια.

Εμμεσα ο κύριος Πρωθυπουργός χρησιμοποίησε τα ίδια κριτήρια και μάλιστα είπε το εξής: «Ό,τι κάνουμε εμείς, εκφράζει και υπηρετεί τα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου. Ό,τι λέτε εσείς ή ό,τι λένε όσοι εργαζόμενοι αντιδρούν, εκφράζει μειοψηφικά συμφέροντα, συμφέροντα των ολίγων».

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι πρώτον, έχουμε διαφορετική άποψη και δεύτερον, θέλουμε να αποδείξουμε ότι είναι λάθος αυτά τα οποία λέει ο κύριος Πρωθυπουργός.

Πρώτα-πρώτα, όσοι μιλούν για μειοψηφίες, δεν πρέπει να αγνοούν τη γαλλική εμπειρία. Και στη Γαλλία για μειοψηφίες και για συντεχνίες μιλούσαν, αλλά αυτές οι μειοψηφίες έγιναν πλειοψηφία.

Σας ενημερώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με βάση έγκυρες έρευνες που έγιναν, υπέρ του «όχι» στη Γαλλία ψήφισε το 80% των Γάλλων εργατών, το 70% των ανέργων, το 65% των δημοσίων υπαλλήλων, το 60% των ιδιωτικών υπαλλήλων, η συντριπτική πλειοψηφία των φτωχών. Υπέρ του «ναι» ψήφισαν κυρίως οι πλούσιοι, κυρίως οι βολεμένοι.

Το «όχι» αυτό μας αφορά, όχι μόνο διότι αφορά μια Συνθήκη με την οποία έχουμε σχέση και εμείς, αλλά γιατί το «όχι» αυτό ήταν το «όχι» στις απολύσεις, στις ιδιωτικοποιήσεις, στην απελευθέρωση των υπηρεσιών, στα ψάρια, στις εργασιακές σχέσεις. Το «όχι» των Γάλλων, όπως είπε και ο Πρόεδρος του κόμματός μας, ήταν όχι και σε αυτά που αυτή η Κυβέρνηση θέλει να κάνει στην ελληνική κοινωνία. Είναι αυτά που μας εμφάνισε εδώ ο κύριος Πρωθυπουργός ως τα νέα, τα σύγχρονα, τα πρωτότυπα μέτρα πολιτικής. Γι' αυτό η γαλλική εμπειρία δείχνει και το δικό μας μέλλον ως κοινωνία. Γι' αυτό η Κυβέρνηση αυτή φοβάται το δημοψήφισμα. Γι' αυτό δεν τολμάει ούτε τώρα να το κάνει.

Γι' αυτό υπερηφανεύεται ότι η ελληνική Βουλή ψήφισε με 95% υπέρ του «ναι», παραβλέποντας ότι αυτό το γεγονός δείχνει ενδεχομένως μία έρπουσα κρίση για ολόκληρο το πολιτικό μας σύστημα, διότι άλλη είναι η βούληση του λαού.

Γιατί κάνετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τους Έλληνες και τις Ελληνίδες να νιώθουν ως Έλληνες δεύτερης κατηγορίας; Γιατί πρέπει εμείς οι Έλληνες να σχολιάζουμε το τι έγινε στη Γαλλία ή στην Ολλανδία και εδώ, στη δική μας κοινωνία, οι πολίτες να μην έχουν το ίδιο δικαίωμα συζήτησης, διαλόγου, ετυμηγορίας;

Η πολιτική της Κυβέρνησης ωφελεί τους λίγους σε βάρος των πολλών. Η Κυβέρνηση αυτή υποκλίνεται στην καπιταλιστική απληστία των τραπεζιτών, εφοπλιστών, βιομηχάνων, διεθνών επενδυτών. Ποτέ άλλοτε παλιές και νέες ολιγαρχίες δεν είχαν τόσο πλούτο, τόση δύναμη, τόση εξουσία. Και θέλουν και άλλα. Και τους τα δίνετε. Πώς; Με τους φορολογικούς νόμους που ψηφίζετε.

Μειώσατε το φόρο στα μερίσματα. Πόσους αφορά αυτή η ρύθμιση; Πόσοι Έλληνες και πόσες Ελληνίδες ζουν από μερίσματα; Δέκα χιλιάδες; Πενήντα χιλιάδες; Εκατό χιλιάδες; Πόσους, όμως, πλήττει η αύξηση του ΦΠΑ; Όλους τους Έλληνες και πιο πολύ πλήττει τους πιο αδύναμους οικονομικά.

Με τις ρυθμίσεις που επιχειρείτε στον ΟΤΕ και στις τράπεζες, ποιους ευνοούν οι ρυθμίσεις αυτές; Το ρωτούν αυτό και δικοί

σας ψηφοφόροι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Ευνοούν, λοιπόν, τους σημερινούς και τους μελλοντικούς μεγαλομετόχους. Ποιοι πληρώνουν; Πληρώνουν οι νέοι εργαζόμενοι, πληρώνει το ΙΚΑ, πληρώνει το κοινωνικό σύνολο.

Υπηρετείτε τους λίγους σε βάρος των πολλών με τους δήθεν αναπτυξιακούς νόμους, με την επιχειρούμενη ανατροπή εργασιακών σχέσεων, με την ανοχή σας απέναντι στην ανεργία, την ακρίβεια, τη φοροδιαφυγή, τη συνεχιζόμενη σπατάλη και διαφθορά.

Για όλα αυτά ως φύλλο συκής χρησιμοποιείτε ως δήθεν επιχείρημα την ανάπτυξη που θα έλθει, την ανταγωνιστικότητα που θα βελτιωθεί. Ποια ανάπτυξη; Η ασφυξία της αγοράς, η υπερχρέωση των νοικοκυριών, η οικονομική δυσπραγία και η μεγαλύτερη ανεργία είναι το πιο πιθανό ενδεχόμενο. Ακόμη όμως και αν υπάρξει ανάπτυξη, με την πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση αυτή, θα είναι μία ανάπτυξη ολιγαρχική. Ολοένα και πιο λίγοι αποφασίζουν γι' αυτήν, ολοένα και πιο λίγοι ωφελούνται απ' αυτήν.

Το σημαντικό επίσης είναι, ότι σ' αυτήν την πορεία το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να προβάλλει αξιόπιστη αριστερή αντιπολίτευση. Το ζήσαμε κι εδώ. Ο ένας Παπανδρέου, ο σημερινός, αναιρέσει τον προχθεσινό. Δεν είναι μόνο το παρελθόν για μας. Κυρίως είναι η προσαρμογή στην νεοφιλελεύθερη ιδωλολατρία της εποχής μας σημαντικών μερίδων της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ. Σε πολλά θέματα η αντιπολίτευση που ασκεί εδώ ο κ. Παπανδρέου είναι αντιπολίτευση από τα δεξιά, ερήμην των πραγματικών συμφερόντων, ακόμα και ψηφοφόρων, ακόμη και μελών του ίδιου του ΠΑΣΟΚ.

Αποδεικνύεται έτσι η ανάγκη αφύπνισης και ενίσχυσης της κοινωνικής και της πολιτικής αριστεράς ως δύναμης αντίστασης και ελπίδας.

Μας ρωτά η Κυβέρνηση αν είμαστε υπέρ ή κατά των μεταρρυθμίσεων και των διαρθρωτικών αλλαγών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Σε ό,τι μας αφορά, θεωρούμε το ερώτημα υποκριτικό διότι η Αριστερά υπάρχει ως δύναμη οικολογικού μετασχηματισμού της οικονομίας, ριζοσπαστικής αλλαγής της κοινωνίας, ποιότητας αναβάθμισης της παιδείας και του πολιτισμού. Το θέμα λοιπόν είναι ποιες μεταρρυθμίσεις, προς όφελος ποιών, σε ποιο κοινωνικό πλαίσιο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Δραγασάκη, μισό λεπτό.

Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν πειράζει. Ας τα βλέπει από την τηλεόραση ο κόσμος που μας παρακολουθεί για να δει την ποιότητα της συζήτησης, να βλέπει το ενδιαφέρον που υπάρχει για το διάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Υπάρχει χώρος εκτός του Κοινοβουλίου να συζητήσετε. Όρθιοι, κάθεστε, περιφέρεστε, συζητάτε. Σε Περιστέλιο θα μετατρέψουμε την Αίθουσα της Βουλής; Σεβαστείτε τον ομιλητή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Δεν είναι θέμα σεβασμού προς εμένα. Είναι θέμα σεβασμού προς τα προβλήματα της κοινωνίας, τα προβλήματα των ψηφοφόρων, προς το ρόλο που έχουμε εδώ μέσα. Αυτό είναι το θέμα, κύριε Πρόεδρε. Για μένα;

Έλεγα, λοιπόν, ότι το θέμα των μεταρρυθμίσεων δεν είναι θέμα «ναι ή όχι». Είναι θέμα ποιες μεταρρυθμίσεις, για ποιους, προς όφελος ποιων και σε ποιο κοινωνικό πλαίσιο γίνονται. Κάθε συζήτηση για αλλαγές ή μεταρρυθμίσεις προϋποθέτει κοινωνικά όρια, ορατούς στόχους, σαφείς δεσμεύσεις, κοινωνικές ρήτηρες. Εμείς ζητούμε να τεθεί σαφής δεσμευτικός στόχος για μείωση της ανεργίας στο 5%. Στη βάση αυτή να συζητήσουμε χρονοδιάγραμμα και πολιτικές. Ποια είναι η δική σας δέσμευση; Το 2010, το 2020, θα έχουμε ανεργία 5% ή 25%;

Ζητούμε να παγώσετε κάθε σκέψη, να καταργήσετε κάθε νόμο, να αποσύρετε κάθε ρύθμιση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου)

ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, η ομιλία μου ήταν προετοιμασμένη για δέκα λεπτά. Αυτή την ομιλία θα κάνω και θα την ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Ζητούμε λοιπόν να παγώσετε κάθε σκέψη, να αποσύρετε κάθε νόμο και κάθε ρύθμιση που αυξάνει την εργοδοτική και τη διευθυντική αυθαιρεσία σε βάρος της αξιοπρέπειας των ανθρώπων του μόχθου, σε βάρος των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Ζητούμε να μην περιγράφετε μόνο τη φτώχεια, ότι είναι 20%. Ζητούμε να τεθεί συγκεκριμένος στόχος για τη μείωση του δείκτη της φτώχειας από το 21% που είναι σήμερα στο 15% που είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κι ένα μέσο για να γίνει αυτό είναι η θεσμοθέτηση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, που όλοι σας εδώ απορρίψατε.

Ζητούμε σαφές χρονοδιάγραμμα για τη σύγκλιση των κατώτατων μισθών και συντάξεων με τα αντίστοιχα της Ευρώπης, όπως είχατε υποσχεθεί προεκλογικά. Πολύ περισσότερο που το κόστος ζωής γίνεται ευρωπαϊκό, ενώ οι μισθοί μένουν ελληνικοί. Πέστε ημερομηνία. Σε μισό αιώνα θέλετε; Πέστε το όμως. Μην κοροϊδεύετε τον κόσμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Η ομιλία μου, κύριοι συνάδελφοι, ήταν για δέκα λεπτά. Αυτή την ομιλία θα διαβάσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Δραγασάκη, στο γραφείο σας μπορεί να υπολογίστηκε έτσι. Στη Βουλή όμως δεν είναι έτσι. Τι να κάνουμε τώρα; Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Ζητούμε να προσδιοριστεί ένα φάσμα δημόσιων αγαθών, τα οποία θα προστατευθούν και θα προφυλαχθούν από την ασυδοσία της αγοράς και της κερδοσκοπίας. Μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο μπορούν να γίνουν συζητήσεις, μπορεί να γίνει διάλογος, μπορεί να υπάρξουν συμφωνίες, μπορούν να υπάρξουν αλλαγές. Έξω από ένα τέτοιο πλαίσιο φοβικά σύνδρομα, ανασφάλεια, θεοφοβία, μοιρολατρία, κοινωνικός και πολιτικός ρατσισμός, διαπλέκονται σε ένα φαύλο κύκλο. Και αυτό το φαύλο κύκλο καλούνται ως πρώτο, άμεσο, στρατηγικό στόχο να ανατρέψουν ενωμένες οι ευρύτερες δυνάμεις της Αριστεράς, της οικολογίας και της προόδου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Δραγασάκη.

Κύριοι συνάδελφοι, όπως αντιλαμβάνεστε, όταν θα γίνονται διακοπές και θόρυβος, ο ομιλητής να δικαιούται παραπάνω χρόνο. Υπολογίστε και αυτό το στοιχείο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, εάν προτίθεται το Προεδρείο να μικρύνει το χρόνο, να το κάνει από τώρα. Όχι με αυριανή απόφαση. Για να μην αδικήσει τους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Γείτονα, είναι μια σωστή πρόταση. Ας συνεννοηθούν τα κόμματα και η Κυβέρνηση μεταξύ τους και το Προεδρείο θα δεχθεί αυτή την πρότασή σας. Να γίνει μία διαβούλευση μεταξύ των εκπροσώπων των κομμάτων και της Κυβέρνησης και φέρτε την πρόταση να το συζητήσουμε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Απόστολος Σταύρου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία χαίρεται ιδιαίτερα που θα έχει την ευκαιρία για τρεις ολόκληρες ημέρες να εκθέσει ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας και του ελληνικού λαού την κυβερνητική πολιτική και το σημαντικό της κυβερνητικό έργο.

Να υπενθυμίσουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι η μεγάλη πολιτική αλλαγή που έγινε με τις εκλογές της 7ης Μαρτίου 2004, σηματοδοτεί το νέο ελληνικό όραμα και τη Νέα Διακυβέρνηση που στηρίζεται σε αξίες και αρχές. Θέσαμε ως βασική αρχή την ενδυνάμωση της ενότητας των Ελλήνων, την ενίσχυση της ουσίας και της ποιότητας της δημοκρατίας. Κάνουμε πράξη την διαρκή αμφίδρομη επικοινωνία με την κοινωνία. Επιδιώξαμε και

πετύχαμε μία νέα σχέση εμπιστοσύνης με τους πολίτες και διαμορφώσαμε μια πλατιά κοινωνική συμμαχία.

Η ανασυγκρότηση και η ουσιαστική επανίδρυση του κράτους είναι καίρια στρατηγική επιλογή και προτεραιότητα της Νέας Διακυβέρνησης, όπως πολλές φορές έχει τονίσει ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος. Στηρίζεται στην κοινή διαπίστωση ότι η σημερινή δημόσια διοίκηση αποτελεί έναν από τους κυριότερους ανασταλτικούς παράγοντες για την πρόοδο της χώρας.

Αίτημα όλων των πολιτών και δέσμευση της Νέας Διακυβέρνησης είναι η μετάβαση σε ένα πραγματικό σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος, ένα κράτος δίκαιο και διαφανές, που θα προωθήσει δυναμικά την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας και την διαμόρφωση μιας αξιόπιστης κοινωνικής πολιτικής.

Προχωρούμε σε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, σε τομές και ρήξεις. Επιδιώκουμε όμως τις αλλαγές με την συναίνεση των εργαζομένων και του συνδικαλιστικού κινήματος και προχωρούμε με σύνεση και κοινωνική ευαισθησία.

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος είναι ένα βασικό εργαλείο της νέας οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής. Ενθαρρύνουμε νέες επενδυτικές δραστηριότητες και την προσέλκυση ξένων κεφαλαίων στη χώρα μας. Το 70% των ενισχύσεων κατευθύνεται προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και το 30% στις μεγαλύτερες. Σε πολλά διαμερίσματα της χώρας τα κίνητρα φθάνουν το 50%-55%.

Στην Τοπική Αυτοδιοίκηση έχουν γίνει μεγάλες τομές, χάρις στο ουσιαστικό νομοθετικό πλαίσιο που καθιερώσαμε. Ρυθμίσεις ληξιπρόθεσμων οφειλών δήμων και κοινοτήτων, μερική απασχόληση, ρυθμίσεις άμεσης προτεραιότητας για την εύρυθμη λειτουργία των ΟΤΑ. Νέο αναπτυξιακό πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης: ΘΗΣΕΑΣ.

Για την περιφέρεια Αττικής που έχω την τιμή να εκπροσωπώ κανένα σημαντικό έργο δεν ολοκληρώθηκε επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ. Λυπάμαι που δεν είναι στην Αίθουσα αυτή την στιγμή ο συνάδελφος μου και Βουλευτής Αττικής κ. Πάγκαλος για να ακούσει συγκεκριμένους προγραμματισμούς και έργα που βρίσκονται σε εξέλιξη στη Δυτική Αττική, στο Θριάσιο Πεδίο και στην Ανατολική και Βόρεια Αττική. Έτσι θα αποδειχθεί πόσο αόριστη ήταν η δήθεν καταγγελία του ότι η Νέα Δημοκρατία έχει μόνο λόγους και ότι «πρόκειται» να γίνουν. Εμείς έχουμε συγκεκριμένο έργο που το απαριθμώ ενδεικτικά. Δυστυχώς αφήσατε μόνο άλτα προβλήματα. Και καλούμαστε τώρα εμείς να δώσουμε τις καλύτερες λύσεις.

Για τη Δυτική Αττική και το Θριάσιο Πεδίο ξεκίνησαν οι διαδικασίες για την αποχέτευση. Και στην ιστορική πόλη των Μεγαρέων έχει δρομολογηθεί και σύντομα θα ξεκινήσει ο βιολογικός καθαρισμός και το κεντρικό αποχετευτικό δίκτυο συνολικής δαπάνης 11.000.000 ευρώ. Συγχρόνως προχωρούμε στην διαπλάτυνση της παλαιάς εθνικής οδού Ελευσίνας-Θηβών και διδουμε προοπτικές ανάπτυξης για τους πολίτες της Ελευσίνας, του Ασπρόπυργου, της Μάντρας, των Βιλλίων και των Ερυθρών.

Για την Ανατολική και Βόρεια Αττική μικρά και μεγάλα έργα εκτελούνται και βρίσκονται σε εξέλιξη και με τη συμβολή της Νομαρχίας Ανατολικής Αττικής όπως και η ανακατασκευή της οδού Παιανίας – Σπάτων – Αρτέμιδος. Απομένουν όμως προς ρύθμιση θέματα, τα οποία αφήθηκαν άλτα από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Και είναι θέματα εποικιστικά, ιδιοκτησιακά και βελτιστικές επεμβάσεις για τις χρήσεις γης και τους ορεινούς όγκους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αξιοκρατία σε όλα τα επίπεδα αποτελεί το χαρακτηριστικό της Νέας Διακυβέρνησης. Ειδικότερα για τις νέες και τους νέους μας προσφέρουμε ίσες ευκαιρίες, κοινές αφετηρίες χωρίς αποκλεισμούς, διαχωριστικές γραμμές και αγκυλώσεις του παρελθόντος. Είναι αδιανόητο σε μια ευνομούμενη δημοκρατική πολιτεία να διατηρούνται τα νοσηρά φαινόμενα του παρελθόντος με αποκλεισμούς, διαχωρισμούς και πολίτες πρώτης και δεύτερης κατηγορίας.

Καλούμε όλες τις πολιτικές δυνάμεις να ξεφύγουν από το κακό κύκλο παρελθόν, να συλλάβουν τα μηνύματα της σύγχρονης εποχής και να στηρίξουν την αξιοκρατία αντί να την υπονομεύουν και να την αμφισβητούν. Το χρωστάμε αυτό σε

όλους τους πολίτες και ιδίως στη νεολαία μας.

Ειδικότερα εκείνοι που επί σειρά ετών είχαν την ευθύνη διακυβέρνησης της χώρας με το στυγνό κομματικό κράτος που δημιούργησαν, τσαλάκωσαν στην κυριολεξία την προσωπικότητα χιλιάδων νέων, ταπεινώσαν πολίτες γιατί δεν ήταν φίλα προσκείμενοι σ' αυτούς. Επειδή εξ ιδίων κρίνετε τα αλλότρια, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, κάνετε ό,τι είναι δυνατόν για να δημιουργήσετε σύγχυση και αμφιβολία. Όμως, είτε το θέλετε είτε όχι, εμείς ως κόμμα του μεσαίου χώρου έχουμε σημαία την αξιοκρατία, γιατί επιδιώκουμε να απελευθερώσουμε τις δημιουργικές ικανότητες και δυνατότητες όλων των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεγάλες τομές, μεταρρυθμίσεις και διαρθρωτικές αλλαγές που οδηγούν τη χώρα προς την πρόοδο, την ανάπτυξη και την ευημερία, είναι τα βασικά χαρακτηριστικά της Νέας Διακυβέρνησης. Προχωρούμε μπροστά, υλοποιούμε το πρόγραμμά μας έχοντας τη συναίνεση της κοινωνίας που επικροτεί και στηρίζει την αναδιοργανωτική τροχιά της χώρας.

Εσείς, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, παραμένετε προσκολλημένοι στο παρακμιακό χθες με ένα πρωτόγνωρο, θα έλεγα, που με εκπλήσσει, συντηρητισμό και παλαιοκομματική διάθεση. Άκουσα προηγουμένως τον κ. Πάγκαλο να μιλάει για τα γεγονότα του 1920-'22. Αποδεικνύετε στην πράξη ότι παραμένετε προσηλωμένοι στο χθες και στις διαχωριστικές διχαστικές γραμμές. Εμείς ήλθαμε να ενώσουμε όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες για να πάει αυτός ο τόπος επιτέλους μπροστά. Κοιτάμε μόνο μπροστά, εσείς κοιτάτε το χθες, το διχαστικό παρελθόν. Εμείς καταργήσαμε τις διαχωριστικές γραμμές και το γνωρίζουν οι Ελληνίδες και οι Έλληνες.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νέος πολιτικός πολιτισμός που κάνουμε πράξη δεν σας αγγίζει. Τον προσπερνάτε, γιατί δεν είστε συνηθισμένοι σε ιδανικά και αξίες που ευαγγελίζεται η νέα εποχή Καραμανλή.

Εμείς μαζί με την κοινωνία προχωρούμε μπροστά, δημιουργούμε τις προοπτικές της προόδου και της ευημερίας με κοινωνική ευαισθησία και κοινωνική δικαιοσύνη. Λέμε πάντα την αλήθεια στους πολίτες, έστω και αν αυτό πρόσκαιρα μας ζημιώνει.

Αντίθετα με εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, που και τότε και τώρα με μία πρωτοφανή βιομηχανία ψεύδους προσπαθείτε να παραπλανήσετε τους πολίτες και να δημιουργήσετε μία εικονική πραγματικότητα. Συνεχώς καταστροφολογείτε!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας Κώστας Καραμανλής γνωρίζει τις δυσκολίες που υπάρχουν και τις οποίες δεν δημιούργησε εμείς. Ως υπεύθυνος πολιτικής ηγέτης είπε την αλήθεια στους πολίτες, ότι πράγματι για ορισμένο χρονικό διάστημα θα έχουμε δυσκολίες, θα ισχύει η ήπια προσαρμογή μέχρις ότου να ξεπεράσουμε αυτά τα προβλήματα.

Οι περισσότεροι πολίτες κατανοούν και εκτιμούν την ειλικρίνεια του Πρωθυπουργού. Όμως, οι λιγότεροι, αν και γνωρίζουν την αλήθεια, εκφράζουν παράπονα και δυσaráσκειες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας που αποτελεί την αιχμή του δόρατος στη στήριξη και προβολή του κοινοβουλευτικού έργου έχει απόλυτη εμπιστοσύνη στον Πρωθυπουργό και στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ζητούμε από τους πολίτες να εμπιστευτούν τον Πρωθυπουργό, γιατί εμείς λέμε την αλήθεια, στηρίζουμε την αναπτυξιακή τροχιά της χώρας και χαιρόμαστε που οι Ελληνίδες και οι Έλληνες έχουν αγκαλιάσει αυτή την προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σταύρου.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ορατό στον ελληνικό λαό που παρακολουθεί σήμερα αυτή τη συζήτηση, ότι υπήρξε ένας παράδοξος πανηγυρισμός της Νέας

Δημοκρατίας για κάποια ρελάνς, η οποία έχει ήδη μεταβληθεί σε μπουμερανγκ σ' αυτήν την Αίθουσα. Και έχει μεταβληθεί σε μπουμερανγκ με ένα πρωτοφανή τρόπο, απόλυτα σπάνιο στα τριάντα ένα χρόνια της Μεταπολίτευσης.

Σήμερα, ο ελληνικός λαός έχει μπροστά του μία κυβέρνηση, η οποία ζητά ψήφο εμπιστοσύνης για τον εαυτό της, αλλά όχι για τις πολιτικές της. Αυτό δεν έχει γίνει ξανά στην κοινοβουλευτική ιστορία της χώρας. Λες και σήμερα εδώ είμαστε σε ένα είδος καλλιτεχνών, όπου η Κυβέρνηση προβάλλει το πόσο ωραία και πόσο σεμνή, το πόσο ταπεινή είναι και πόσο άσχημη ήταν η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, λες και οι κυβερνήσεις είναι ένα είδος εκδήλωσης εκθέσεων ιδεών και όχι πρόταση πολιτικής για τα μεγάλα θέματα της χώρας μας.

Και σήμερα δεν ακούσαμε τίποτα γι' αυτό το μεταρρυθμιστικό όραμα, διότι προφανώς είναι όραμα, κάτι που ανήκει στη σφαίρα του ασύλληπτου και εμφανίζεται ως θαύμα και εξαφανίζεται ως θαύμα, ενώ οι πολιτικές στην οικονομία είναι συγκεκριμένες και τα αμείλικτα ερωτήματα που έθεσε ο Γιώργος Παπανδρέου παραμένουν αναπάντητα.

Τα δύο ερωτήματα είναι τα εξής: Ποιο είναι το μεταρρυθμιστικό σχέδιο; Τι οργανώσατε; Τι λέτε στον ελληνικό λαό; Όταν διετεθή ένα μικρό ποσοστό της Εθνικής Τράπεζας στο Χρηματιστήριο, ο κ. Αλογοσκούφης είχε πει ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ξεπουλά τα ασφαλή του σπιτιού. Μα, τώρα που ξεπουλάτε τα πάντα, δεν πρέπει να πείτε ότι αποφασίσατε να ξεπουλήσετε και τους τοίχους του σπιτιού και να αφήσετε τον ελληνικό λαό ακάλυπτο εντελώς σε ό,τι αφορά στα θεμελιώδη συμφέροντά του και στις θεμελιώδεις προστασίες του δημοσίου συμφέροντος;

Το δεύτερο ερώτημα είναι το εξής: Ποια είναι η συγκεκριμένη δέσμευσή σας στο ότι επειδή ακολουθείτε αυτό το όραμα –το ανεξήγητο όραμα, το μεταφυσικό- δεν θα έχουμε δεύτερο πακέτο μέτρων;

Γιατί ζητήσατε να υπάρχει εμπιστοσύνη, αλλά δεν μας εξηγήσατε γιατί ο ελληνικός λαός να έχει εμπιστοσύνη. Σε αυτό το βήμα δεν άκουγε τον κύριο Αλογοσκούφη που έλεγε το Δεκέμβρη στον Προϋπολογισμό ότι δεν θα υπάρξουν νέα φορολογικά μέτρα και τον Απρίλιο υπήρξαν;

Χρειάζεται, λοιπόν, να μιλήσετε για τις πολιτικές, διότι οι πολιτικές είναι αυτές που προσδιορίζουν την τύχη της χώρας και την πορεία κάθε Έλληνα πολίτη στην οικογενειακή του ζωή. Αυτό απέχει από τη συζήτηση, ενώ μάλλον σήμερα προσδιορίσατε κάτι άλλο, γιατί κινείστε διαρκώς στο χώρο των οραμάτων. Μας προσδιορίσατε το άλλοτο μυστήριο του τριγώνου των Βερμούδων, που καταπίνει αεροπλάνα, πλοία και ανθρώπους. Εμείς συνειδητοποιήσαμε σήμερα ποιο είναι το δικό σας «τρίγωνο των Βερμούδων», που καταπίνει κάθε δυνατότητα να ασκήσετε πολιτική. Είναι οι τρεις μεγάλες σας αποφάσεις: Η απογραφή, ότι λακτίσατε το Ελσίνκι και οδηγηθήκατε στο φιάσκο του «Βασικού Μετόχου».

Με την απογραφή στερήσατε κάθε δυνατότητα της χώρας να επιδιώξει ανάπτυξη, έτσι ώστε να αναγκαστείτε χωρίς σχέδιο, χωρίς πρόγραμμα, παρά μόνο με μεταρρυθμιστικό «όραμα» να οδηγηθείτε στο ξεπούλημα. Ταυτόχρονα με την απογραφή οδηγηθήκατε σε λυσσαλέα επίθεση κατά του ΠΑΣΟΚ και, κύριε Δούκα, εφόσον είστε εδώ, επαναλαμβάνω ένα ερώτημα που έθεσα στην κ. Πετραλιά, η οποία δεν ήταν αρμόδια. Ζήτησε να απαντήσει ο κ. Αλογοσκούφης. Θέτω, όμως, το ερώτημα σε εσάς.

Ισχυριστήκατε στα επιχειρήματα για την απογραφή ότι ένας βασικός λόγος ήταν πως εκτινάχθηκε ο προϋπολογισμός των Ολυμπιακών Αγώνων από τα 4,5 – 5.000.000 στα 9.000.000 ευρώ. Απέδειξαν επανειλημμένως και οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ που είχαν την ευθύνη μεγάλων κυβερνητικών περιοχών ότι ήταν ασύστολο ψεύδος αυτή η δήθεν εκτίναξη της υπέρβασης που δημιούργησε τη μαύρη τρύπα και σας οδήγησε τάχα στην απογραφή. Γιατί εκεί μέσα, στην υποτιθέμενη υπέρβαση, βάλατε έργα, όπως τα αντιπλημμυρικά του Κηφισού, προγραμματισμένα έργα μεγάλης κλίμακας και άλλες δημόσιες ανάγκες.

Σας ρωτάω ευθέως και περιμένουμε απάντηση. Είδαμε στον απολογισμό της δήθεν απογραφής ότι βάλατε στο έλλειμμα

των Ολυμπιακών Αγώνων, δηλαδή στην υπέρβαση που κανείς δεν την είχε προβλέψει, τέσσερα έργα του Υπουργείου Παιδείας: Το νέο κτήριο του Υπουργείου Παιδείας στο Μαρούσι, ύψους 51.000.000 ευρώ, τις φοιτητικές εστίες στην Πανεπιστημιούπολη και τις φοιτητικές εστίες στο Πολυτεχνείο συνολικού ύψους 119.000.000 ευρώ. Τα έργα αυτά ήταν κρατικά προγραμματισμένα και εντελώς ασύνδετα με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το μεν νέο κτήριο του Υπουργείου Παιδείας ήταν στο γενικό πρόγραμμα των νέων κτηριακών υποδομών των Υπουργείων, τα δε άλλα δύο έργα ήταν στο κτηριολογικό πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας για τις φοιτητικές εστίες. Μάλιστα, όχι απλώς δεν ανήκουν σε κάποια υπέρβαση, αλλά ανήκουν στο χώρο της σφύρονος διπλής αξιοποίησης, γιατί χρησιμοποιήθηκαν και στην ολυμπιακή φιλοξενία των ξένων δημοσιογράφων και τώρα ήδη οι μεν φοιτητικές εστίες στεγάζουν χίλια εξακόσια δεκαοκτώ παιδιά του ελληνικού λαού, το δε κτήριο του Υπουργείου Παιδείας μετασκευάζεται, βάσει του προγράμματος, και το 2006 το Υπουργείο Παιδείας θα αποκτήσει, επιτέλους, δική του στέγη.

Ποιος σας δίνει το δικαίωμα, έργα που έχουν μέσα τον κόπο του ελληνικού λαού και επέστρεψαν ως έργο κοινωνικής ευθύνης και ευαισθησίας είτε στα εργαζόμενα παιδιά που σπουδάζουν είτε, επιτέλους, να σταματήσει ησπατάλη των εκατοντάδων εκατομμυρίων για νοίκια, για να αποκτήσει το Υπουργείο Παιδείας στέγη, να το βάλετε στην «υπέρβαση»; Αυτή είναι η μέθοδος που ακολουθήσατε, εκμηδενίζοντας ένα γιγάντιο έργο, συκοφαντώντας μια πολιτική ψευδόμενοι συνειδητά και συστηματικά για τα μεγέθη που βρήκατε.

Αυτό θα έλεγα ότι θα πρέπει να καταστήσει ακόμα πιο προσηκτική την Κυβέρνησή σας στο γεγονός ότι σήμερα φάνηκε η γυμνότητά σας. Διότι σήμερα έπρεπε να μιλήσετε για τις δικές σας πολιτικές των δεκαπέντε μηνών και δεν μπορέσατε να αρθρώσετε πουθενά -ακόμα και σε επίπεδο Πρωθυπουργού- μια πολιτική διατύπωση, είτε για το σχέδιο του μέλλοντος είτε για όποιο έργο συνέβη ως τώρα, που τεκμηριώνει τις υποσχέσεις αυτού του μέλλοντος.

Γιατί, είναι δυνατόν ο Πρωθυπουργός να είναι τόσο ελλιπώς πληροφορημένος και να δηλώσει υπερήφανος για τους δεκαπέντε μήνες στο Υπουργείο Παιδείας; Υπερήφανος γιατί; Για την έμπρακτη αναστολή του ολοήμερου σχολείου, έτσι ώστε να δικαιολογηθεί η προεκλογική σας ρήση για «πάρκινγκ παιδιών»; Γιατί; Για την απορύθμιση; Για την περικοπή κονδυλίων; Για τις σπασμωδικές αποφάσεις σε όλους τους τομείς; Για το μονόλογο που υποκατέστησε το διάλογο; Ή για την αυθαιρεσία παντού, η οποία επικρατεί στην άσκηση εκπαιδευτικών πολιτικών;

Θα έπρεπε, λοιπόν, αντί στην εκπαίδευση να στήνεται χωριό Ποτέμκιν, μια κατασκευή βιτρίνας, να έχετε την ευαισθησία και με σεμνότητα και ταπεινότητα, όπως αναλογεί στην εκπαίδευση, αντί να κάνετε κριτική στο πριν, να κάνετε κριτική για το πολύ ταλαίπωρο παρόν που διασφαλίζετε στην εκπαίδευση.

Επίσης, πρέπει σήμερα να επισημανθεί ότι η Κυβέρνηση κατέκτησε αυτό που είπε ο Γιώργος ο Παπανδρέου και επεσήμανε εύστοχα ο Θόδωρος Πάγκαλος. Κατακτήσατε τον ενεστώτα διαρκείας, το «δρομολογούμε», μια έννοια, η οποία στην πολιτική είναι απροσδιόνυση.

Να σας αναφέρω όμως μια δρομολόγηση που δεν τιμά κανέναν; Μας κατηγορούσατε –και είναι ένα θέμα που δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να χρησιμοποιεί, γιατί είναι θέμα που πονά, θέμα ζωής των νέων παιδιών- για το θέμα των ναρκωτικών. Χρησιμοποιούσατε τη «λίστα ντροπής». Ήταν βαριά έκφραση, αλλά όταν μιλάμε για τα ναρκωτικά και αυτή η έκφραση μπορεί να αρκεί και να πρέπει να ειπωθεί. Η «λίστα ντροπής» στην αναμονή των προγραμμάτων.

Σήμερα ήταν το συνέδριο των νοσηλευτών του ΟΚΑΝΑ. Έχετε συνειδηση, κύριοι Υπουργοί, πώς αντιμετωπίσατε τη «λίστα ντροπής»; Η «λίστα ντροπής» ήταν δύομισι χιλιάδες το Μάρτιο του 2004. Είναι σήμερα τρεις χιλιάδες επτακόσιοι. Και ο Κώστας ο Στεφανής ως Υπουργός Υγείας είχε προκηρύξει το διαγωνισμό για τα ενενήντα αναγκαία άτομα, ως θεραπευτές, τον οποίο βρήκατε έτοιμο, τεκμηριωμένο, αδιάβλητο, αντικειμε-

νικό. Και αυτά τα ενενήντα άτομα θα κάλυπταν αυτή την αύξηση της «λίστας ντροπής».

Και τι κάνετε; Εκδηλώσατε τη μόνη αρετή της Κυβέρνησής σας, ότι πρέπει να βρεθούν θέσεις για τα «δικά μας παιδιά». Ακυρώσατε το διαγωνισμό, που απλώς έπρεπε να μπει η υπογραφή Υπουργού, για να υπάρχουν οι ενενήντα αυτοί άνθρωποι στο πλευρό των ναρκομανών. Ακυρώσατε, για να επαναπροκηρύξετε καινούργιο, έτσι ώστε η «λίστα ντροπής» να έχει τρεις χιλιάδες επτακόσιους, που αυτήν τη στιγμή διακυβεύουν ζωή, διακυβεύουν αξιοπρέπεια, για να τιμηθούν τα «δικά σας παιδιά», μέσα από τις δικές σας επιλογές.

Θα έπρεπε, λοιπόν, σε όλα ο ενεστώτας διαρκείας να γίνει παρόν ευθύνης. Και αυτή είναι η υποχρέωσή σας. Αλλά πολύ φοβάμαι ότι σήμερα η βαριά σκιά που είναι μπροστά σας είναι μια έκφραση του Χαρίλαου Φλωράκη, αυτού του θυμόσοφου, ντόμπρου ανθρώπου, που έλεγε ότι «η λογική του κατήφορου είναι ο πάτος».

Αυτό το πράγμα δεν θα το επιτρέψουμε, ως ΠΑΣΟΚ, ως παράταξη δημοκρατική, που θέλουμε να σεβαστούμε όλους τους κόπους και τις θυσίες του ελληνικού λαού, που στις προηγούμενες κυβερνήσεις σας έφεραν ένα έργο, που μόνο χάρη σε αυτό το έργο υπάρχουν και το μόνο που κάνετε είναι να το αναιρείτε, χωρίς να προτείνετε τίποτε άλλο, παρά μόνο τη διάλυσή του για την εγκαθίδρυση ενός κομματικού κράτους.

Δεν θα γίνει δεκτό, δεν θα το επιτρέψουμε! Η ψήφος εμπιστοσύνης είναι ψήφος στον εαυτό σας και όχι ψήφος οποιασδήποτε πολιτικής που έχετε προτείνει!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Ευθυμίου.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γεωργιάδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ιδιαίτερη χαρά η Κέρκυρα σήμερα δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Και αυτό είναι εύκολο, διότι νομίζω ότι σε πολλές από τις συζητήσεις που ακούσαμε μέχρι στιγμής σε αυτήν την Αίθουσα ίσως έχουμε υποβαθμίσει λιγάκι την κρίση του ελληνικού λαού, ο οποίος κατά την άποψη τη δική μου μάλλον μας έχει ξεπεράσει. Και μας έχει ξεπεράσει συνολικά, όχι ένα συγκεκριμένο κόμμα.

Έχω δει μ' έκπληξη –γι' αυτό λέω μας έχει ξεπεράσει, γιατί αλλιώς δεν θα έλεγα έκπληξη– τις πρόσφατες δημοσκοπήσεις, οι οποίες δείχνουν πόσο έτοιμος είναι ο ελληνικός λαός να στηρίξει και ν' ακούσει μια πραγματικά φιλελεύθερη οικονομική πολιτική.

Εγώ θα σας έλεγα ότι η πίεση που αισθανόμαστε είναι προς την κατεύθυνση αυτή: «Πάτε πιο γρήγορα, πάτε πιο αποφασιστικά. Κάντε το». Εγώ νομίζω ότι ο ελληνικός λαός σήμερα είναι έτοιμος –και το δείχνει και το δηλώνει– να ακούσει συγκεκριμένα μέτρα, για ν' αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του ασφαλιστικού. Και ξέρει ο ελληνικός λαός ότι αυτά τα μέτρα αποκλείεται να είναι ευχάριστα, μακροπρόθεσμα.

Ο ελληνικός λαός είναι έτοιμος ν' ακούσει και να βιώσει μια καινούργια εργασιακή κουλτούρα, μια κουλτούρα που θα βασίζεται στην αξιολόγηση. Ο ελληνικός λαός, οι Έλληνες εργαζόμενοι θέλουν σήμερα ν' αξιολογηθούν. Και ξέρετε, «αξιολόγηση μονίμων» δεν στέκει ούτε ως όρος. Ο ελληνικός λαός σήμερα συζητά και ενεργά και στηρίζει άρση μονιμότητας του ευρύτερου δημόσιου τομέα κατ' αρχήν. Πρόσφατη δημοσκόπηση δείχνει και του στενού δημόσιου τομέα. Το 52% του ελληνικού λαού είπε «ναι» να αρθεί η μονιμότητα.

Ο ελληνικός λαός είναι έτοιμος να βιώσει ένα καινούργιο κοινωνικό πρότυπο, ένα πρότυπο πολίτη, ο οποίος θα αμειβεται για την εργασία του, για τη φιλομάθειά του, για το ήθος του και όχι για τη στασιμότητα, για τη μονιμότητα ή λόγω συντεχνιακής ή και κομματικής προστασίας, ένα καινούργιο κοινωνικό πρότυπο πολίτη. Το θέλει ο ελληνικός λαός, το καταγράφουν οι δημοσκοπήσεις.

Θα σας πω και κάτι από την προσωπική μου εμπειρία.

Τρόμαξα όταν εξελέγη Βουλευτής και μάλιστα κυβερνώντος κόμματος, αναλογιζόμενος τι πιέσεις θα έχω από τους συμπα-

τριώτες μου και συμπατριώτισσές μου, τους Κερκυραίους, γι' αυτά τα οποία πολλοί από τη σημερινή Αντιπολίτευση έχουν βιώσει και μας κατηγορούν περί «γαλάζιων παιδιών».

Θα σας πω κάτι που μ' έχει εκπλήξει πολύ. Δεν έχω τέτοιες πιέσεις. Έφθασα και σε σημείο –επειδή προσπάθησα, όπως και πολλοί συνάδελφοι να πολιτευτούμε μ' ένα σύνθημα «εμείς θέλουμε να καταργήσουμε το ρουσφέτι, να καταργηθεί αυτή η αντίληψη ότι μέσω του πολιτικού θα λύσεις το πρόβλημα της αποκατάστασης των παιδιών σου»– να κάνω το εξής: Πήρα ένα καλάθι πλεκτό και έβαλα πάνω μία ταμπέλα που έλεγε «κοινωνικό αίτημα – ρουσφέτι» και μέσα δέθηκε ένα φίδι ξύλινο μ' ένα διαφανή σπάγκο. Όταν, λοιπόν, ερχόταν ο πολίτης μ' ένα χαρτάκι να μου δώσει το αίτημα, του έλεγα: «Το αίτημα είναι σύννομο; Το αίτημα είναι κοινωνικά δίκαιο; Αν ικανοποιηθείς εσύ, θα υπάρξει κάποιος άλλος πολίτης ο οποίος θα χάσει;». Αν ήταν ή παράνομο ή άδικο, τους παρότρυνα να ανοίξουν το καλάθι και να το βάλουν μέσα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Θα το κάνουμε και εμείς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να το κάνετε, δουλεύει σας πληροφωρό.

Άνοιγαν το καλάθι και έβγαине το φίδι και τους έλεγα «το φίδι θα φάει εσάς που το βάζετε, αλλά θα φάει και εμένα αν πάω να το ανοίξω για να το πάρω». Σας πληροφορώ ότι οι Κερκυραίες και οι Κερκυραίοι έρχονται στο γραφείο μου για να δουν το καλάθι με το φίδι και χαίρονται γι' αυτό. Μην υποτιμούμε, λοιπόν, τον ελληνικό λαό. Δεν μας πιέζει. Τώρα θα μου πείτε: «εσένα τι να σε πιέσει που είσαι ένας απλός Βουλευτίζκος επαρχίας!». Δεν με πιέζει όμως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Αυτοί με τις ελιές που φώναζαν;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτοί δεν ήταν το ίδιο. Θα σας πω μετά.

Έγινε μία σειρά από αναφορές για το ότι αναφερόμαστε στην περίοδο της διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Είναι προφανές –και το ξέρετε όλοι– ότι στην οικονομία υπάρχουν ή χρονική υστέρηση ανάμεσα στην εφαρμογή της πολιτικής και στο αποτέλεσμα της.

Έχω πει επανειλημμένα και απ' αυτό το Βήμα ότι πριν από το 2007 τα αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας δεν θ' αποτυπωθούν σε κανένα μακροοικονομικό δείκτη. Όποιος θέλει να το αμφισβητήσει, ας το κάνει. Γι' αυτό, για να μπορέσεις να πεις τι είναι αυτό το οποίο θ' αλλάξεις, για να εξηγήσεις πώς θα υλοποιήσεις αυτά τα οποία θέλουν οι πολίτες, οφείλεις ν' αναφερθείς σε πολιτικές του παρελθόντος. Δεν είναι και τόσο ενοχλητικό. Υπάρχει η αρχή της συνέχειας του κράτους. Άλλωστε μιλάμε για έντεκα χρόνια διακυβέρνησης, όπου καλλιεργήθηκε μία διαφορετική νοοτροπία απ' αυτήν την οποία ο ελληνικός λαός σήμερα ξεκάθαρα δηλώνει ότι επιθυμεί.

Η στόχευση της Νέας Δημοκρατίας είναι στην πραγματική οικονομική ανάπτυξη και όχι στη μεγέθυνση. Και αυτό το έχω ξαναπεί. Η πραγματική οικονομική ανάπτυξη στοχεύει μεσομακροπρόθεσμα, δεν είναι η νοοτροπία της αρπακτικής του δώσε ημίν σήμερα, του ότι αρπάξουμε, είναι μία διαφορετική λογική. Ο σεβαστός και αγαπητός κ. Πάγκαλος είπε δείξτε μου ένα κωδικό που περιορίστηκε. Μα, η έννοια της σπατάλης δεν είναι ο περιορισμός του κωδικού. Το θέμα είναι τι αγοράζεις με τα λεφτά αυτά.

Αυτό πρέπει να ρωτήσεις. Τι αγοράζαμε πριν, τι αγοράζουμε τώρα, όχι αν υπάρχει απόλυτη μείωση ενός κωδικού, παρότι υπάρχουν απόλυτες μειώσεις πλειστων όσων κωδικών. Άλλωστε δεν θα περιοριζόταν το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατά το 16% ή 17% που έχει περιοριστεί. Κάποιοι κωδικοί είναι αυτοί.

Μίλησε ο Πρόεδρος και Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ για ένα βαλκανικό μοντέλο «θατσερισμού». Ναι, είναι βαλκανικό το μοντέλο της ελληνικής οικονομίας, διότι διέπεται από χαμηλή ανταγωνιστικότητα, από ελάχιστες δεξιότητες του εργατικού δυναμικού, διέπεται από ένα κράτος το οποίο λειτουργήσει κομματικά επί πολλά χρόνια, όπως διέπεται δυστυχώς από υψηλούς δείκτες αντίληψης διαφθοράς.

Αυτά είναι βαλκανικά στοιχεία. Είναι αλήθεια. Και αυτό είναι που έρχεται η Νέα Δημοκρατία ν' ανατρέψει και αυτό είναι που

θέλει και ο ελληνικός λαός. Το βιώνουμε κάθε μέρα, το βιώνουμε στην επαφή μας με τους Έλληνες πολίτες.

Είπε ο κ. Παπανδρέου ότι είμαστε ύποπτοι για αντιευρωπαϊκές διαθέσεις. Μα, η Νέα Δημοκρατία εξέθεσε ξεκάθαρα -και πρόσφατα και στις συζητήσεις για το ευρωσύνταγμα- το φιλελεύθερο, φιλοευρωπαϊκό, φεντεραλιστικό ομοσπονδιακό της όραμα. Το είπε ξεκάθαρα και από την αρχή της, από την ίδρυσή της. Πιο ξεκάθαρα φιλοευρωπαϊκή θέση δεν υπήρχε.

Δεν κατηγορήσαμε ποτέ εμείς την Ευρωπαϊκή Ένωση για σφάλματα που κάναμε εμείς, η Νέα Δημοκρατία, όταν κυβερνήσαμε αυτήν τη χώρα. Ποτέ δεν είπε η Νέα Δημοκρατία ότι για κάτι κακό έφταγαν οι Βρυξέλλες. Ποτέ! Η Νέα Δημοκρατία αναγνώριζε τα σφάλματα της πολιτικής της και προστάτευε το ευρωπαϊκό όραμα. Η Νέα Δημοκρατία ποτέ δεν χρέωσε δικές της ανεπάρκειες αλλού. Και το κύρος της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει σαφέστατα αναβαθμιστεί.

Η κ. Ντανούτα Χούμπνερ, η Επίτροπος για την Περιφερειακή Πολιτική, έκανε τη γνωστή δήλωση προχθές: «Θα ήθελα να χαιρέτησω τις σημαντικές προσπάθειες που κατέβαλαν οι ελληνικές αρχές κατά τους τελευταίους μήνες προκειμένου να θέσουν τα θεμέλια για μια μελλοντική εταιρική σχέση εμπιστοσύνης. Και για αυτό, λέει η Χούμπνερ, δεν θα αναστείλουμε τις ενδιάμεσες πληρωμές του ΕΤΠΑ». Αυτό είναι κύρος μιας χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο Αρχηγός σας παρότρυνε την Κυβέρνηση να δεσμευτεί «ότι δεν θα πάρει άλλα μέτρα ενάντια στο λαό». Αυτό προϋποθέτει ότι πήραμε κάποια μέτρα τα οποία ήταν ενάντια στο λαό. Μα, δεν υπήρξε κανένα μέτρο το οποίο ήταν ενάντια στο λαό. Και μάλιστα όταν ασκείς μια υπεύθυνη οικονομική πολιτική, το τι είναι υπέρ ή ενάντια του λαού, το βλέπεις όταν αρχίσει και καταγράφεται στους μακροοικονομικούς δείκτες. Ασπίρινες και χαϊδεμα στα αυτιά, αυτά δεν είναι πολιτικές. Οι πολιτικές είναι βαθιές, έχουν προοπτική και αξιολογούνται μέσα σ' ένα συγκεκριμένο βάθος χρόνου. Έτσι λειτουργεί η οικονομία.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Οι Κερκυραίοι το ξέρουν αυτό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Οι Κερκυραίοι το ξέρουν και οι Κερκυραίοι το στηρίζουν. Και σας εξήγησα πώς. Είναι και συγκινητικό πώς, διότι δεν το στηρίζουν τα ρετιρέ, τα οποία συχνά κατονομάζετε, το στηρίζουν οι απλοί άνθρωποι, το στηρίζουν οι άνθρωποι που είχαν μάθει και βιώσει το παλιό σύστημα, πολλές φορές εξυπηρετήθηκαν από αυτό και έχουν καταλάβει ότι δεν πάει άλλο.

Και σας διαβεβαιώ -γι αυτό σας είπα με πόση ευκολία μπορώ να μιλήσω σήμερα για αυτά τα ζητήματα εδώ μπροστά- ότι ο λαός αυτό επιθυμεί. Ο λαός στηρίζει τις μεταρρυθμίσεις, ο λαός στηρίζει την άρση της μονιμότητας, ο λαός στηρίζει τις τομές, την αρχή της αξιολόγησης, την ορθολογική αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου. Ο λαός δεν θέλει Ολυμπιακή καταχρεωμένη, δεν θέλει οι ΔΕΚΟ να χάνουν χρήματα από παντού, δεν θέλει σπατάλη δημοσίου χρήματος.

Είπε ο Αρχηγός σας ότι από τον Οκτώβριο ως τον Απρίλη θα έχουμε μια δυσάρεστη δίνη για την οικονομία. Δεν κατάλαβα γιατί. Δεν κατάλαβα γιατί να ροκανιστεί αυτό το κλίμα αισιοδοξίας που καταγράφεται σε όλους τους δείκτες όλων των διεθνών οργανισμών, που λένε ότι το 2006-2007 η Ελλάδα πάει μπροστά. Γιατί αυτό; Δεν το καταλαβαίνω.

Στην Κέρκυρα δεν υπήρχε νοσοκομείο. Δρομολογήθηκε, φτιάχτηκε, παρ' ότι εγκαινιάστηκε από το 1996. Δεν υπήρχε δικαστικό μέγαρο. Ήταν ημιτελές, φτιάχνεται. Μπήκαν μέσα οι μπουλντόζες τον προηγούμενο μήνα. Δεν υπήρχε μέγαρο αστυνομίας, φτιάχνεται. Δεν υπήρχε δημοτικό στάδιο, ικανό να φιλοξενήσει μια ομάδα στην Α' Εθνική, φτιάχτηκε.

Υπήρχε διαφθορά παντού και ελέγχεται. Ελέγχονται αναδρομικά από το 1990 τα ιδρύματα όπου σημειώθηκε διαφθορά. Έρχονται ιδιωτικές επενδύσεις μετά από πολλά χρόνια στην Κέρκυρα. Για αυτό η Κέρκυρα πανηγυρικά δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση με παρότρυνση «Προχωράτε πιο δυνατά, πιο αποφασιστικά και μην κάμπτεστε». Ο λαός αυτό θέλει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Παπαγεωργίου απαντά από την Κατερίνη για την Κέρκυρα. Από πού ως πού; Πώς πήρατε άδεια και μπήκατε στα χωρικά ύδατα της Κέρκυρας;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Είμαστε στην ίδια μοίρα, κύριε Πρόεδρε. Δεν έχουμε νοσοκομεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Στην ίδια μοίρα είστε;

Το λόγο έχει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Πετσάλνικος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι ως Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ απόψε την ανάγκη να ευχαριστήσω τον κ. Καραμανλή γιατί με την πρωτοβουλία που είχε ο ίδιος και οι επιτελείς του που του εισηγήθηκαν να μετατρέψει τη συζήτηση σε μια συζήτηση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, δίνει τη δυνατότητα να συζητήσουμε για τα πραγματικά προβλήματα του ελληνικού λαού και να τοποθετηθούμε σ' αυτόν τον απολογισμό των δεκαπέντε μηνών.

Ο απολογισμός των δεκαπέντε μηνών της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβέρνησης του κ. Καραμανλή, μετά μάλιστα από όσα ακούσαμε από τον ίδιο τον κύριο Πρωθυπουργό, οδηγεί σε μελαγχολικά συμπεράσματα για την πορεία της χώρας, όσο θα είναι κυβέρνηση η σημερινή Κυβέρνηση.

Κερδίσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, τις εκλογές υποσχόμενοι τα πάντα. Ανάμεσα στα άλλα είχατε υποσχεθεί στον ελληνικό λαό ταχύτερη ανάπτυξη που θα έφθανε στο 5 με 5,5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, ετησίως. Το αποτέλεσμα των δεκαπέντε μηνών διακυβέρνησης ποιο είναι; Πτώση της ανάπτυξης, ήδη από τις αρχές του 2005, στο 3,5% ετησίως, μόνο.

Υποσχεθήκατε ενίσχυση των εισοδημάτων των εργαζομένων. Ποιο είναι το αποτέλεσμα της δεκαπεντάμηνης ήδη διακυβέρνησής σας; Μείωση των εισοδημάτων λόγω καθήλωσης μισθών και ημερομισθίων, ενώ από την άλλη πλευρά η ακρίβεια καλπάζει ανεξέλεγκτα και συμπιέζει ασφυκτικά τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς.

Υποσχεθήκατε, ο κ. Καραμανλής και εσείς της Νέας Δημοκρατίας, γενναίες αυξήσεις, προεκλογικά, στους συνταξιούχους. Ποιο είναι το αποτέλεσμα της διακυβέρνησής σας; Πρωτοφανείς πενιχρές αυξήσεις που δεν καλύπτουν ούτε τον επίσημο πληθωρισμό.

Δεσμευθήκατε προεκλογικά ότι δεν θα επιβάλετε νέους φόρους. Και αυτή τη δεσμευση τη δίνετε εξαπατώντας τη Βουλή και τον ελληνικό λαό ακόμη και κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού τον περασμένο Δεκέμβριο σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Πριν από ένα μήνα είχαμε αύξηση των έμμεσων φόρων σε είδη ευρείας λαϊκής κατανάλωσης, καθώς και αύξηση του ΦΠΑ. Έμμεσοι φόροι, που λειτουργούν σε βάρος των χαμηλών εισοδημάτων και συμπιέζουν ακόμη περισσότερο τα ασθενέστερα οικονομικά και κοινωνικά στρώματα.

Υποσχεθήκατε προεκλογικά, πομπωδώς, τη διασφάλιση και αύξηση μάλιστα του αγροτικού εισοδήματος. Οι αγρότες σ' όλη την Ελλάδα -και στη Βόρεια Ελλάδα, και στην Κεντρική και στη Νότια και στα νησιά- βίωσαν την περασμένη καλλιεργητική περίοδο, στη δικιά σας διακυβέρνηση, μια πρωτοφανή κατάρρευση της τιμής των αγροτικών προϊόντων.

Ας έρθουμε τώρα να δούμε ποιες είναι οι βασικές επιλογές της Κυβέρνησης αυτούς τους δεκατέσσερις-δεκαπέντε μήνες, τι κάνατε «σημαία» της πολιτικής σας.

Πρώτα απ' όλα είναι η περίφημη «απογραφή», η δήθεν απογραφή. Ποιος ήταν ο στόχος; Να δικαιολογηθεί η Κυβέρνηση για τις υπαναχωρήσεις από τις υποσχέσεις που είχε δώσει αφειδώς και να εκτεθεί το ΠΑΣΟΚ.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτής της ανόητης διαδικασίας της δήθεν απογραφής; Καταστροφή του κλίματος στην πραγματική οικονομία, με τα γνωστά αποτελέσματα που τα βιώνετε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ιδιαίτερα ως οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης. Και το άλλο αποτέλεσμα είναι ο διεθνής διασυρμός της χώρας.

Δεύτερη «σημαία», μεγάλη «σημαία» προεκλογική αλλά και μετεκλογική της Κυβέρνησης του κ. Καραμανλή, είναι η δήθεν

καταπολέμηση της διαπλοκής και η προώθηση της διαφάνειας. Και ποιο είναι το αποτέλεσμα των όποιων πρωτοβουλιών σας; Μια μεγάλη τρύπα στο νερό. Ποιο είναι το αποτέλεσμα της πρωτοβουλίας σας για το νόμο για το «Βασικό Μέτοχο»; Ταπείνωση και διασυρμός της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μάλιστα άρον-άρον κατάργηση του νόμου για το «Βασικό Μέτοχο» και βέβαια πρόκληση πρωτοφανούς σύγχυσης στον επιχειρηματικό κόσμο της χώρας. Γυρίσατε, σε ό,τι αφορά αυτό το θέμα, από την Ευρωπαϊκή Ένωση σαν βρεγμένες γάτες.

Πρέπει να πω ότι δεν χαίρομαι όταν είμαι στο εξωτερικό και ακούω από εκπροσώπους άλλων χωρών να εκφράζονται σκαμπτικά για την Κυβέρνηση της χώρας μου. Δεν χαίρομαι. Λυπάμαι. Αλλά το χειρότερο απ' όλα είναι ότι με τα καμώματά σας συμπαρασύρατε σ' αυτήν την αποδόμηση του κύρους την ίδια χώρα.

Και τώρα έρχονται οι διακηρύξεις περί δήθεν σημαντικών μεταρρυθμιστικών τομών. Άκουσα τον κ. Καραμανλή να κάνει μια προσπάθεια να πείσει ότι τώρα η Κυβέρνηση ξαφνικά, μετά τους δεκαπέντε μήνες, με ορμή ξεχνείται μπροστά, για να επιτύχει σημαντικές μεταρρυθμιστικές τομές.

Για να θυμηθούμε μερικές από αυτές τις τομές και να δούμε τι σημαίνουν. Θα πιστέψει ο ελληνικός λαός, το πιστεύετε εσείς οι ίδιοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι είναι μεταρρυθμιστική τομή του 21ου αιώνα η κατάργηση κάθε έννοιας αξιοκρατίας και διαφάνειας με την καθιέρωση της συνέντευξης στις προσλήψεις για το δημόσιο;

Το «φαινόμενο Χούπη» δεν είναι μεμονωμένο φαινόμενο. Εκφράζει μία ολόκληρη φιλοσοφία που σας χαρακτηρίζει και σας διακατέχει κάθε φορά που είστε στην κυβέρνηση και στις προηγούμενες δεκαετίες όταν ήσασταν κυβέρνηση η ίδια νοοτροπία, η ίδια φιλοσοφία, ο διαχωρισμός της κοινωνίας σε κατηγορίες «οι δικοί μας και οι άλλοι», «οι ημέτεροι και μη», «τα δικά μας και τα άλλα παιδιά».

Είναι μεταρρυθμιστική τομή του 21ου αιώνα η απόφαση για την εθελούσια έξοδο έξι χιλιάδων στελεχών του ΟΤΕ, που σημαίνει στην πράξη αποψίλωση από στελέχη εξειδικευμένα, γνώσεων υψηλών και πολύτιμης εμπειρίας, ενώ την ίδια στιγμή το οικονομικό κόστος αυτής της μαζικής πρόωρης συνταξιοδότησης καλείται να επιβληθεί, να πληρώσει, το κοινωνικό σύνολο, δηλαδή ο Έλληνας φορολογούμενος;

Είναι μεταρρυθμιστική τομή του 21ου αιώνα η επιβολή του διευρυμένου ωρariού που θέλετε να επιβάλλετε, που θα οδηγήσει –όπως όλοι οι έμποροι, όλοι οι εκπρόσωποι αυτών των κοινωνικών και επαγγελματικών τάξεων δηλώνουν– στην αφάνεια χιλιάδες μικροεπιχειρήσεις, χιλιάδες μικρά μαγαζιά αυξάνοντας την ανεργία και θα οδηγήσει σε ολιγοπωλιακές καταστάσεις την αγορά;

Είναι, τέλος, μεταρρυθμιστική τομή η απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων στην οποία θέλετε να προχωρήσετε; Μπορεί, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να υπάρξει αναπτυξιακή προσπάθεια σοβαρή, αποδοτική, με εργαζόμενους ανασφαλείς, φοβισμένους, καθυποταγμένους και διαιρεμένους; Σοβαρά, είναι τομές αυτά τα οποία ανακοινώνετε; Είναι δυνατόν να υπάρξει κινητοποίηση όλων των παραγωγικών δυνάμεων του τόπου, όταν αντί της ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής απορυθμίζετε την κοινωνία και αποδυναμώνετε συστηματικά τους θεσμούς;

Ακούω τις τελευταίες ημέρες και από τον κ. Καραμανλή και από στελέχη της Κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας ότι «θα σπάσουν αυγά». Μα, ήδη ο ελληνικός λαός διαπιστώνει πως σπάνε τα αυγά. Ο κ. Καραμανλής και η Κυβέρνησή του εκσφενδονίζει τα αυγά κατακέφαλα στο κεφάλι του Έλληνα φορολογούμενου, του εργαζόμενου, του αγρότη, του άνεργου, του συνταξιούχου, του μικρομεσαίου επιχειρηματία, δηλαδή στο κεφάλι του κοινωνικού συνόλου. Ωραία «ομελέτα» πράγματι θα κάνετε αφού σπάτε με αυτόν τον τρόπο τα αυγά!

Οι πολιτικές σας, κύριε Καραμανλή και κύριοι της Κυβέρνησης, δεν αποτελούν τομές που χρειάζεται η χώρα. Δεν αποτελούν αλλαγές, γιατί πάντα χρειάζονται αλλαγές. Σαφώς, αλίμονο εάν δεν χρειάζονται αλλαγές. Ποτέ μια χώρα δεν πρέπει να μένει στάσιμη. Αλλά είναι τομές, αλλαγές εκσυγχρονιστικές

μεταρρυθμιστικές;

Κάθε άλλο. Αυτά που ανακοινώνετε χαρακτηρίζονται από βαθιά συντηρητική και βαθιά αυταρχική νοοτροπία που φέρει έντονα τα στοιχεία του «θατσερισμού». Αλλά μην ξεχνάτε ότι αυτή η χώρα όπου εφαρμόστηκε ο θατσερισμός, η Μεγάλη Βρετανία, χρειάστηκε πάνω από δέκα χρόνια για να συνέλθει από εκείνη την πολιτική, όταν εκείνη η πολιτική εφαρμόστηκε εκεί.

Σαφώς, κύριοι της Κυβέρνησης, έχει τελειώσει και ο μύθος, όπως σωστά επισήμανε και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Οι όχι πολύ ικανοί, οι ανίκανοι –όπως γράφουν και οι φιλικές σας εφημερίδες– Υπουργοί οι οποίοι τρώγονται μεταξύ τους, δεν μπορούν να συνεννοηθούν και από την άλλη πλευρά ο ανεύθυνος Πρωθυπουργός, ο οποίος –τι να κάνει– προσπαθεί να συμβιβαστεί και να λύσει διάφορα προβλήματα.

Δεν είναι έτσι το κυβερνάν! Όταν μία ορχήστρα παραφωνεί, την κύρια ευθύνη για την ανικανότητα τη φέρνει ο μάεστρος. Αυτή είναι η πραγματικότητα! Γι' αυτό και τα αδιέξοδα πολλαπλασιάζονται, γι' αυτό τα προβλήματα οξύνονται. Και όσο περνούν οι μήνες, ο λαός θ' αντιλαμβάνεται ότι τα βασικά χαρακτηριστικά αυτής της κυβερνητικής ορχήστρας, της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Πρωθυπουργού, του μάεστρου, είναι τα εξής: Έλλειψη στρατηγικού σχεδίου, αυταρχισμός και ταυτόχρονα ανικανότητα ακόμη και για τα απλά θέματα που μπορούν να επιλυθούν.

Την ψήφο εμπιστοσύνης θα τη δώσετε, σαφώς. Αυτό είναι αυτονόητο. Αλλά την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού τη χάνετε με γοργούς ρυθμούς και θα την χάνετε κάθε μήνα που περνάει.

Και θα κλείσω με μία αναφορά σε αυτό που ειπώθηκε από το συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας από την Κέρκυρα. Είπε ότι η Κέρκυρα απόψε δίνει ψήφο εμπιστοσύνης. Μην σκέφτεστε κατ' αυτόν τον τρόπο. Ο λαός στην Κέρκυρα ξέρει αν θα δώσει ή δεν θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης. Και μη λέτε τόσα ψέματα, γιατί ειλικρινά έχετε μολογιαστεί απ' αυτό που κάνουν μέλη της Κυβέρνησης και εσείς οι Βουλευτές –θα μου επιτρέψετε να πω μερικές φορές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί, κύριε Γεωργιάδη, στην Κέρκυρα δεν ξεκίνησε τώρα να χτίζεται το δικαστικό μέγαρο. Λέτε χοντρό ψέμα. Το δικαστικό μέγαρο είχε χρηματοδοτηθεί με δισεκατομμύρια δραχμές ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Παρακαλώ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

... και ήταν σε πλήρη εξέλιξη και όταν τελείωσαν οι αρχαιολογικές ανασκαφές και η ανάδειξη των ευρημάτων συνέχιζε η επόμενη φάση. Και η δικιά σας Κυβέρνηση, ο δικός σας Υπουργός ο κ. Παπαληγούρας σταμάτησε επί μήνες ολόκληρους και έλεγε στους Κερκυραίους ότι δεν μπορεί να κατασκευαστεί όπως ακριβώς προέβλεπε η μελέτη στη συνολική του διάσταση...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εκτίθεστε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Κάτω από την πίεση των ίδιων των πολιτών αναγκάστηκε μετά να συνεχίσει.

Είστε που είστε ανίκανοι, μην προσθέτετε και την ψευτιά σε αυτά που αναφέρετε και λέτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Τι θέλετε, κύριε Γεωργιάδη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Μα, τον είπα ψεύτη, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Πέστε μας σε τι συνίσταται το προσωπικό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Με απεκάλεσε ψεύτη για θέμα το

οποίο θα ήθελα να ανασκευάσω για να ενημερωθεί και η Βουλή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Δεν έχει το λόγο, κύριε Πρόεδρε. Πώς τον έχει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ζητάει το λόγο επί προσωπικού. Πώς δεν έχει το λόγο; Σας παρακαλώ πάρα πολύ! Παρακαλώ, μόνο να είστε σύντομοι.

Πέστε μας σε τι συνίσταται το προσωπικό σας θέμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το Δικαστικό Μέγαρο της Κέρκυρας σχεδιάστηκε για εννιάμισι χιλιάδες τετραγωνικά. Το 1996 ξεκίνησε με πανηγυρισμούς και εγκαίνια η δυνατότητα κατασκευής του, έμεινε μισός σκελετός εκεί, χωρίς να έχει καμία εμπλοκή ούτε ο κ. Παπαληγούρας, ούτε η Αρχαιολογική Υπηρεσία τότε. Ένα από τα πολλά έργα τα οποία έμειναν έτσι, όπως και το Νοσοκομείο Κέρκυρας και άλλα πολλά. Και αυτήν τη στιγμή η αμαρτωλή «Θέμις Κατασκευαστική» –ελπίζω να δοθεί η ευκαιρία να μιλήσει κάποιος για την «Θέμις Κατασκευαστική» στο τριήμερο- ...

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ – κωδωνοκρουσίες)

Η αμαρτωλή «Θέμις Κατασκευαστική» ξεκίνησε τώρα την κατασκευή ...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Για δεύτερη φορά λέει ψέματα, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ... του Δικαστικού Μεγάρου. Αυτή είναι η πραγματικότητα την οποία γνωρίζει όλος ο Κερκυραϊκός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Καλώς, κύριε Γεωργιάδη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Επί οκτώ χρόνια έμεινε ένας ημιτελής σκελετός εκεί, μνημείο της ανικανότητας του ΠΑΣΟΚ να μπορέσει να σχεδιάσει την απαραίτητη υποδομή για να μπορέσει η χώρα να πάει μπροστά, κύριε Πρόεδρε. Και μας εγκαλούν και για ψεύδος σήμερα!

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ντρέπομαι πολύ για λογαριασμό σας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πετσάλνικε, θέλετε ν' απαντήσετε τίποτα; Όχι, προφανώς. Δε νομίζω ότι πρέπει να επιμείνετε...

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Σας παρακαλώ! Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Δε νομίζω ...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Πρέπει να σας πω πολύ ήρεμα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ακούστε λίγο, πριν πάρετε το λόγο.

Κύριε Πετσάλνικε, δεν πιστεύω ότι θα επιμείνετε στο λόγο αυτού του χαρακτηρισμού;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κοιτάξτε, κύριε Πρόεδρε. Είναι αναληθή. Άντε, να τον αμβλύνω λίγο τον χαρακτηρισμό και να πω ότι είναι αναληθέστατοι

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εντάξει, αποσύρετε ο χαρακτηρισμός.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): ...οι ισχυρισμοί του κυρίου συναδέλφου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Δεν είναι το ίδιο, κύριε Πρόεδρε; Παίζουμε με τις λέξεις τώρα;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Το Δικαστικό Μέγαρο της Κέρκυρας –Υπουργός Δικαιοσύνης ήμουν, ανέβηκα επάνω επανειλημμένως- απορρόφησε δισεκατομμύρια και είχε πραγματικά κατασκευαστεί η πρώτη φάση –οι σκελετοί- και ταυτόχρονα όταν άρχισε δίπλα η κατασκευή ανευρέθησαν αρχαιολογικά ευρήματα, που οι Κερκυραίοι ξέρουν πολύ καλά τι σημαίνουν για την ιστορία του νησιού. Και χρηματοδοτήσαμε ως Υπουργείο Δικαιοσύνης τότε την ολοκλήρωση αυτών των έργων, των ανασκαφικών αρχαιολογικών. Όταν ολοκληρώθηκε αυτό, το προκηρύξαμε και συνέχισε η κατασκευή. Και είχε ανεβεί ο δικός σας Υπουργός επάνω πριν από μήνες μετά τις εκλογές ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πετσάλνικε, ας μην προχωρήσουμε παραπέρα ...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

... και έλεγε ότι δεν πρόκειται να κατασκευαστεί αυτό το Δικαστικό Μέγαρο. Γι' αυτό, λέω ότι είστε αναληθέστατοι, δηλαδή είστε ψεύτες.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Δόθηκαν οι εξηγήσεις. Προχωράμε ήρεμα στη συζήτηση.

Γίνεται εναλλάξ η συζήτηση και επομένως δικαιούται βάσει του καταλόγου ο κ. Δαϊλάκης να πάρει το λόγο.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόλις πριν από λίγο ο κ. Πετσάλνικος άνοιξε το λόγο για τον κ. Παπανδρέου.

Ο κ. Πετσάλνικος πριν μας είπε ότι για του χρόνου στην «EUROVISION» θα έχουμε καλό μαέστρο. Είναι ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Παπανδρέου, που είναι καλός μαέστρος.

Και σήμερα ήταν καλός και πρέπει να συγχαρούμε αυτόν που έγραψε το λόγο του, αλλά...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Μην είστε προβοκάτορας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Αλλά θέλω να κάνω μία παρατήρηση. Παρακολουθούμε εδώ και δεκαπέντε μήνες, όταν συνεδριάζουμε στην Ολομέλεια, το φαινόμενο ο κ. Παπανδρέου να έρχεται, αφού έχει αρχίσει η Βουλή. Όταν βλέπετε πολιτικό να κάνει καθυστέρηση, είναι γεννημένος για να χάνει. Αυτόν έχουν μαέστρο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αρχίζουμε τώρα. Θα πω τι έκανε η Νέα Δημοκρατία στους δεκαπέντε μήνες για να είμαστε ευχαριστημένοι εμείς στη Δράμα και να πω, όπως και ο συνάδελφος ο κ. Γεωργιάδης, ότι με τα δύο χέρια ψηφίζουμε Κώστα Καραμανλή και δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή του.

Ακούστε, κύριοι Υπουργοί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Αυτό κάνουμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Ακούστε αυτό που λέμε κάτω στο λαό «ιστορίες γι' αρκούδες», είναι ιστορία αληθινή. Εμείς στη Δράμα, στις 23 του μήνα, ανοίγουμε το τελωνείο με τη Βουλγαρία. Είναι ένα τελωνείο, για το οποίο ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Σημίτης ήρθε το 1998, επέβαλε στην κατασκευαστική εταιρεία να βάλει γύρω στα πενήντα μηχανήματα, μετέφεραν νύχτα μηχανήματα, για να φανεί ότι δόθηκε γίνεται έργο εκεί. Δεν είχε γίνει τίποτα μέχρι εκείνη τη στιγμή.

Ήταν παραμονές εκλογών, λοιπόν, το 1998 –μιλώ για τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές- ήρθε ο κ. Σημίτης, δρόσι-σαν και το δρόμο, έκανε επίσκεψη. Ωραία, προχωράει το τελωνείο.

Σ' ένα χρόνο δεν είχε γίνει τίποτα. Βρέθηκε η αιτία γιατί δεν προχωράει. Υπήρχε εκεί μία καφέ αρκούδα και λέει ότι πρέπει να σταματήσουμε το έργο, να κάνουμε τη σήραγγα για να περνάει –ο δικός μας ήταν αρσενικός, γιατί στη Δράμα είμαστε καλοί- για να πηγαίνει στα Γιάννενα που υπήρχε μία άλλη καφέ αρκούδα. Ακούστε το αυτό, είναι αλήθεια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Τις πατάτες στη Δράμα τις πουλήσατε;

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Σας παρακαλώ. Ό,τι θέλει ο ρήτορας θα πει.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Υπάρχει πρόβλημα; Δεν υπάρχει ούτε μία πατάτα να σας πουλήσουμε. Όλες πουλήθηκαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Ακούστε τώρα.

Στις 23 του μήνα που έχουμε τα εγκαίνια, θα είμαστε όλοι εκεί, όλες οι αρχές, γιατί αυτό το έργο προχώρησε τον τελευταίο χρόνο.

Τώρα, τι θα απουσιάζει στις 23 του μήνα; Η καφέ αρκούδα. Χάθηκε. Ούτε αυτή άντεξε το ΠΑΣΟΚ. Έφυγε στη Ρουμανία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Δεν είστε ικανοί να φέρετε ούτε αρκούδες.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Και μια και είστε ειδικοί εσείς στα «μαϊμού» πτυχία, στις «μαϊμού» επιχορηγήσεις, αν μπορείτε να μας βρείτε μία «μαϊμού» αρκούδα, θα είμαστε ευχαριστημένοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Αν μπορείτε, γιατί είστε ειδικοί.

(Θόρυβος-Κωδωνοκρουσίες)

Να διευκολύνω λίγο τους Υπουργούς μου. Να σας ευχαριστήσουμε γιατί, επειδή ήσασταν οι καλύτεροι πελάτες στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, γι' αυτό μας κάνανε εκπτώσεις, κύριε Υπουργέ. Γι' αυτό έπεσε στις πεντακάσιες δέκα οκτώ.

Το ΠΑΣΟΚ ήταν ο καλύτερος πελάτης. Αυτοί δεν μπορούν να μιλούν για το τι έγινε. Είστε βασικοί υπαίτιοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Βασικοί μέτοχοι δεν είμαστε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Εγώ σας είπα πριν από καιρό ότι έχετε νέα παιδιά στην Κοινοβουλευτική Ομάδα σας. Μην τα χαλάσετε και αυτά. Άστε τα. Αυτά τα παιδιά δεν πρέπει να συνεργάζονται με συνδικαλιστές που τελευταία ξεκούμπωσαν ακόμα ένα κουμπάκι. Έχετε δει τον Πολυζωγόπουλο τελευταία; Δίνει συνέντευξη, έχει ανοίξει ένα κουμπάκι, αλλά το πουκάμισο είναι «MOSCHINO» ή «ARMANI».

(Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όσο στοιχίζει, δηλαδή, ένας μισθός, ο κ. Πολυζωγόπουλος παίρνει τέτοια πουκάμισα. Και μας κάνετε πολιτική για τον εργάτη! Αν είναι δυνατόν!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Θα τον καταγγείλουμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Τι έκανε η Νέα Δημοκρατία; Παίρνω κατά Υπουργείο για να σας βοηθήσω και οι συνάδελφοι πρέπει να υπολογίσουν προσθετικά τι έχει γίνει στο Νομό τους.

Εμείς στο Νομό της Δράμας ξαναείδαμε φαντάρο, είδαμε πώς είναι ντυμένος αυτήν την εποχή. Είχαμε ξεχάσει τι φοράει ο ελληνικός στρατός. Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, λοιπόν, μας έφερε, σε εκπαιδευτικό σύστημα βέβαια, δύο κέντρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Από πού τα πήρε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Αυτά τα κέντρα ήταν όλα στην Αθήνα για να φυλάνε το Κολωνάκι. Εδώ τα είχατε εσείς, για να είμαστε ασφαλείς. Ο στρατός, λοιπόν, ξαναπήγε στη φυσική του θέση, στην ακριτική Ελλάδα.

Δεύτερον, Υπουργείο Υγείας. Βρήκε το χειρουργό. Όταν είναι δε σοβαρό το θέμα, ο Υπουργός είναι πιο μπροστά από τον ασθενή στο νοσοκομείο. Αυτή είναι η διαφορά μας.

Υπουργείο Γεωργίας. Εγώ έχω να σας μεταφέρω από τη Δράμα ότι και ενέργειες έγιναν σε συνεργασία με τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, απορροφήθηκε μέρος της πατάτας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Μέρος; Όλες, είπατε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Η πατάτα δεν υπάρχει. Έχει φύγει. Μακάρι να είχαμε και άλλες. Εσάς το πρόβλημά σας είναι να έχουμε πρόβλημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σας το είπα ότι δεν έχουμε. Σας το είπαμε άλλη φορά ότι το δικό μας πρόβλημα είναι ότι δεν έχουμε προβλήματα. Και το βλέπετε αυτό. Είμαστε μία συμπαγής ομάδα, ένας δυνατός Αρχηγός. Δεν καταλαβαίνουμε τίποτα. Θα περάσετε χρυσές εποχές. Πολλά χρόνια θα είστε Αντιπολίτευση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Αυτή είναι η αλαζονεία σας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Δεν είναι αλαζονεία.

Κύριε Κατσιφάρα, εσείς με καταλαβαίνετε, είμαστε και καλοί φίλοι. Αυτά που λέω είναι αλήθειες.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Αλλά μη μας προκαλείτε. Αλαζονικά μιλάτε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Η Δράμα, η πόλη αυτή, δεν είχε περιφερειακό. Ο συνάδελφος ο κ. Αηδόνης είναι εδώ και μπορεί να σας πει. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ άφησε αυτό το Νομό και αυτήν την πόλη χωρίς περιφερειακό. Ήμασταν ο μόνος Νομός που δεν είχαμε ούτε ένα μέτρο -πλην από διακόσια που έχει κάνει ένας ιδιώτης- που να έχει διαχωριστικό. Εκεί είμαστε οι καλύτεροι οδηγοί. Ίσα-ίσα χωράμε, αλλά τα καταφέρνουμε καλά.

Αυτή, λοιπόν, η Κυβέρνηση ανοίγει τους δρόμους, κάνει περιφερειακούς. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι για πρώτη φορά, μετά

από καιρό βλέπουμε κάτι να κινείται. Είχαμε συνηθίσει και ίσως μας κάνατε και ένα καλό. Δηλαδή το ότι έχουμε παρθένο δάσος οφείλεται κατά πολύ και σε σας που δεν είχαμε δρόμους, δεν το επισκεπτόταν ο κόσμος, υπήρχε ένα άβατο. Και ευτυχώς αυτή η αδικία που έγινε εις βάρος του Νομού έγινε η αιτία να γίνουμε τώρα ο Νομός που έχει ένα από τα μνημεία της φύσης, το παρθένο δάσος. Αυτό οφείλεται στο ΠΑΣΟΚ, γιατί δεν είχαμε δρόμους, πρόσβαση. Καταλαβαίνετε ότι το ένα με το άλλο έχει σχέση, όπως έχει σχέση αυτό που λένε ότι κατέρρευσε η οικονομία αυτό το χρόνο. Και η Ψυττάλεια είναι γεμάτη. Το ένα πάει με το άλλο. Είναι κατανάλωση. Η οικονομία είναι ένας κύκλος. Αν δεν το καταλάβατε, να το εξηγήσω.

Είστε ένα κόμμα διηρημένο στα τρία. Σε οικονομική συσκευασία, δηλαδή, είστε τρία κόμματα σε ένα. Το θέμα είναι ότι σήμερα συναρμολογηθήκατε λίγο για να μας δείξατε ότι υπάρχει Αξωματική Αντιπολίτευση. Μα, αυτό θέλουμε. Να υπάρχει. Είναι καλή η πίεση σε μια Κυβέρνηση που δουλεύει και το πρόβλημά της είναι ότι η πολλή δουλειά δεν της αφήνει περιθώριο να κάνει αυτό που κάνατε εσείς. Και εννοώ ότι οι Υπουργοί σας από τις τέσσερις η ώρα το πρωί φορούσαν ζελέ, ήταν έτοιμοι με τα «ARMANI» για να ειδοποιηθούν από τα κανάλια για να βγουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω κάτι κενά, κύριε Πρόεδρε.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Αυτά τα κενά θέλω να μας εξηγήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κενά ο κ. Δαϊλάκης δεν έχει σε καμία περίπτωση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Έβγαιναν οι δικοί σας, έλεγαν τι θα κάνουν, αλλά περνούσε η ώρα, πήγαινε μεσημέρι, δεν πήγαιναν στο Υπουργείο, δεν έκαναν. Οι δικοί μας πηγαίνουν, κάνουν, δεν προλαβαίνουν για να βγουν και να πουν. Δηλαδή είναι το αντίθετο.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Εσείς δεν πρέπει να το λέτε αυτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Οι δικοί σας μάλιστα πέτυχαν, αυτοί που δεν εκλέχτηκαν -προσέξτε το αυτό, έχει σημασία γι' αυτούς- να είναι αυτήν τη στιγμή...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Να τους δώσετε επιδότηση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Όχι. Είναι περιζήτητοι στα κανάλια για να πάρουν εκπομπές. Έχουν γίνει σταρ από το ότι έβγαιναν πολύ τακτικά. Όσοι απέτυχαν από πλειυράς ΠΑΣΟΚ είναι περιζήτητοι.

Η δική μας δυστοκία είναι ότι δεν έχουμε χρόνο, για να βγάλουμε τους Υπουργούς και να σας πουν τι έχει γίνει. Όμως, εμείς είμαστε ευχαριστημένοι, γιατί η Τοπική Αυτοδιοίκηση της Δράμας επιτέλους είδε να εγκρίνονται έργα. Για όσους δε θέλουν επιβεβαίωση μπορώ να σας πω ότι έχουν ενταχθεί πολλά μεγάλα έργα.

Επίσης, έχουμε πολλές επενδύσεις στο Νομό Δράμας και ειδικά στον αγροτουρισμό. Πρέπει να γνωρίζετε, ακόμα, ότι γίνονται αρδευτικά δίκτυα για τους αγρότες.

Επιπλέον, το άνοιγμα του τελωνείου θα είναι μία διόδος, ώστε να προσεχθεί το εμπόριο και ο πολιτισμός και να καταπολεμηθούν τα φαινόμενα που είχατε εσείς στα τελωνεία, όπως τα ναρκωτικά και η πορνεία. Αυτά δεν θα ισχύσουν στο Νομό της Δράμας.

Με όλα αυτά θέλω να πω ότι η Νέα Δημοκρατία θα είναι πολλά χρόνια στην Κυβέρνηση. Εσείς θα πρέπει να δείτε πως θα συντονιστείτε, πως θα συναρμολογηθείτε καλά, γιατί ειλικρινά σας θέλωμε ένα δυνατό κόμμα, όπως ήσασταν πριν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει ο κ. Χρυσόχοϊδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι όλοι συμφωνούμε ότι στα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής είναι αναγκαία και χρησιμη η συναίνεση. Νομίζω ότι θα πρέπει στα θέματα εξωτερικής πολιτικής να συμφωνήσουμε σε μία κοινή αποδεκτή εθνική στρατηγική και, ασφαλώς, να συμφωνήσουμε όσο γίνεται περισσότερο και στους χειρισμούς. Εμείς, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, έχουμε τη διάθεση να είμαστε συναινετικοί, να προ-

οδεύουμε σε όλες τις ενέργειες που προάγουν τα συμφέροντα της χώρας. Νομίζω ότι τα τελευταία χρόνια, τουλάχιστον κατά τα μεταπολιτευτικά χρόνια, αυτή είναι μία κοινή στάση των κομμάτων.

Δυστυχώς, όμως, η εξωτερική πολιτική της Κυβέρνησης εδώ και δεκαπέντε μήνες είναι ένα άγραφο χαρτί. Και, αν διακρίνεται κάτι, είναι κάτι σκιές, σκιές στα θέματα της Βαλκανικής, του Κυπριακού, στα ελληνοτουρκικά. Η συναίνεση, όπως την εννοεί η Νέα Δημοκρατία, σκοτώνει την πολιτική, γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν ζητά συναίνεση, αλλά συμμετοχή στην αποτυχία και, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, η πολιτική είναι κατ' εξοχήν μία υπόθεση που λαμβάνεις δύσκολες αποφάσεις και σημαίνει αντιπαράθεση και αναμέτρηση με τα μεγάλα ζητήματα της κοινωνίας και τις προκλήσεις της εποχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση λειτουργεί μοιρολατρικά. Δεν έχει αντιληφθεί τις σημερινές πραγματικότητες και γι' αυτό μεταθέτει συνεχώς τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής και της οικονομίας στο μέλλον, θεωρώντας αυθαίρετα ότι ο χρόνος κυλά αποκλειστικά υπέρ της Ελλάδας.

Ας πάρουμε, όμως, λίγο τα πράγματα από την αρχή. Το 2004 είναι ένα έτος χαμένων ευκαιριών για την εξωτερική πολιτική και την Ελλάδα. Η Κυβέρνηση επέλεξε συνειδητά να μη συνεχίσει την προώθηση των εθνικών μας θεμάτων. Στο κεντρικό ερώτημα για το Κυπριακό και τα ελληνοτουρκικά «για ποιον τελικά δουλεύει ο χρόνος;» η Νέα Δημοκρατία απάντησε ότι η καθυστέρηση ευνοεί την Ελλάδα και εκτιμά ότι το έκανε αυτό, γιατί πίστευαν ότι θα μπορούσαν να πετύχουν πολύ περισσότερα για τη χώρα σε ένα μεταγενέστερο στάδιο. Νομίζω ότι, παρά τα όσα απόψε διακήρυξε ο Πρωθυπουργός και τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας βρίσκεται σε ρήξη με το μέλλον, μένοντας μονίμως προσκολλημένη φοβικά στο παρελθόν.

Όμως, η κοινωνία μας, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα μας κρίνει για την όποια αντιπαράθεση είχαμε στο παρελθόν, αλλά από τα νέα επιτεύγματα που έχει ανάγκη η εποχή μας. Εσείς δεν έχετε να επιδείξετε κανένα απολύτως επίτευγμα στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής τους τελευταίους μήνες. Επί ένα χρόνο δίνετε ανόρεχτες μάχες οπισθοφυλακής σε όλα τα επίπεδα, με αποτέλεσμα η μεν οικονομία να χαρακτηρίζεται από άπνοια, η δε εξωτερική πολιτική από μία επικίνδυνη αδράνεια.

Μόλις πρόσφατα, πριν από λίγες εβδομάδες, αφήσατε πια την υψιπετή ηθικολογία και την έχετε αντικαταστήσει με έναν άνευρο μεταρρυθμισμό. Αυτό όμως δεν συνιστά μία χειροπιαστή πολιτική πρακτική που προωθεί καθημερινά τα συμφέροντα του λαού και της χώρας.

Ποια, είναι, λοιπόν, η πρόοδος και τα χειροπιαστά αποτελέσματα που έχετε στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής τους τελευταίους δεκαπέντε μήνες. Οι προκλήσεις στο Αιγαίο που καθημερινά όλο και αυξάνουν; Μήπως οι πρόσφατες επισκέψεις Αμερικανών Βουλευτών στα κατεχόμενα στην Κύπρο; Μήπως, κύριοι συνάδελφοι, δεν θυμάστε ότι ο Πρωθυπουργός στις 11 Σεπτεμβρίου στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης δήλωσε «διαβάζω από το κείμενο των δηλώσεων- ότι «ενισχύσαμε τις προοπτικές της ελληνοτουρκικής συνεργασίας και πετύχαμε και την πρώτη συμφωνία μείωσης των αμυντικών εξοπλισμών»: Είναι γνωστές λοιπόν – το καταθέτω και στα Πρακτικά – οι δηλώσεις του Πρωθυπουργού και έχουν γίνει και ερωτήσεις από συναδέλφους μου του ΠΑΣΟΚ πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Χρυσόχοϊδης κατέθετε για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι γνωστό, λοιπόν, ότι φέτος εφαρμόζεται ο πιο υψηλός, ο πιο πλούσιος, ο πιο μεγάλος εξοπλιστικός προϋπολογισμός της Τουρκίας τα τελευταία χρόνια.

Ποια είναι τα αποτελέσματα της οικονομικής σας πολιτικής; Η κατάρρευση των εσόδων του κράτους; Η επιπύρση της ελληνικής οικονομίας; Ο πλασματικός προϋπολογισμός που τον πηγαionoφέρνετε όλον το χειμώνα στις Βρυξέλλες; Ελπίζω, κύριε Δαϊλάκη, να πηγαίνετε πολύ περήφανος στους συντοπίτες σας

αγρότες για το αγροτικό εισόδημα που κατοχύρωσαν φέτος. Και να πάτε να τους δείτε από Δευτέρα. Σας το συνιστώ. Να πάτε να τους δείτε και να τους μιλήσετε όχι από εδώ αλλά στα καφενεία του Νευροκοπίου.

Επίσης, κύριε Πολύδωρα, κλείνουν επιχειρήσεις. Είναι εδώ ο κ. Δούκας που το ξέρει. Κλείνουν επιχειρήσεις και πρέπει να επισκεφθείτε τη δυστυχισμένη Νάουσα, να δείτε τι συμβαίνει εκεί. Καθημερινά χάνουν δεκάδες άνθρωποι τη δουλειά τους μετά από πολλά χρόνια.

Τι, λοιπόν, έχει γίνει τους τελευταίους μήνες στην οικονομία; Οι ιδιωτικές επενδύσεις που προχωρούν με τόσο γρήγορους ρυθμούς; Η σταθεροποίηση της ανεργίας σε διψήφιο νούμερο; Η μείωση των δημοσίων επενδύσεων; Για πηγαίνετε λίγο, σας παρακαλώ πολύ, στη βόρεια Ελλάδα να δείτε κατά ποιο τρόπο χιλιάδες άνθρωποι αυτήν τη στιγμή βγαίνουν στην ανεργία, εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν πληρώνονται κατασκευαστικές επιχειρήσεις που έχουν εκτελέσει νόμιμα, κανονικά έργα. Αυτή είναι η συμπεριφορά της πολιτείας απέναντι στους εργαζόμενους, απέναντι στους επιχειρηματίες; Λοιπόν, νομίζω ότι συμφωνούμε ότι ο απολογισμός είναι ελλειμματικός έως ανύπαρκτος.

Και αν πάμε λίγο πιο αναλυτικά στον απολογισμό στην εξωτερική πολιτική, είδαμε όλο αυτό το φιάσκο της Λουκέρνης, όπου εμφανίστηκε ο Ερντογάν ως νικητής. Και μόνο η εικόνα αυτή ντρόπιασε τον Ελληνισμό. Να σας πω και κάτι άλλο. Όλο το διάστημα αυτό θα παρατηρείτε και εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ο Ερντογάν επισκέπτεται τους Άραβες, τις αραβικές χώρες, πουλάει δημοκρατία και δημοκρατικό πρότυπο στις μουσουλμανικές χώρες και η γενέτειρα της δημοκρατίας, η Ελλάδα, είναι απύσχα, είναι αόρατη. Και δεν το λέει αυτό το ΠΑΣΟΚ, το λένε διάφορες χώρες, φίλοι μας Ευρωπαίοι, οι οποίοι βλέπουν να είναι η Ελλάδα απύσχα από την περιοχή της Μεσογείου και των Βαλκανίων.

Νομίζω δε, ότι εκείνο το οποίο είναι ακόμη πιο επικίνδυνο είναι αυτό το δόγμα της λεγόμενης αδρανούς συμπαράστασης στα θέματα της Τουρκίας, στα ελληνοτουρκικά, όπου δεν έχουμε πετύχει κανένα αποτέλεσμα μέχρι σήμερα. Το καλοκαίρι του 2004 έδωσε ο Πρωθυπουργός λευκή επιταγή στην Άγκυρα δηλώνοντας ότι εμείς δεν θα θέσουμε θέμα στην παροχή ημερομηνίας για την ένταξη και από εκεί και πέρα οι Τούρκοι αλωνίζουν καθημερινά με προκλήσεις στο Αιγαίο, έχουν πολλαπλασιαστεί οι προκλήσεις και από την άλλη πλευρά έγινε κάτι το οποίο νομίζω ότι πρέπει να το λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας, γιατί η χώρα, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να προχωράει μπροστά. Τα βήματα της μιας κυβέρνησης πρέπει να τα συνεχίζει η άλλη. Αναφέρομαι στο θέμα του Δικαστηρίου της Χάγης. Είχε γίνει μια προετοιμασία, δεν είχε τελειώσει, αλλά δεν μπορεί να λείει ο Πρωθυπουργός ότι, «ξέρετε, δεν θα λύσουμε προβλήματα τριάντα ετών σε δύο μήνες».

Οι διαπραγματεύσεις αυτές με τρόπο προσεκτικό και επωφελη για τα εθνικά μας συμφέροντα έπρεπε να προχωρήσουν, έτσι ώστε να κλείσει αυτή η διαφορά, να μειώσουμε τους εξοπλισμούς, να διαθέσουμε κονδύλια προς την Ελλάδα της κοινωνικής πολιτικής, προς την Ελλάδα της επιχειρηματικότητας και της ανάπτυξης.

Είχαμε και την άλλη εξέλιξη σε ό,τι αφορά το θέμα του Μακεδονικού, όπου πραγματικά εγώ εντυπωσιάστηκα από τη συμπεριφορά της Κυβέρνησης, όπου μας απέκρυψαν κιόλας ότι σε λίγο δεν θα μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τον όρο «Μακεδονία» και τρέχαμε να στηρίξουμε μια πρόταση που ούτε καν είχαν αποδεχθεί οι Σκοπιανοί, έτσι για να φανεί ότι επισπεύδουμε μια λύση για να μην αναγνωρίσουν και άλλη τη FYROM με το όνομα «Μακεδονία» και μας έπιασαν οι Αμερικανοί στον ύπνο.

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το πιο σημαντικό ζήτημα των τελευταίων μηνών ήταν αυτή η παρουσία και η εικόνα της χώρας στην Ευρώπη. Εδώ υπήρξε μία εκστρατεία αυτοδυσφήμισης. Είδαμε Υπουργούς να ξιφουλκούν κατά της Ευρώπης ως απληροφόρητοι επαρχιώτες εθνικιστές. Τους είδαμε να αναγάγουν την ατυχή διαχείριση του νομοθετήματος αυτού σε προσπάθεια των ιερών και των οσίων της φυλής. Νομίζω ότι αυτή και μόνο η ενέργεια δημιούργησε τεράστια προβλήματα στη

χώρα, με αποτέλεσμα να συρρικνώνει την παρουσία της χώρας, τη διαπραγματευτική της ικανότητα. Τελικά η Κυβέρνηση δεν έχει σχέδιο, δεν έχει στρατηγική, δεν βλέπει, δεν ακούει, δεν μιλά. Και έχουμε μπερδέψει τις ευχές με την πραγματικότητα. Ευχόσασταν το διεθνές κλίμα το 2005 να είναι καλύτερο, αλλά βλέπετε ότι τα πράγματα έχουν αλλάξει. Και δεν είμαστε εμείς αυτοί που καθορίζουν τις εξελίξεις στον κόσμο και την Ευρώπη. Τα πράγματα έχουν αλλάξει. Έχουμε μπροστά μας ένα νέο βαλκανικό σχέδιο που πρέπει να υλοποιηθεί. Και αναρωτιέμαι ποια είναι η θέση της χώρας σε αυτό το βαλκανικό σχέδιο.

Επίσης, έχουμε το Κυπριακό που παραμένει ανεπίλυτο και καθημερινά δημιουργούνται πραγματικότητες εις βάρος μας. Έχουμε τα ζητήματα που έχουν σχέση με τα ελληνoturκικά και υφιστάμεθα καθημερινά προκλήσεις.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας θα ήθελα να πω σε όλους τους συναδέλφους ότι η ιστορία δεν γράφεται και δεν συμβαίνει από μόνη της. Η ιστορία δημιουργείται. Και δημιουργείται από εμάς τους πολιτικούς, δημιουργείται από τους πολίτες, αλλά θέλει θάρρος, πεποίθηση και συνέπεια. Και θέλει όλοι μας να οραματιστούμε τη σύγχρονη Ελλάδα, που έλεγε προηγουμένως ο κ. Γεωργιάδης. Γιατί η σύγχρονη Ελλάδα έχει ανάγκη από μια διορατική και δυναμική με σχέδιο και ενόραση κυβέρνηση. Οι απαιτήσεις είναι μεγάλες και οφείλει η Κυβέρνηση να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Οφείλει η Κυβέρνηση να αναλάβει την ευθύνη για να πάει την Ελλάδα ακόμη πιο μπροστά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι η αυριανή συνεδρίαση θα αρχίσει στις 10.30' το πρωί και το απόγευμα στις 18.00'.

Η κυρία Μακρή έχει το λόγο.

ΖΩΗ ΜΑΚΡΗ: Πάντως, κύριε Χρυσόχοϊδη, διαδεχόμενη εσάς στο Βήμα, με δυσκολία συγκρατούμαι να μην κάνω μια προσωπική αναφορά. Αλλά νομίζω ότι το πολιτικό σας θάρρος σας δημιούργησε ήδη αρκετά προβλήματα.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, οφείλω να ομολογήσω ότι η ενέργεια του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να προκαλέσει ουσιαστικά τη σημερινή συζήτηση δεν ήταν πολιτικά απόβλητη, ήταν όμως πολιτικά ανέλπιστη για μας και στρατηγικά άστοχη για εκείνους.

Και αυτό διότι όσοι έχουν διαβάσει, έστω και τα εισαγωγικά σημειώματα όλων των εγχειριδίων της εφαρμοσμένης οικονομικής, γνωρίζουν, ακόμη και αν δεν είναι ιδιαίτερα επιμελείς, ότι η πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα στην οικονομία κληροδοτεί τα αρνητικά ή θετικά αποτελέσματά της στο μεσομακροπρόθεσμο μέλλον. Και, βεβαίως, στην Ελλάδα δεν μπορεί να συμβαίνει τίποτα το διαφορετικό απ' ό,τι υποστηρίζει η οικονομική επισημότητα.

Το λέγω αυτό διότι η «αφοπλιστική» δικαιολογία του ΠΑΣΟΚ «εμείς πληρώσαμε για τα λάθη μας στις εκλογές», για να είναι ειλικρινής, θα πρέπει να συμπληρωθεί και από την παραδοχή ότι «ο ελληνικός λαός θα συνεχίζει και στο μέλλον να πληρώνει για τα λάθη μας».

Οι κήνσορες και οι θεράποντες του ΠΑΣΟΚ, έχοντας εφαρμόσει για μια εικοσαετία την ανεργμάνιστη και ασπόνδυλη οικονομική πολιτική τους, που μπορεί να διεκδικήσει δάφνες άμετρης ανευθυνότητας και απεριόριστης ανικανότητας, έρχονται να κρίνουν τη σημερινή Κυβέρνηση γιατί δεν κατάφερε μέσα σε ένα χρόνο να μετατρέψει μια ασθμαίνουσα, χρεοκοπημένη και περιθωριακή οικονομία σε καλπάζουσα!

Για να λέμε, λοιπόν, τα πράγματα με το όνομά τους και σε αντιδιαστολή με τους ισχυρισμούς του ΠΑΣΟΚ «περί κραταιάς οικονομίας του κληρού πυρήνα», σημειώνουμε:

Πρώτον, κραταιά είναι μια οικονομία που παράγει πλούτο και βασίζει σε αυτόν την ανάπτυξή της. Οι οικονομίες που βασίζουν την ανάπτυξή τους αποκλειστικά σε μεταβιβαζόμενους πόρους έχουν βραχυπρόθεσμες θετικές επιδόσεις, αδυνατούν να προσφέρουν ευημερία στους πολίτες τους και πολύ σύντομα αποκαλύπτουν ότι η λάμψη δεν αφορούσε σε χρυσό.

Δεύτερον, η οικονομία η οποία θέλει να διακρίνεται από ανα-

πτυξιακό δυναμισμό και να μην είναι μόνο κραταιά αλλά να είναι και σεβαστή, οφείλει να παράγει πρωτογενή πλεονάσματα, να μειώνει τα ελλείμματά της και τα χρέη της και να μπορεί να χρηματοδοτεί την ανάπτυξή της. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, κάθιδρες, προσπάθησαν να μας πείσουν ότι η αύξηση του ΑΕΠ οφειλόταν στα πλεονάσματα των πολιτικών τους που δημιούργησαν η νοικοκυροσύνη και η φροντίδα τους! Μία επίσκεψη της EUROSTAT ήταν αρκετή για να γκρεμίσει τα πομφολυγώδη κατασκευάσματα, που στηρίζονταν σε χρέη και υποθήκες του μέλλοντος των νέων ανθρώπων της χώρας. Όσο για την απογραφή, για να είμαστε ειλικρινείς, ήταν απλώς η πιστοποίηση του ερασιτεχνισμού των μαθητευόμενων μάγων!

Τρίτον, μια οικονομία που αναπτύσσεται επειδή είναι κραταιά, κατακτά συνεχώς βαθμίδες στην κλίμακα της διεθνούς ανταγωνιστικότητας και δυσκολεύεται να εξυπηρετήσει τις άμεσες ξένες επενδύσεις επειδή την κατακλύζουν. Το τρένο των ξένων επενδύσεων όχι απλώς δεν σταμάτησε στο σταθμό της χώρας μας, αλλά η αδιαφάνεια, η διαπλοκή, ο κρατισμός, τα σύνδρομα του παρελθόντος, η έλλειψη πολιτικής τόλμης, στέρησαν από τη χώρα τον ίδιο το σταθμό.

Τέταρτον, η κραταιά οικονομία, που στηρίζει την ανάπτυξή της στο δικό της δυναμικό, είναι μία οικονομία που διακρίνεται για την ανταγωνιστικότητά της, για την εξωστρέφειά της και για την ικανότητά της να δημιουργεί θέσεις εργασίας βιώσιμες και αποδοτικές. Η οικονομία που κατασκεύασε το ΠΑΣΟΚ ήταν μία ανασφαλής οικονομία, που δεν αναζητούσε αγορές στο εξωτερικό γιατί δεν ήταν ανταγωνιστική, αδυνατούσε να απαντήσει στις εισαγωγές με εξαγωγές, γι' αυτό και είχε ένα τεράστιο έλλειμμα στο ισοζύγιο και έχανε συνεχώς θέσεις απασχόλησης.

Πέμπτον, η πολιτική που επιδιώκει να αλλάξει μία περιορισμένων δυνατοτήτων οικονομία σε κραταιά και έχει σ' αυτήν της την προσπάθεια τη συμμαχία ξένων χωρών, οφείλει να σέβεται απ' ενός τους κανόνες διαχείρισης και διοίκησης αυτών των πόρων και, δεύτερον, να αξιοποιεί εξαντλητικά και με φειδώ και το τελευταίο ευρώ. Διαφορετικά μιλάμε για πολιτική αναίδεια και διαχειριστική ανικανότητα.

Με το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία ζήσαμε μια ατέλειωτη σειρά χαμένων ευκαιριών και χαμένων πόρων και μαζί με αυτούς χάσαμε και ένα μεγάλο τμήμα της εθνικής μας αξιοπρέπειας. Εκτός αν ο αμοραλισμός της κοινωνικοποίησης της μίζας θεωρείται πλέον ιδεολογικό προκάλυμμα των απανταχού όψιμων αντικρατιστών.

Έκτον -και τελευταίο- οι χώρες που έχουν κραταιές οικονομίες, έχουν προηγουμένως φροντίσει να έχουν οργανωμένες αγορές που δεν χρειάζεται να διαθέτουν Υφυπουργούς-χωροφύλακες για να τις ελέγχουν και να πατάσουν την αισχροκέρδεια και τις ατασθαλίες. Αρκεί να έχουν κυβερνήσεις διατεθειμένες να ασχοληθούν σοβαρά με αυτό το κρίσιμο θέμα και αποφορτισμένες να συγκρουστούν με τα συμφέροντα για να αποκαταστήσουν την ομαλότητα στη λειτουργία των αγορών. Δυστυχώς, για να ξεπεραστούν τα πρώιμα σοσιαλιστικά προσκόμματα, επιστρατεύτηκε ο τριτοκοσμικός καπιταλισμός του ΠΑΣΟΚ για να εξυπηρετήσει πελαταιακά και όχι κοινωνικά συμφέροντα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Τελικά αναρωτιέμαι πόσοι από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης θα είχαν το θάρρος και την τόλμη να ισχυριστούν ότι αυτό το «σαράι» των πολιτικών του ΠΑΣΟΚ θα μπορούσε μέσα σε δεκατέσσερις μήνες να μετατραπεί σε σύγχρονο κατασκευάσμα και να έχει και άμεσα αποτελέσματα. Πιστεύω ότι οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ μπορεί να είναι αμήχανοι μπροστά στους παιδαριώδεις αντιπολιτευτικούς χειρισμούς της ηγεσίας τους, όμως δεν στερούνται λογικής και ορθής κρίσεως.

Με αφορμή την άδικη και επιπόλαιη -κατά την εκτίμησή μου κριτική- του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ για τη Δημόσια Διοίκηση -απάντησε βεβαίως ο αρμόδιος Υπουργός- θα ήθελα και εγώ να επισημάνω ότι την άρρωστη κατάσταση που βιώσαμε όλοι τα τελευταία χρόνια, που η αδιαφάνεια εγκαθίδρυσε ένα νοσηρό καθεστώς, στο πλαίσιο του οποίου η παράνομη συναλλαγή ευδοκίμωσε, το δίκαιο του οικονομικώς ισχυροτέρου επικρα-

τούσε, ο ελεύθερος ανταγωνισμός νοθευόταν, η ισονομία καταστρατηγείτο, η δημοκρατική ουσία είχε αλλοιωθεί, το ΠΑΣΟΚ τη δημιούργησε, τη διατήρησε και την ανέχθηκε. Αυτή όμως η άρρωστη κατάσταση έπρεπε να αλλάξει. Η ανάγκη αυτή ήταν επιτακτική και εξακολουθεί να είναι, αλλά είναι και ρητή λαϊκή εντολή.

Σε όσες προσπάθειες έκανε το αρμόδιο Υπουργείο και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να αποκαθλώσει το σαθρό και προσχηματικό καθεστώς που παρέλαβε και να θωρακίσει τη δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ ενστικτωδώς έλεγε «όχι» στη διαφάνεια, στην ισονομία, στην ακεραιότητα της λειτουργίας του κράτους. Φαίνεται ότι τα πολιτικά αντανάκλαστικά του και ο πολιτικός αταβισμός του έχουν σφραγιστεί ανεξίτηλα από το κράτος της διαπλοκής και της αθέμιτης συναλλαγής που είχε επικρατήσει τα τελευταία χρόνια και αδυνατεί το ΠΑΣΟΚ ακόμα και σήμερα να προσαρμοστεί στη δυναμική που επιβάλλει η λαϊκή εντολή, προφανώς νοσταλγώντας τη δική του εποχή της αδιαφάνειας. Δυστυχώς, όμως, η εποχή αυτή δεν είναι εποχή που νοσταλγεί η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία. Το ΠΑΣΟΚ κυμαίνεται πάντα μεταξύ αμήχανης άρνησης και δωρεάν καλολογίας και δεν αντιλαμβάνεται ότι η αποκατάσταση της χρηστής λειτουργίας του κράτους συνιστά όχι απλώς προϋπόθεση ανάπτυξης αλλά όρο εθνικής επιβίωσης στο σύγχρονο ανταγωνιστικό κόσμο.

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει σήμερα να αντιμετωπίσει έναν ατέρμονο κατάλογο προβλημάτων τα οποία θα περιορίζονται μόνο όταν εφαρμόζονται διαρθρωτικές τομές και αποφασιστικές πολιτικές, όταν υπάρχει διάθεση για συναινεση αλλά και για αποτελέσματα. Σήμερα, ευτυχώς για τον τόπο, έχουμε μία Κυβέρνηση που δουλεύει σκληρά, έχει ξεπεράσει τα σύνδρομα του πολιτικού κόστους και κερδίζει συνεχώς έδαφος έναντι των προβλημάτων και κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει πειστικά. Δεν μπορούν να το αμφισβητήσουν ούτε καν όσοι προσχωρούν στην αντίληψη της καταστροφολογίας και της κινδυνολογίας στην οποία αριστεύει σήμερα το εσωστρεφές ΠΑΣΟΚ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όπως προανέφερα τα προβλήματα αντιμετωπίζονται από μία Κυβέρνηση θαρραλέα όπως είναι η σημερινή, από μία Κυβέρνηση που δικαιούται να έχει την εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Χρειάζεται, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης και κάτι ακόμη, που είναι επίσης πολύ σημαντικό. Χρειάζεται αντιπολιτευτική στρατηγική, όπου θα κυριαρχεί η μεγαλοψυχία, η ευθυκρισία και ο πατριωτισμός.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ρέππας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δήλωνε ότι ήταν έτοιμη να αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας. Αυτό αποδείχτηκε αληθινό κατά το ήμισυ. Η Νέα Δημοκρατία ήξερε τι ήθελε για τον εαυτό της, δεν ήξερε και δεν ξέρει τι θέλει για τη χώρα και για τους πολίτες. Χωρίς όραμα για τη χώρα, χωρίς σχέδιο, χωρίς έμπνευση, παρέλαβε την Ελλάδα των λαμπρών Ολυμπιακών Αγώνων και τη μετέτρεψε στην Ελλάδα της επιτήρησης και του περιθωρίου. Η ηθικολογία της περιώνυμης σεμνότητας και ταπεινότητας έχει καταστήσει νεκρή φύση στην εικαστική απεικόνιση της κυβερνητικής πορείας.

Από την εποχή των νταβατζήδων, οδηγήθηκε στο ναυάγιο του «Βασικού Μετόχου». Εν ονόματι της επανίδρυσης του κράτους άσκησε μια πολιτική αδιαφάνειας, αναξιοκρατίας, φαυλότητας με στόχο την οικοδόμηση ενός κομματικού κράτους. Όσον αφορά, όμως, την ίδια περίοδο τα μεγάλα θέματα της χώρας, η Κυβέρνηση παρέμεινε απούσα, σε βαθύ εθνικό και κοινωνικό ύπνο και έτσι και η χώρα έμεινε χωρίς πυξίδα.

Και από το βαθύ ύπνο της ανακάλυψε το βαθύ κράτος. Το ανακάλυψε το βαθύ κράτος στο πρόσωπο περίπου ενός εκατομμυρίου εργαζομένων στον ιδιωτικό, το δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, εναντίον των οποίων στρέφεται. Δίνει μάχη εναντίον συμφερόντων, προφανώς εναντίον των λαϊκών συμφερόντων. Δίνει μάχη στο πλαίσιο μιας ιδεοληψίας, μιας

φαντασίωσης της ότι αντιπαλεύει προνόμια και άνομα συμφέροντα.

Πέρα από την ιδεοληψία της όμως, υπάρχει η ιδεολογία της που την οδηγεί στην άσκηση μιας ταξικής και αυταρχικής πολιτικής σε βάρος του δημόσιου συμφέροντος και των κοινωνικών δικαιωμάτων. Προωθεί ευνοϊκές ρυθμίσεις, δηλαδή διευθετήσεις υπέρ των λίγων και των ισχυρών σε βάρος του κοινωνικού συνόλου.

Άλλωστε, πώς αλλιώς θα μπορούσε να γίνει, κύριες και κύριοι συνάδελφοι; Μια παράταξη που αντέδρασε λυσσαλέα σε όλες τις μεταρρυθμίσεις που εισήγαγε και θέσπισε το ΠΑΣΟΚ, δεν μπορεί παρά να έχει ως σημαία της την οπισθοδρόμηση και την απορύθμιση. Δεν μπορεί να είναι μεταρρυθμιστική δύναμη μια παράταξη, μια κυβέρνηση που προσθέτει στο έλλειμμα και στο δημόσιο χρέος, που αφαιρεί πόρους και δυνατότητες από τη χώρα, που πολλαπλασιάζει την ακρίβεια, την ανεργία και τη φτώχεια, που διαιρεί τους Έλληνες σε «γαλαζοαίματους» προσλαμβανόμενους αφ' ενός και «υπηκόους», παιδιά ενός κατώτερου θεού αφ' ετέρου, επειδή δεν είναι «γαλάζιοι».

Προσφάτως, λοιπόν, η Κυβέρνηση ανακάλυψε ένα άλλο στάδιο δόξης λαμπρόν. Κινούμενη χωρίς σχέδιο, χωρίς τεκμηριωμένη πρόταση, χωρίς κάποιο πλάνο, που άλλωστε δεν το παρουσίασε εδώ και αρκετούς μήνες, χωρίς ακόμη και σήμερα να έχει καταθέσει στη Βουλή τη σαφή αναλυτική θέση της για τα αντίστοιχα θέματα, παριστάνει το μεταρρυθμιστή, ενώ στην πραγματικότητα προχωρά σε ξεπούλημα και μόνο, σε απορύθμιση κρίσιμων οικονομικών, κοινωνικών και θεσμικών λειτουργιών.

Εμείς συνδέουμε πάντα κάθε μεταρρυθμιστική επιλογή με την προσδοκώμενη οικονομική χρησιμότητά της, με την αύξηση της απασχόλησης, με τη βελτίωση της κοινωνικής συνοχής και, βεβαίως, με την αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών και προϊόντων στον πολίτη.

Στην περίπτωση των κυβερνητικών εξαγγελιών συναντά κανείς τα στοιχεία μιας νεοαυταρχικής πολιτικής, ούτε ίχνος όμως προοδευτικών αλλαγών με μεταρρυθμιστική πνοή. Μένουν μόνο τα ευφολογήματα που δεν θα πρέπει ο τριχοφυής, αλλά όχι ευφυής συνάδελφος να κάνει, μιλώντας για τα «κουμπιά» που άνοιξε κάποιος συνδικαλιστής, αποφεύγοντας όμως να μιλήσει, ενώ αυτό θα έπρεπε να κάνει για τις πολλές τρύπες που ανοίγουν στη ζώνη τους οι Έλληνες πολίτες, υφιστάμενοι την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης και ενώ ο «Τιτανικός» βυθίζεται, κάποιοι τραγουδούν και η ορχήστρα παίζει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Θα πρότεινα στο συνάδελφο και σε όλους όσοι συμμερίζονται αυτήν την άποψη, να κάνουν έναν πολιτικό «αντιτιτανικό» ορό, μήπως προλάβουν το ναυαγίο τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία Κυβέρνηση που επιχειρεί να κατασκευάσει ένα επίπλαστο σκηνικό με το προσωπείο του μεταρρυθμιστή, καλείται σήμερα στη Βουλή να αναλάβει τις ευθύνες της. Αυτό είναι το νόημα της πρότασης του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ, μιας πρότασης συντονισμένης με τον κοινωνικό σφυγμό, με τις προσδοκίες και τα αιτήματα των κοινωνικών δυνάμεων τις οποίες περιφρονείτε και εναντίον των οποίων στρέφεστε.

Η Κυβέρνηση όχι μόνο δεν είναι οπαδός της πολιτικής των μεταρρυθμίσεων και των διαρθρωτικών αλλαγών, αλλά είναι προφανώς οπαδός της ομοιοπαθητικής μεθόδου και στην πολιτική. Δεν εξηγείται αλλιώς το ότι προσπαθεί να λύσει προβλήματα σωρεύοντας νέα.

Ο Πρωθυπουργός, χωρίς ίσως να το αντιληφθεί, με την αντίδρασή του προχθές εκδήλωσε ένα αίσθημα πολιτικής αδυναμίας και της ανάγκης του να ζητήσει μόλις ένα χρόνο και κάτι μετά από τις εκλογές την αναβάπτιση στην εμπιστοσύνη της Βουλής, κάνοντας βεβαίως μία άσκηση πολιτικού θάρρους αλλά εκ του ασφαλούς. Έτσι, δεν κατάλαβε ότι ο ίδιος ανέλαβε το βάρος και την ευθύνη αυτής της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί στη χώρα, μιας κατάστασης που έχει μετατρέψει την Ελλάδα σε «Τρίγωνο των Βερμούδων», όπου εξαφανίζονται δικαιώματα και πόροι, όπου εξαφανίζονται δυνατότητες και

προοπτικές για τη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση είναι υπεύθυνοι για την οικονομική δυσπραγία, για τη συρρίκνωση των εισοδημάτων, για την ακρίβεια, για την ασυδοσία της αγοράς και για την υποβάθμιση της ζωής των πολιτών.

Ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση είναι υπεύθυνοι για τον περιορισμό των δικαιωμάτων, για την ανεργία, για τη φτώχεια και την περιθωριοποίηση, που γεμίζουν με ανασφάλεια, αβεβαιότητα και απαισιοδοξία τους πολίτες.

Ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση είναι υπεύθυνοι για την αναξιοκρατία, τη φαυλότητα ενός κόμματος - κράτους που περιφρονεί και προσβάλλει τους πολίτες, για τον κομματισμό που μετατρέπει τους πολλούς σε πολίτες Β' κατηγορίας σε μία χώρα που, περιθωριοποιούμενη κι αυτή λόγω της δικής σας πολιτικής, γίνεται κι αυτή χώρα Β' κατηγορίας.

Αυτή είναι η Νέα Δημοκρατία και η εκλεκτική της σχέση με το παρελθόν, επειδή προφανώς δεν αγαπά το μέλλον επειδή δεν έχει σχέδιο για το μέλλον.

Αν η Νέα Δημοκρατία θέλει να γυρίσουμε στο Μάρτιο του 2004 -γιατί το κάνουν αυτό οι συνάδελφοι και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός- αξίζει να το κάνουμε για να θυμίσουμε τις προεκλογικές εξαγγελίες από την τότε αντιπολίτευση και την τεράστια απόσταση που χωρίζει τα σημερινά κυβερνητικά πεπραγμένα από τις εξαγγελίες αυτές.

Είπατε ψέματα ως αντιπολίτευση και τώρα ως Κυβέρνηση λέτε περισσότερα και μεγαλύτερα ψέματα. Αυτό είναι δηλωτικό της δύσκολης κατάστασης στην οποία έχετε περιέλθει. Κυβερνάτε τη χώρα έχοντας το μυαλό σας στο ΠΑΣΟΚ. Εμείς αντιπολιτευόμαστε τη Νέα Δημοκρατία έχοντας στο μυαλό μας τη χώρα και τα συμφέροντά της. Δεν σας ενδιαφέρει να ψηλώσετε την Ελλάδα. Προσπαθείτε απλώς να χαμηλώσετε το ΠΑΣΟΚ. Αντί να αξιοποιήσετε το θετικό κεκτημένο που σας παραδώσαμε σε μια προσπάθεια ν' αντιμετωπίσετε μεγάλα και σημαντικά προβλήματα, που αναγνωρίζουμε ότι ήταν υπαρκτά και απαιτούσαν λύση, ώστε έτσι να διαμορφώσετε ένα καλύτερο μέλλον για τους πολίτες, έχετε επιδοθεί σε μια προσπάθεια ανακατασκευής του παρελθόντος. Λες και αυτό μπορεί να αλλάξει.

Είμαστε απέναντι σε μια «ημιπαιθρία κυβέρνηση» που με τις αντιφάσεις των Υπουργών της και με τις άστοχες επιλογές τους μεγαλώνει το πολιτικό έλλειμμα της χώρας. Αυτό το πολιτικό έλλειμμα της χώρας που οφείλεται στη δική σας κακή διακυβέρνηση είναι ίσως το πιο κρίσιμο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Ο Πρωθυπουργός σήμερα στην ομιλία του, το παρετήρησα, δεν αναφέρθηκε καθόλου σ' αυτήν την περίφημη «ήπια προσαρμογή» που μέχρι πρότινος ήταν το μόνιμο μοτίβο στις ομιλίες του. Γιατί αντελήφθη και εκείνος ότι η θεωρία της ήπιας προσαρμογής αποδείχθηκε κακόγουστο αστείο για τον ελληνικό λαό, που υφίσταται τώρα αντί της ήπιας προσαρμογής, την ανώμαλη προσγείωση της καθημερινής ζωής του στην πραγματικότητα της νεοδημοκρατικής διακυβέρνησης.

Κατά τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό σας επισημάναμε ότι είναι πλαστός. Ότι κρύβετε την αλήθεια από τον ελληνικό λαό. Τον υπερασπιστήκατε μετά πάθους. Υπερασπιστήκατε το ψέμα σας και σε τρεις μήνες αυξήσατε τον ΦΠΑ, επιβάλλατε νέους φόρους και μόλις πρόσφατα ομολογήσατε την πλαστότητα εγγραφών στον προϋπολογισμό, δικαιώνοντας την αλήθεια του δικού μας λόγου. Με την πολιτική που ακολουθείτε δεν χρειάζεται μαγικές ικανότητες για να προβλέψει κανείς ότι τους επόμενους μήνες θα πάρετε και άλλα μέτρα σε βάρος των λαϊκών εισοδημάτων.

Είπατε ψέματα για να κερδίσετε την ψήφο των πολιτών και συνεχίζετε να τους παραπλανάτε υποβάλλοντάς τους σε θυσίες που δεν έχουν αντίκρισμα. Δεν πρόκειται να οδηγήσουν σε θετικό αποτέλεσμα παρά μόνο για λίγους. Η οικονομία της χώρας και οι πολίτες, με τον τρόπο που κυβερνάτε και την πολιτική που ακολουθείτε, θα δοκιμάζουν συνεχώς όλο και μεγαλύτερες απογοητεύσεις και θα καλούνται να πληρώσουν τα σπασμένα της νεοδημοκρατικής διακυβέρνησης.

Κύριοι Υπουργοί, μπορείτε να δεσμευθείτε σ' αυτή την Αίθουσα ότι δεν πρόκειται να πάρετε επιπρόσθετα φορολογικά και

εισπρακτικά μέτρα τους επόμενους μήνες; Για μια ακόμα φορά -επειδή θα πάρετε μέτρα- η απάντηση από την πλευρά σας, αν υπάρχει απάντηση, είναι μόνο μια και είναι ναι, θα δικαιωθούμε. Λυπούμεθα γιατί δεν θέλουμε και δεν μας ενδιαφέρει η πολιτική δικαίωση όταν αυτή συναρτάται με την οικονομική επιβάρυνση των λαϊκών στρωμάτων. Είναι φανερό όμως ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και λόγω ανικανότητας αλλά και λόγω ιδεολογικών επιλογών στρέφεται εναντίον των αδύναμων στρωμάτων της κοινωνίας μας.

Το τέχνασμα της απογραφής έπληξε τη χώρα. Κατέστησε τη χώρα υπό επιτήρηση και σφραγίζει την πολιτική σας. Με βάρη για τους πολλούς χωρίς αντίκρισμα, με απογοήτευση τους για οποιοδήποτε ενδεχόμενο βελτίωσης της οικονομικής κατάστασης αποδείχθηκε τελικώς αυτή η απογραφή, διαγραφή προεκλογικών υποσχέσεων και προγραφή και υποθήκευση του μέλλοντος.

Για να κερδίσετε τις εκλογές υποσχέθηκαν οτιδήποτε θα διευκόλυνε εκείνον το στόχο. Ρυθμούς ανάπτυξης πάνω από το 5%. Περιορισμό της σπατάλης κατά 10.000.000.000 ευρώ και παροχές παντός είδους. Μιλώντας μάλιστα με αντιπολιτευτική περιφρόνηση και απαξίωση για το φιλοδώρημα -όπως το βαφτίσατε- των αυξήσεων ύψους 30 ευρώ που δώσαμε σε διάφορα προνοιακά επιδόματα. Και όμως μειώσατε τις δημόσιες επενδύσεις, προχωρήσατε σε παύση πληρωμών σε κρίσιμους τομείς, όπως υγεία και παιδεία, παγώσατε έργα, διογκώσατε τις κρατικές υπηρεσίες με ημέτερους. Η μεγάλη απόσταση ανάμεσα σε προεκλογικές εξαγγελίες και τις κυβερνητικές επιδόσεις σας δεν επιτρέπει οποιαδήποτε αισιοδοξία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο «Βασικός Μέτοχος» φεύγει, ο βασικός ένοχος παραμένει. Ασφαλώς όχι για πολύ. Η Κυβέρνηση γίνεται όλο και περισσότερο φανερό πως αδυνατεί να παρουσιάσει ένα μεταρρυθμιστικό σχέδιο. Αρκείται σε εξαγγελίες και μέτρα που δεν έχουν τίποτα το καλό για τον ελληνικό λαό και το μέλλον της χώρας. Επειδή ακριβώς το δόγμα της διακυβέρνησής σας είναι η εξουσία για την εξουσία και όχι όπως θα έπρεπε η εξουσία για τον πολίτη και τη χώρα. Οι πολίτες σας εμπιστεύθηκαν την ψήφο τους για ένα καλύτερο αύριο. Σπαταλάτε την εμπιστοσύνη τους, σπαταλάτε και την υπομονή τους. Όλο και περισσότερο αντιλαμβάνονται ότι το δικό τους αύριο ούτε συμπίπτει ούτε τέμνεται με το αύριο της Κυβέρνησής σας.

Είστε μία κυβέρνηση χωρίς αύριο. Η χώρα έχει μέλλον, η Κυβέρνηση όχι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Μπούρας έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Περίμενα ο κ. Ρέππας, που είναι και έξυπνος και καλός πολιτικός, να μην επικαλείται το ότι η Κυβέρνηση δεν έχει σχέδιο, δεν έχει πλάνο. Αφού όμως το επικαλείται, εγώ τη Δευτέρα θα του πάω τους τόμους των προγραμμάτων της Νέας Δημοκρατίας, που έγκαιρα η Νέα Δημοκρατία έθεσε υπ' όψιν του ελληνικού λαού και γι' αυτό το αναλυτικό πρόγραμμα ψηφίστηκε και το εφαρμόζει, προκειμένου να λύσει τα χρονίζοντα προβλήματα του ελληνικού λαού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Το ασφαλιστικό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μη διακόπτετε παρακαλώ, κύριε Ρέππα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Το πρόγραμμα Γιαννίτση!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Και μου έκανε εντύπωση και πριν πάω στο κείμενο που έχω ετοιμάσει, σημείωσα από τους προλαλήσαντες συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ ορισμένα πράγματα. Δεν περίμενα να πιστεύετε, κύριε Ρέππα, ότι το 20% της φτώχειας έγινε σήμερα. Φαντάζομαι να το γνωρίζετε, όπως και το 11,3% της ανεργίας, όπως άκουσα και από τον κ. Πετσάλλικο και από τους άλλους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ για νέους φόρους. Πρέπει να θυμίσω ότι το φορολογικό νομοσχέδιο ελάφρυνε κατά 1.000 ευρώ τις επιχειρήσεις, με τις δυνατότητες που αφήσατε να έχουμε. Τις επιχειρήσεις τις είχατε εσείς «μαθημένες» να τις ελαφρύνετε. Εμείς ελαφρύναμε κατά 1000 ευρώ το αφο-

ρολόγητο, το κατώτατο όριο για τον απλό Έλληνα πολίτη. Και πρέπει να σας θυμίσω ότι ογδόντα πέντε νέους φόρους είχατεβάλει κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών.

Μιλήσατε και σεις και ο κ. Ευθυμίου και ο κ. Πετσάλνικος για δικά μας παιδιά. Εγώ θα το πω και θα το ξαναπώ και το είπα και προχθές: Η κ. Παπανδρέου με την από 31-12-2003 ειδική νομοθετική ρύθμιση σε άσχετο νομοσχέδιο περί όρων δόμησης και άλλες διατάξεις, πέρασε ειδική διάταξη για τον διορισμό εννιάκοσίων δικών σας παιδιών τις παραμονές των εκλογών στο ΥΠΕΧΩΔΕ.

Να πω και κάτι που το έχει πει πολλές φορές: Ξέρετε, στην «COSMOTE» η κ. Ματσούκα ήταν πρόεδρος του συνδικαλιστικού οργάνου πριν την βάλετε Ευρωβουλευτή. Ξέρετε τη διάρθρωση του συνδικαλιστικού οργάνου; Και οι έντεκα που μετέχουν στο Δ.Σ του συνδικαλιστικού οργάνου είναι ΠΑΣΟΚ, της ΠΑΣΚΕ. Αυτή ήταν η πολιτική σας και τη γνωρίζει ο ελληνικός λαός.

Σημείωσα επίσης τόσο τον κ. Πετσάλνικο όσο και τον κ. Χρυσόχοιδη ότι ο μεν ένας χρησιμοποίησε τη λέξη ταπείνωση. Θεώρησε ταπείνωση το γεγονός ότι η δική μας Κυβέρνηση ψήφισε ένα νόμο, για το «Βασικό Μέτοχο». Και αυτόν το νόμο η Ευρωπαϊκή Ένωση τον θεώρησε αυστηρό και μη συμβατό κατά την άποψή της, το νόμο που υπεράσπιζε το Σύνταγμά μας. Ταπείνωση δεν είναι αυτή η προσπάθεια για να υπερασπίσουμε το Σύνταγμά μας και τους νόμους μας και για να θωρακίσουμε το κράτος απέναντι στη διαφθορά.

Το «ταπείνωση», κύριε Πετσάλνικε, που το είπατε και το «συρρίκνωση», κύριε Χρυσόχοιδη είναι τα πρόστιμα τα οποία πληρώνει ο ελληνικός λαός διαχρονικά από τα έργα και τις ημέρες σας, την Ολυμπιακή, το Κτηματολόγιο και προχθές τα 518.000.000 ευρώ, από τις ατασθαλίες και τις κακοτεχνίες των δημοσίων έργων της περιόδου 2000-2003.

Και μιλάτε με τόση παρρησία, ώστε ειλικρινά εάν κάποιοι ακούσει, πιστεύει ότι δεν κυβερνήσατε αυτήν τη χώρα και ασκείτε αντιπολίτευση διαρκώς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως φαίνεται, η συναίνεση, η τιμιότητα, η μάχη κατά της διαπλοκής και της διαφθοράς, η προσπάθεια για διαρθρωτικές αλλαγές ενοχλούν την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία έβγαζε πολύ γρήγορα το μακροχρόνιο πέρασμά της από τη διακυβέρνηση της χώρας και τα δεινά που συσσωρεύσε.

Έχει υπερδέψει δε και την έννοια του χρόνου συγκρίνοντας ανόμοιες χρονικές περιόδους, δηλαδή τα είκοσι χρόνια ΠΑΣΟΚ με τους δεκαπέντε μήνες Νέας Δημοκρατίας, που στη δική σας διακυβέρνηση όλα αυτά τα χρόνια διαχειριστήκατε 100.000.000.000.000 δραχμές. Και το έργο σας σε σχέση με αυτά τα χρήματα είναι ανύπαρκτο.

Η μόνη κληρονομιά που άφησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ήταν δυσκολίες και προβλήματα, που άλλα έπρεπε να ξεπεραστούν με κάθε θυσία άμεσα και άλλα με προσεκτικά και σταθερά βήματα -αλλά σταδιακά- από την Κυβέρνησή μας.

Ο ελληνικός λαός, όμως, έχει και μνήμη και κρίση. Γνωρίζει, συγκρίνει και έχει εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και στον Κώστα Καραμανλή, πράγμα που διαπιστώνεται αυτές τις ημέρες από τις τελευταίες δημοσκοπήσεις, οι οποίες μάλιστα δίνουν και σημαντικά ποιοτικά χαρακτηριστικά.

Και ο πλέον κακόπιστος δεν μπορεί παρά να δεχθεί, παρά το χάος στο οποίο βρεθήκαμε παραλαμβάνοντας χύμα τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων, την πολύ επιτυχημένη διοργάνωσή τους, όπου έπρεπε σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα να καλύψουμε τεράστιες ελλείψεις.

Ταυτόχρονα, έπρεπε να γίνουν ευρωεκλογές, η συναινετική εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας να διαχειριστούμε τα εθνικά θέματα με υπευθυνότητα και να παρθούν τα πρώτα μέτρα που αφορούσαν τα πανωτόκια, τους συνταξιούχους, τις οικογένειες με τρία παιδιά, την υγεία, την παιδεία, να επιλυθεί το μεγάλο θέμα των συμβασιούχων, να ρυθμιστούν τα οικονομικά των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων -για τα οποία ευχαριστεί η Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων- εκκρεμότητες που για χρόνια βραχυκύκλωναν και τους ΟΤΑ Α΄ Βαθμού, το πρόγραμ-

μα «ΘΗΣΕΑΣ» και ένα σωρό άλλες πρωτοβουλίες, οι οποίες ειλικρινά δημιουργούν ένα νέο πεδίο δράσης για τους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Έπρεπε να αντιμετωπίσουμε -και την αντιμετωπίσαμε, όσο κι αν προσπαθείτε να εντυπωσιάσετε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ- την ακρίβεια, την οποία τώρα ανακαλύψατε, λες και μέχρι σήμερα ζούσατε σε άλλη χώρα. Βρεθήκαμε μπροστά σε μία καταϊγιστική αύξηση της διεθνούς τιμής του πετρελαίου κι όμως συγκρατήσαμε τις τιμές που επηρεάζονται από αυτό.

Τώρα βρισκόμαστε στο δεύτερο έτος της διακυβέρνησης και προχωράμε τις διαρθρωτικές αλλαγές που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμά μας. Και είναι σαφείς, ξεκάθαρες και υπεσχόμενες στον ελληνικό λαό.

Ένα σωρό άλλα πράγματα θα μπορούσα να αναφέρω. Για παράδειγμα -και επειδή με ακούει ο κ. Ρέππας, ο οποίος είναι και ιδιαίτερα φίλος μου- πρέπει να σας αναφέρω -επειδή μιλήσατε περί πλασματικού προϋπολογισμού- ότι το 2004, που εσείς κάνατε τον προϋπολογισμό το 2003...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Στον κ. Ρεγκούζα να τα πείτε αυτά. Όχι σε εμένα.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ: Γιατί τον διακόπτετε, κύριε Ρέππα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Ρέππα, σας παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ: Με ευγένεια, κύριε Ρέππα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Όταν απευθύνεται σε εμένα προσωπικά, θα δέχεται και τις απαντήσεις. Αυτό λέει ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Ρέππα, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Το χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν υπάρχει θέμα χρόνου. Συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Για παράδειγμα σας αναφέρω ότι ο κοινωνικός προϋπολογισμός του 2004 αυξήθηκε από την Κυβέρνησή μας κατά 14,6%, δηλαδή κατά 795.000.000 ευρώ, προκειμένου να λειτουργήσει ομαλά η κοινωνική ασφάλιση.

Χρειάστηκε να εξευρεθούν και να εγγραφούν συμπληρωματικές πιστώσεις για το ΤΑΠ-ΟΤΕ -επίκαιρο- τον ΟΓΑ, το ΤΕΒΕ, το ΤΑΕ, το ΤΣΑ και την καταβολή του ΕΚΑΣ. Δεν υπήρχαν τα χρήματα για το ΕΚΑΣ.

Αυτή είναι η δική μας πολιτική.

Και επειδή ο χρόνος περιορίζει, πρέπει να πω και για την Περιφέρεια Αττικής, για την οποία και ο κ. Πάγκαλος υπεραμύνθηκε «των έργων και των ημερών». Πρέπει να πω ότι μας ακούνε οι κάτοικοι μιας πολύ ευαίσθητης περιοχής, της Περιφέρειας Αττικής, που -όπως γνωρίζετε- είναι το Υπόλοιπο Αττικής, όπως παλαιότερα λεγόταν, η οποία είχε εγκαταλειφθεί στη μοίρα της. Πρόκειται για μία περιοχή με μεγάλες επιβαρύνσεις και μέγιστη προσφορά στην εθνική οικονομία, χωρίς όμως αντίστοιχη ανάπτυξη και επίλυση βασικών προβλημάτων.

Εμείς σας λέμε: Δρομολογήθηκε ήδη η βελτίωση της παλαιάς εθνικής οδού Ελευσίνας-Θήβας. Η πολύπαθη λεωφόρος ΝΑΤΟ, που βρίσκεται στην αιχμή της παραγωγικής διαδικασίας, επιτέλους θα γίνει λεωφόρος, αφού την είχατε καταντήσει «γεφύρι της Άρτας». Το αποχετευτικό των Μεσογείων, δίπλα από το αεροδρόμιο του Θριάσιου Πεδίου, της μεγαλύτερης βιομηχανικής περιοχής και των Μεγάρων, αλλά και άλλων περιοχών, βρήκε επιτέλους τη λύση. Προχωρούν οι βιομηχανικές περιοχές σε δύο σημαντικούς χώρους, στο Θριάσιο και στην Κερατέα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μια σειρά προβλημάτων που απασχολούσαν τους γεωργούς, τους κτηνοτρόφους και τους πτηνοτρόφους της περιοχής Αττικής βρήκαν τη λύση τους. Προχωρούν οι εντάξεις και οι αναγνωρίσεις των ιδιοκτησιών.

Τελειώνοντας, εμείς πιστεύουμε ότι με διάλογο, διαφάνεια, μεταρρυθμίσεις και αλλαγές, συνεχίζουμε το δεύτερο χρόνο της διακυβέρνησης της χώρας μας. Στόχος μας είναι να βγάλουμε την Ελλάδα από τη μετριότητα, να τη βάλουμε σε τροχιά

ανάπτυξης, να δημιουργήσουμε ένα πραγματικά κοινωνικό κράτος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Τελευταία πρόταση, κύριε Πρόεδρε.

...ένα κράτος δίκαιο και παραγωγικό για τους πολλούς Έλληνες και όχι για τους ολίγους προνομιούχους, που δημιούργησε το σύστημα ΠΑΣΟΚ. Και σήμερα μόνο γι' αυτούς αγωνίζεστε και γυρίζετε την πλάτη στην πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών. Γι' αυτό οι Έλληνες πολίτες σάς γυρίζουν την πλάτη και εμπιστεύονται τον Κώστα Καραμανλή και την Κυβέρνησή μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Καραμανλής αισθάνθηκε την ανάγκη να ξαναζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης, δεκαπέντε μόλις μήνες μετά την προηγούμενη. Σωστά κάνει, διότι έγινε φανερό από την ομιλία του της περασμένης Τετάρτης ότι έχει αλλάξει κάπως προσέγγιση. Για πρώτη φορά διέκρινα στην ομιλία του την κατανόηση ότι ο χρόνος κυλάει. Και κυλάει χωρίς επιστροφή.

Τον παρακολουθώ τον τελευταίο καιρό να δίνει κουράγιο στον εαυτό του, επαναλαμβάνοντας σε κάθε ευκαιρία την πρόθεσή του να συγκρουστεί με προβλήματα και συμφέροντα, να προχωρήσει σε τομές και μεταρρυθμίσεις. Μακάρι να τα καταφέρει, διότι αυτό χρειάζεται η Ελλάδα. Ο Πρωθυπουργός δείχνει να εγκαταλείπει την αποτυχημένη συνταγή της ήπιας προσαρμογής, που θα γινόταν με πλήρη συναίνεση, κάτι που στην πράξη μεταφράστηκε σε καμία προσαρμογή. Μακάρι να έχει κατανοήσει ο Πρωθυπουργός ότι για να γίνει η ομελέτα πρέπει προηγουμένως να σπάσει αυγό.

Ελπίζω ο Πρωθυπουργός να ζητήσει απ' όλους τους Υπουργούς και Υφυπουργούς του να μιλήσουν για το έργο τους, να κάνουν τη δική τους απογραφή. Όχι διότι θέλω να τους ακούσω, αλλά για να διαπιστώσει ο ίδιος ότι πολλοί από τους Υπουργούς του είναι μόνο κατ' όνομα Υπουργοί, με μηδενική έως έντονα αρνητική συμβολή στο κυβερνητικό έργο.

Κάτω από την ασφυκτική πίεση του χρόνου θα περιοριστώ σε μερικές παρατηρήσεις και προτάσεις που αφορούν ζητήματα της επικαιρότητας.

Ο Διοικητής του ΟΤΕ, κ. Βουρλούμης -προς τιμήν του- αντί να ακολουθήσει τις υπουργικές προτροπές για συναινετικές, ήπιες προσαρμογές, είχε το θάρρος από την πρώτη στιγμή να συγκρουστεί με το πρόβλημα του εργασιακού καθεστώτος του ΟΤΕ.

Είναι, κύριοι συνάδελφοι, το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν όλες ανεξαιρέτως οι ΔΕΚΟ. Προχώρησε στην πανάκριβη και κοινωνικά προκλητική εθελούσια έξοδο, επειδή η Κυβέρνηση δεν τόλμησε να λύσει νομοθετικά το γόρδιο δεσμό, που διέπει τις εργασιακές σχέσεις στις ΔΕΚΟ.

Μολαταύτα, η προοπτική ότι θα μειωθεί το προσωπικό και η ελπίδα ότι θα εξορθολογιστεί η διοίκησή του, αύξησε την αξία της μετοχής του ΟΤΕ κατά σχεδόν 50%. Η περιουσία του κράτους αυξήθηκε από αυτό και μόνο το γεγονός κατά 800.000.000 ευρώ, όσα χρειάζεται για να εξοφλήσει το ΛΑΦΚΑ. Εάν η Κυβέρνηση είχε τολμήσει να λύσει νομοθετικά το πρόβλημα, πιθανολογώ ότι η περιουσία του κράτους θα είχε αυξηθεί κατά 1.500.000.000 ευρώ.

Εδώ και τρεις μήνες, κύριοι συνάδελφοι, έχω καταθέσει πρόταση νόμου για την εξομίωση των κανόνων εργασίας στις ΔΕΚΟ με τους κανόνες που ισχύουν στην ιδιωτική οικονομία, για εκείνους που θα προσληφθούν μετά την 1η Ιουλίου του 2005. Η Κυβέρνηση δεν έχει πάρει καμία απολύτως θέση. Φοβάται. Η πρόταση νόμου συνιστά εξαιρετικά σημαντική διαρθρωτική μεταρρύθμιση, που πρέπει να γίνει τώρα, να έχει εφαρμογή στις τράπεζες και σε όλες ΔΕΚΟ έχουν μορφή νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου και να προηγηθεί οποιασδήποτε νομοθετικής ρύθμισης για τον ΟΤΕ.

Σε όλες τις ΔΕΚΟ, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να προσαρμοστεί χωρίς αναβολή ο αριθμός των εργαζομένων σε επίπεδα που διασφαλίζουν τη μακροχρόνια ανταγωνιστικότητά τους. Όσες ΔΕΚΟ αντιμετωπίζουν ανταγωνισμό και αδυνατούν να προσαρμοστούν, θα έχουν αργά ή γρήγορα την τύχη της Ολυμπιακής Αεροπορίας ή των ναυπηγείων. Δυστυχώς, η Κυβέρνηση στις περισσότερες ΔΕΚΟ δεν έχει τοποθετήσει «Βουρλούμηδες», αλλά φίλους των Υπουργών ή του κόμματος και γι' αυτό οι προοπτικές είναι δυσόψινες.

Ασφαλιστικό τραπεζών, ΔΕΗ και ΟΤΕ: Θεωρώ αδιανόητο και κοινωνικά προκλητικό να συζητείται η διατήρηση παροχών, που επιτρέπουν σε εκείνους που βγαίνουν στη σύνταξη να έχουν μεγαλύτερες απολαβές, από εκείνες που είχαν εργαζόμενοι. Για εμένα αυτό είναι αδιανόητο. Δεν μπορώ να κατανοήσω πώς είναι δυνατόν να επιχορηγεί ο προϋπολογισμός, κάτω από το τραπέζι, μέσω ειδικών λογαριασμών, της σημερινής Κυβέρνησης, τις προκλητικές αυτές παροχές. Το 2005 το κράτος θα πληρώσει 600.000.000 ευρώ στα ταμεία της ΔΕΗ και του ΟΤΕ, για να μη θιγούν οι παροχές των προνομιούχων συνταξιούχων τους. Οι φτωχοί επιδοτούν τους πλούσιους. Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτήν την πραγματικότητα συντηρεί η Κυβέρνηση.

Δεν μπορώ να δεχθώ ότι οι τράπεζες και οι μέτοχοί τους θα μετακυλίσουν το κόστος της εξυγίανσης των ισολογισμών τους στο κοινωνικό σύνολο. Ο κύριος Πρωθυπουργός υποστήριξε προχθές ότι η κοινωνικά αδιανόητη αυτή εξέλιξη αποτελεί υπεύθυνη και ορθολογική λύση. Αυτά είναι τα δικά του λόγια. Ούτε υπεύθυνη είναι ούτε ορθολογική. Αποτελεί απροκάλυπτο κυνισμό, που στηρίζεται στην παραδοχή ότι είναι πολιτικά ωφέλιμο να παίρνεις λίγα από τους πολλούς, για να δίνεις πολλά στους λίγους. Είναι δοκιμασμένη συνταγή.

Είναι η νοστορπία που επιτρέπει να πληρώνουν οι πολλοί εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ στην Ολυμπιακή Αεροπορία για χάρη δέκα-δεκαπέντε χιλιάδων προνομιούχων εργαζομένων. Καμία αεροπορική εταιρεία, σε κανένα μέρος του κόσμου, δεν θα εξακολουθούσε να λειτουργεί κάτω από τις συνθήκες που λειτουργεί και συνεχίζει να λειτουργεί με τη σημερινή Κυβέρνηση ή της Ολυμπιακής Αεροπορία.

Πριν από ένα χρόνο, σε αυτήν την Αίθουσα, εξεπλάγη ο κύριος Πρωθυπουργός για τις τεράστιες ζημιές στον ΟΣΕ. Τι έκανε έκτοτε ο κύριος Πρωθυπουργός για τις ζημιές αυτές; Δεν γνωρίζω αν έκανε στιδήποτε, γνωρίζω, όμως ότι ζημιές αυξήθηκαν. Για το 2004 ήταν 540.000.000 ευρώ, περισσότερα από τα 518.000.000 ευρώ που χάσαμε -και για τα οποία κλαψουρίζετε- με το συμβιβασμό με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η πραγματικότητα είναι ότι πολλοί, από τους πολλούς που πληρώνουν για την καλοπέραση των προνομιούχων, είναι στα όρια της απελπισίας. Πρέπει να είναι προειδοποιημένος ο Πρωθυπουργός και να τολμήσει να αντιμετωπίσει έντιμα τα προβλήματα, πριν ξεχειλίσει το ποτήρι της αγανάκτησης. Να πάψει να επιδιώκει την ακριβοπληρωμένη συναίνεση των ρετιρέ και να εξασφαλίσει ισονομία, ίσα δικαιώματα για όλους τους Έλληνες είτε είναι στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό χώρο.

Ωράριο: Για δύο χρόνια, από το 1992 μέχρι το 1994, ίσχυσε πλήρως απελευθερωμένο ωράριο καταστημάτων, που συνέβαλε στο να αλλάξει η μορφή του εμπορίου στην Ελλάδα. Τώρα ο Πρωθυπουργός χαρακτηρίζει μέτρο-τομή την προσθήκη μιας ή δύο ωρών στο ωράριο των καταστημάτων. Από το τίποτα καλό και αυτό. Η αλλαγή, όμως, που θα είχε διαρθρωτικές επιπτώσεις θα ήταν η ελεύθερη λειτουργία των καταστημάτων κατά τις Κυριακές. Αυτή η αλλαγή θα ωφελούσε τους καταναλωτές, αυτή θα δημιουργούσε νέες θέσεις εργασίας, αυτή θα οδηγούσε σε συμπίεση των τιμών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μπορεί να σκεφθεί ο Πρωθυπουργός τις επιπτώσεις στη ζωή μας, αν η κυβερνητική λογική της Κυριακής-αργίας εφαρμοζόταν στα περίπτερα, στα γαλακτοπωλεία, στα εστιατόρια, στις ταβέρνες; Μπορείτε να τα φανταστείτε

όλα κλειστά την Κυριακή; Αυτά τα καταστήματα δεν είναι μικρά; Δεν έχουν εργαζόμενους; Γιατί δεν εφαρμόζει η Κυβέρνηση και σε αυτά την αρχή της Κυριακής-αργίας; Ή αντιστρόφως, γιατί δεν εφαρμόζει η Κυβέρνηση και στα υπόλοιπα καταστήματα το ωράριο των περιπτέρων, των γαλακτοπωλείων ή των ταβερνών; Είναι άλλη μία απόδειξη ότι η Κυβέρνηση περιορίζεται σε μικρο-αλλαγές, μικρορρυθμίσεις της υφιστάμενης κατάστασης χωρίς πεποίθηση και χωρίς όραμα μεταρρύθμισης.

Ένα τελευταίο. Μόνο ως ανέκδοτο εκλαμβάνω τη δήλωση του Πρωθυπουργού ότι ξεκίνησε σημαντικές αλλαγές στις δομές και στις λειτουργίες του κράτους. Μία αλλαγή χρειάζεται το κράτος, κύριοι συνάδελφοι, μία και μόνη που θα προκαλέσει όλες τις άλλες αλλαγές: Την αυστηρή αξιολόγηση όλων των δημοσίων υπαλλήλων με στόχο το βαθύ ξεσκαρτάρισμα και τη γρήγορη προώθηση των αρίστων.

Περιορίστηκα σε μερικά μόνο θέματα της επικαιρότητας, για να σας δείξω πόσο δρόμο έχει να διανύσει η Κυβέρνηση, ώστε να δικαιολογείται η προς αυτήν εμπιστοσύνη.

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μάνο.

Ο συνάδελφος κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε την ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, διότι κρίθηκε από πρόσφατα κοινοβουλευτικά γεγονότα ότι έτσι έπρεπε να εξελιχθεί η πρόταση δυσπιστίας που εκτόξευσε, χωρίς όμως να την πρωτοκολλήσει, ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ εναντίον του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

Και δεν είναι –μία και ελέχθη εδώ– ότι υπαγόμεθα εδώ σε όρους του δημόσιου και έχουμε υποκύψει στη δημοσιούπαλληλική νοοτροπία, αυτό που με κάνει να λέω ότι ο λόγος που συζητάμε την πρόταση εμπιστοσύνης είναι το ότι ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ δεν πρωτοκόλλησε, ευθύς ως εκφώνησε, την πρόταση δυσπιστίας του, με αποτέλεσμα να χάσει την προτεραιότητα και να την κερδίσει ο κ. Καραμανλής ο οποίος την πρωτοκολλεί διά της προφορικής του εκφράσεως, είναι ότι και επί της ουσίας ίσως θα άξιζε να θέσουμε ένα συμβολικό θέμα εμπιστοσύνης, γιατί η Κυβέρνηση μπαίνει σε μία ενδιαφέρουσα φάση της πορείας της, η οποία χρειάζεται ρητή επανάληψη, ρητή διατήρηση της εμπιστοσύνης των Βουλευτών. Και δεν το χρειάζεται, επειδή αυτό είχε αμφισβητηθεί, αλλά το χρειάζεται γιατί σε αυτήν τη φάση, σε αυτό το στάδιο ξεδιπλώματος της κυβερνητικής πολιτικής είναι απαραίτητο «κάθε κατεργάρης να κάτσει στον πάγκο του».

Και είναι απαραίτητο «κάθε κατεργάρης να κάτσει στον πάγκο του» διότι, ενώ θεωρητικά μπορούσε συγχρόνως η κυβέρνηση να ανοίξει δέκα και είκοσι μέτωπα, με αποτέλεσμα να τινάξει στον αέρα την προοπτική επιλύσεως αυτών των ζητημάτων, στην πραγματικότητα η Κυβέρνηση με σωφροσύνη και συνεκτιμώντας τις προτεραιότητες ανοίγει τα μέτωπα με τρόπο που να μπορεί τελικώς και να τα λύσει. Γιατί ποιος αμφισβητεί ότι και ο δημόσιος τομέας χρειάζεται την αναμέτρησή του; Και η παιδεία χρειάζεται την αναμέτρησή της και ένα δύο θέματα χρειάζονται βαθιές τομές. Αλλά ποιος επίσης αμφισβητεί ότι, εάν αυτές οι βαθιές τομές ξεκινήσουν όλες μαζί συγχρόνως, ένα μέτωπο αντίδρασης κατεστημένων συμφερόντων, ένα μέτωπο παραποίησης της πραγματικότητας, θα σηκώσει το ανάστημά του και θα θέσει σε κίνδυνο όλες αυτές τις επιδιωκόμενες κατευθύνσεις της πολιτικής;

Αυτό που σήμερα πρέπει να ξεκινήσουμε να κάνουμε είναι το ξεκαθάρισμα με τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, η λύση των προβλημάτων του οποίου και το νοικοκύρεμα του οποίου θα μας επιτρέψει εν συνεχεία, σύντομα, να ανοίξουμε γόνιμα και τα υπόλοιπα μέτωπα για τα οποία θα μας έχει εξασφαλίσει τα νώτα η εξοικονόμηση δισεκατομμυρίων ευρώ, που θα επακολουθήσει με το κλείσιμο αυτού του μετώπου.

Δεν είναι συνεπώς άμοιρη ενδιαφέροντος η ψήφος εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση και δεν έγινε επειδή τυχαία ή με γνώση ο κ. Καραμανλής ήταν έτοιμος να ανταποκριθεί σε μία πρόταση δυσπιστίας, που απευθύνθηκε προς βασικό Υπουργό του, αλλά σηματοδοτεί και κάτι άλλο η συζήτηση της προτάσε-

ως εμπιστοσύνης. Σηματοδοτεί ένα στιλ ηγεσίας του σημερινού Πρωθυπουργού, το οποίο καθόλου δεν μοιάζει με παραδείγματα από το παρελθόν. Δεν είναι ο Πρωθυπουργός, ο οποίος θα κρυφτεί πίσω από έναν Υπουργό. Δεν είναι καν ο Πρωθυπουργός ο οποίος θα θελήσει, για να αποποιηθεί τη δική του ηγετική παρουσία και τη δική του πρωτοβουλία στις αποφάσεις, να αρνηθεί να βγει εκείνος και συλλογικά η Κυβέρνηση μπροστά. Και επειδή ακριβώς αυτό το νέο στιλ είναι εκείνο το οποίο ενέκρινε ο ελληνικός λαός, σήμερα συζητάμε πρόταση εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, μία εμπιστοσύνη την οποία δίνουμε εκθύμως για να προχωρήσουν εκείνες οι τομές και τα μέτρα, που είναι απαραίτητα για να απελευθερωθεί η οικονομία και να επιτρέψει η απελευθέρωση της οικονομίας να λυθούν και τα υπόλοιπα χρονίζοντα προβλήματα του ελληνικού λαού.

Ένα από τα θέματα ταμπού είναι και τι σημαίνει «τα δικά μας παιδιά». Και ακούστηκε εδώ ότι αυτοί οι δεκαπέντε μήνες, είναι δεκαπέντε μήνες όχι εφαρμογής μιας άλλης οικονομικής πολιτικής, που στρέφει την οικονομική ανάπτυξη από το κρατικόδίαιτο και συνεπώς περιορισμένων δυνατοτήτων μοντέλο ανάπτυξης σ' ένα μοντέλο ανάπτυξης ιδιωτικής πρωτοβουλίας, το οποίο είναι μακροπρόθεσμο και με διάρκεια, αλλά αυτοί οι δεκαπέντε μήνες είναι δεκαπέντε μήνες κατά τους οποίους κατακλύζεται το δημόσιο από διορισμούς οπαδών του κυβερνώντος κόμματος. Και αυτή η άποψη, αυτή η θεωρία εκστομίζεται από εκείνους, οι οποίοι οφείλουν τη μακροήμερη τους στην εξουσία αποκλειστικά –ναι, αποκλειστικά– στο γεγονός ότι κατέκλυσαν το δημόσιο με διορισμούς ψηφοφόρων τους. Και αν σήμερα η αιτίαση του ΠΑΣΟΚ προς τη Νέα Δημοκρατία για δόθεν διορισμούς οπαδών της, φαντάζει σαρκασμός, ειρωνεία ή παιξίμο με τον πόνο της άλλης μισής Ελλάδας, αυτό οφείλεται, όχι τόσο διότι η άλλη μισή Ελλάδα θέλει αναξιοκρατία ή θέλει να είναι το «μπλε» ΠΑΣΟΚ, αλλά διότι δεν είναι εύκολο για έναν πολίτη, ο οποίος μέσα στο σπίτι του, μέσα στη γειτονιά του, μέσα στην πολυκατοικία του, μέσα στο χωριό του να έχει δει τα δικά σας παιδιά να έχουν διοριστεί στο δημόσιο.

Και βλέπει ότι δεν έχει διοριστεί μόνο ένας αδερφός, αλλά όλη η οικογένεια. Έτσι νιώθει ότι επειδή έχει μία πολιτική τοποθέτηση έχει καταδικαστεί να είναι εξόριστος από οποιαδήποτε θέση στο δημόσιο.

Και αν έχει αξία να ψηφίζεις ένα κόμμα επί είκοσι χρόνια επειδή σε διόρισε στο δημόσιο φανταστείτε πόση αξία έχει να ψηφίζεις ένα κόμμα, που δεν σε έχει διορίσει, στο δημόσιο και που δεν πρόκειται να σε διορίσει, αλλά σου μιλάει για την Ελλάδα, σου μιλάει για νοικοκύρεμα. Αν αυτό δεν μας δίνει το δικαίωμα να είμαστε υπερήφανοι για τους οπαδούς μας, τότε τίποτα άλλο δεν μας το δίνει.

Εγώ προσωπικά είμαι υπερήφανος για τους οπαδούς και τους ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας, που επί είκοσι χρόνια χωρίς έμπρακτο αντάλλαγμα στήριξαν αυτήν την παράταξη. Την πήραν από ένα ποσοστό κάτω του 40% και σήμερα, χάρις σ' αυτούς τους ανθρώπους και σε άλλους που ήρθαν από άλλους χώρους, έχουμε μία κοινωνική πλειοψηφία η οποία δεν λέει να μετακινηθεί παρά τις δικές σας καταφορές και κατακραυγές. Αυτή η κοινωνική πλειοψηφία εξακολουθεί να στηρίζει τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση όχι γιατί περιμένει διορισμούς σε κάποια ανύπαρκτη ουρά, αλλά γιατί περιμένει να μπει επιτέλους μία τάξη στη χώρα. Περιμένει να αναπτυχθεί ο ιδιωτικός τομέας που είναι ο μόνος που θα δώσει βιώσιμες θέσεις εργασίας. Περιμένει αυτή η χώρα να αναλάβει και τις ευθύνες της απέναντι σε χρόνια προβλήματα, τα οποία σάπιζαν, διότι τα είχατε σκεπάσει με τη βοήθεια και των συνώνυμων του ΠΑΣΟΚ που είναι τα περισσότερα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, αλλά και το συνδικαλιστικό κίνημα.

Αυτό όλο το σύστημα δεν ήταν απλό να αλλάξει. Εάν ήταν απλό θα είχε αλλάξει από το 2000. Απεδείχθη ότι ήταν εξαιρετικά δύσκολο. Αποδεικνύεται και σήμερα ότι ήταν εξαιρετικά δύσκολο να τα βάσεις με το ΠΑΣΟΚ και τα συνώνυμά του. Γιατί και όταν το ΠΑΣΟΚ δεν πάει καλά πάνε καλύτερα τα συνώνυμά του. Και σήμερα η αξία αυτής της ψήφου εμπιστοσύνης είναι για να πει μία συμπαγής κοινοβουλευτική ομάδα που απηχεί την πλειοψηφία του ελληνικού λαού ότι ναι έχετε την εμπιστοσύνη

του ελληνικού λαού, την εμπιστοσύνη της ελληνικής Βουλής, για να συνεχίσουμε αυτές τις μεταρρυθμίσεις με σταδιακό τρόπο, με τρόπο που να μη δημιουργεί μεγάλη κοινωνική αναταραχή που θα τις υπονομεύσει. Αποφασιστικά, σταθερά, βήμα προς βήμα θα κερδίσουμε το χρόνο που χάσαμε και τις μάχες που χάσαμε, έτσι ώστε το περιρρέον σύστημα που στήριξε την προηγούμενη κατάσταση θα αποφασίσει ότι η χώρα σε πείσμα της δικής τους τροχοπέδης θα προχωρήσει. Αυτό και μόνο δίνει αξία στη συζήτηση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης και στη δική μου ψήφο, που με μεγάλη αποφασιστικότητα θα δώσω την Κυριακή στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Τσιόκας έχει το λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, με έκπληξη άκουσα την καινοφανή θεωρία, ότι η ψήφος εμπιστοσύνης που ζήτησε ο Πρωθυπουργός της χώρας είναι για να κυβερνήσει η Νέα Δημοκρατία μετά από δεκαπέντε μήνες. Αυτή η καινοφανής θεωρία που αναπτύχθηκε και από τον προλαλήσαντα δείχνει καθαρά ότι η Νέα Δημοκρατία βρίσκεται σε πολιτικό αδιέξοδο. Ντρέπεται για την εφαρμοζόμενη πολιτική της και διατάσσει τις δυνάμεις της σε μία συζήτηση που αφορά μόνο το παρελθόν. Δεν θέλει να μιλήσει για το παρόν. Ξεδιπλώνει, όμως, πολιτικές για το παρόν. Μιλά στην ουσία με δύο γλώσσες, τη μία που εφαρμόζει, που είναι μία βαθιά αντιλαϊκή και αντικοινωνική πολιτική και την άλλη γλώσσα, η οποία περίπου θέλει να αποδώσει τις ευθύνες στις προηγούμενες τετραετίες, λες και ο χρόνος σταμάτησε στο χτες. Δεν θέλει να αναλάβει τις ευθύνες της.

Θέλω να υπενθυμίσω στους εκλεκτούς συναδέλφους ότι η Νέα Δημοκρατία κυβερνά και οφείλει να πει ευθέως τις απόψεις της. Το θέμα που καλούμαστε να συζητήσουμε εμείς, το είπαμε ευθέως, και γι' αυτό καταθέσαμε και την πρόταση δυσπιστίας απέναντι στην κυβερνητική πολιτική. Οι πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας κάθε μέρα και περισσότερο οδηγούν σε ευθεία ρήξη με τα λαϊκά συμφέροντα, με την ελληνική κοινωνική πλειοψηφία. Εδώ και δεκαπέντε μήνες διογκώνεται καθημερινά και περισσότερο η αγωνία και των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας, που έχουν ουσιαστικές απώλειες στις δραστηριότητες τους, αλλά και στα εισοδήματά. Ακριβώς με αυτήν την κοινωνική και την παραγωγική αγωνία ταυτίστηκε ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Γιώργος Παπανδρέου. Εξέφρασε γνήσια αυτή την αγωνία. Συμπύκνωσε σ' ένα απλό ερώτημα, που όλοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ θα σας το υπενθυμίζουν κάθε μέρα μέχρι την ώρα της ψηφοφορίας και αμέσως μετά. Θα δεσμευθείτε στη βάση της προεκλογικής σας εξαγγελίας ότι δεν θα βάλετε άλλους φόρους σε βάρος των παραγωγικών και των λαϊκών στρωμάτων; Θα δεσμευθείτε μπροστά στο ελληνικό Κοινοβούλιο και στην ελληνική κοινωνία; Αυτό το ερώτημα είναι αμείλικτο γιατί κρύβει τον καμβά της πολιτικής που θέλετε να αναπτύξετε. Δεν απαντάτε.

Κύριοι συνάδελφοι, ανέτρεξα με αγωνία να δω τις προεκλογικές δηλώσεις της Νέας Δημοκρατίας και του Πρωθυπουργού, τις προγραμματικές δηλώσεις, στη συνέχεια τον προϋπολογισμό και σήμερα την ομιλία του. Παρακολουθώντας την ομιλία του καταλήγω σ' ένα απλό συμπέρασμα, ότι λέτε τα ίδια πράγματα εδώ και δεκαπέντε μήνες. Υποκρύπτετε την αλήθεια πίσω από ένα περίεργο μεταμορφισμό και βερμπαλισμό μαζί. Μετά τους «νταβατζήδες» πήγαμε στη «μεταρρύθμιση», στις «τομές», που στην πράξη δεν είναι μεταρρύθμιση, αλλά απορρύθμιση με έντονες κοινωνικές επιπτώσεις. Δεν θέλετε να πείτε την αλήθεια ότι στο τέλος όλα αυτά εξυπηρετούν απλώς όχι μόνο μια ταμειακή λογική, αλλά τις επιδιώξεις των λίγων, των «δικών σας παιδιών».

Το θέμα είναι συγκεκριμένο και πάνω σ' αυτό η Νέα Δημοκρατία δεν θα αποφύγει τη βάση να απολογηθεί αυτό το τριήμερο. Εδώ και δεκαπέντε μήνες εξελίσσεται η πορεία άσκησης του κυβερνητικού έργου σε μια επώδυνη διαδικασία σε βάρος των παραγωγικών και των λαϊκών στρωμάτων. Δεν είναι μόνο ότι η Ελλάδα υποχωρεί στο ρόλο της στις διεθνείς και ευρωπαϊκές εξελίξεις. Αλλά πάνω απ' όλα, τους δεκαπέντε αυτούς μήνες, εκδηλώνεται με τον πλέον δραματικό τρόπο ότι αποσα-

θρώνεται κάθε έννοια κοινωνικής συνοχής και ανάπτυξης, που οδηγεί συγκεκριμένα στρώματα του πληθυσμού στην απειλή της νέας φτώχειας και σοκάρει την αγορά στην κίνηση και τους ρυθμούς της.

Το θέμα είναι ότι τους δεκαπέντε μήνες της κυβερνητικής ευθύνης της Νέας Δημοκρατίας αποδεικνύεται πλέον με στοιχεία ότι η Νέα Δημοκρατία είπε ψέματα στον ελληνικό λαό. Με άλλες υποσχέσεις διεκδίκησε και πήρε την ψήφο εμπιστοσύνης από την ελληνική κοινωνία και άλλη πολιτική εφαρμόζει. Δεν κατηγορείται απλά από το ΠΑΣΟΚ, αλλά από την ελληνική κοινωνία, γιατί στην πράξη λειτουργεί με δύο διαφορετικά προγράμματα.

Αυτή η κρίση που περιγράφεται και από άλλους συναδέλφους έχει πολύ μεγάλες επιπτώσεις σε όλους τους τομείς. Περισσότερες επιπτώσεις, όμως, έχει στην περιφέρεια, στην αγροτική οικονομία. Κουβέντα δεν ειπώθηκε πάνω σ' αυτό. Δεκαπέντε μήνες κυβερνητικής πολιτικής από τη Νέα Δημοκρατία και οι επιπτώσεις είναι ευδιάκριτες. Να μιλήσω για το βαμβάκι; Έχουμε μείωση 30% στις περσινές τιμές. Πέρσι πουλήσαμε με 370 δραχμές και φέτος 270 δραχμές, και αν πουλήσαν όλοι! Στο ρύζι από 105 δραχμές πήγαμε στις 75 δραχμές. Στο καλαμπόκι από 55 στις 40 δραχμές φέτος. Στα σιτηρά ξέρετε τι έγινε με τους εμπόρους. Από 55 δραχμές στις 35 δραχμές φέτος.

Να πω για τις εισαγωγές των σταφυλιών; Να πω για τον καπνό, όπου οι έμποροι έχουν πλήρη ασυδοσία; Μπαίνουν οι αγρότες για τη νέα καλλιεργητική σοδειά στην ελληνική περιφέρεια και μπαίνουν με σφιγμένο στομάχι. Δεν ξέρουν τι θα καλλιεργήσουν, δεν ξέρουν με τι τιμές ξεκινούν. Το κόστος παραγωγής έχει διπλασιαστεί.

Αυτή η ανασφάλεια και η αβεβαιότητα κυριαρχεί παντού, σε κάθε αγρότη, ανεξάρτητα από το αν είναι ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, Συνασπισμός, ΚΚΕ ή οποιοδήποτε άλλο κόμμα. Αυτή η ανασφάλεια κυριαρχεί παντού. Την εισπράττουμε παντού και κανείς δεν μιλάει επ' αυτού.

Όμως, οι τοπικές κοινωνίες, οι περιφερειακές κοινωνίες, ζουν από το τζιράρισμα της περιφερειακής οικονομίας. Ζουν από το τζιράρισμα πάνω απ' όλα της τοπικής αγροτικής οικονομίας και όχι μόνο αυτό.

Το χειρότερο από όλα είναι ότι το 2006 ξεκινάει η εφαρμογή της νέας ΚΑΠ και ούτε ένα αγρότης ούτε ένας κοινωνικός φορέας δεν ξέρει με ποιους όρους θα εφαρμοστεί αυτή η νέα ΚΑΠ. Τι θα γίνει με τον καπνό; Τι θα γίνει με το βαμβάκι; Τι θα γίνει με την απελευθέρωση της εμπορικής τιμής από τη στήριξη του αγρότη; Σε ποιο βαθμό θα γίνει; Πού έγινε ο κοινωνικός διάλογος; Δεν είναι αυτό ρήξη της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας με την κοινωνία; Δεν είναι ανάληψη αυτή η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας να ή όχι; Πού είναι ο κοινωνικός διάλογος; Δεν έπρεπε να προετοιμαστούν οι αγρότες έξι μήνες νωρίτερα για να νιώσουν μία στοιχειώδη ασφάλεια;

Όμως, το χειρότερο από όλα είναι ότι έχουμε και μία επίθεση πάνω στις όποιες παραγωγικές δραστηριότητες των αγροτών, στη δυνατότητά τους να στηρίζουν τα προϊόντα με την κοινωνική οικονομία.

Στο παρελθόν, υπήρξαν συνεταιρισμοί που κράτησαν στα χέρια τους τον παραβατικό ρόλο απέναντι στους εμπόρους. Σήμερα, η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, μέσω της Αγροτικής Τράπεζας οδηγεί τις συνεταιριστικές επιχειρήσεις μία-μία σε χρεοκοπία και σε κλείσιμο. Κορυφαία οργάνωση η Ομοσπονδία Γεωργικών Συνεταιρισμών Θεσσαλονίκης, κορυφαία και πιλότος για όλη την Ελλάδα, με δύο παραγωγικά συνεταιριστικά εργοστάσια στην ντομάτα –της οποίας η εποχή είναι τώρα– και στο βαμβάκι στα εκκοκκιστήρια. Και τα δύο τα οδηγεί σε κλείσιμο. Τα οδηγεί σε ευτελισμό για να τα δώσει σε ιδιώτες. Πώς, λοιπόν, ο αγρότης θα υπερασπιστεί την τιμή παρέμβασης τη δυνατότητα και την προοπτική του;

Αυτή είναι η άλλη πολιτική; Γι' αυτήν την πολιτική δεν θέλει να μιλήσει η Νέα Δημοκρατία; Γι' αυτά τα ζητούμενα δεν θέλει να ανοίξει ο πολιτικός διάλογος και μένει κολλημένη στο 2000 και στο 2004, που στο κάτω-κάτω όλοι μας έχουμε κριθεί από τον ελληνικό λαό και όσον αφορά τις θετικές και όσον αφορά τις

αρνητικές όψεις;

Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Όταν ολόκληρη η Ευρώπη κινείται ήδη στον αστερισμό της δημοκρατίας των πόλεων και των περιφερειών, όταν ξέρουμε ότι το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα στηριχθεί με βάση την ικανότητα της περιφερειακής δομής, της Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού, όταν ξέρουμε ότι ολόκληρη η Ευρώπη κινείται στην Κοινωνία της Πληροφορίας, της ανταγωνιστικότητας και της γνώσης, η αυτοδιοίκηση στη χώρα χρεωκοπεί.

Ο Α' και ο Β' βαθμός Αυτοδιοίκησης είναι στα όρια της χρεοκοπίας. Δεν έχει εκταμιευθεί κανένας πόρος. Δεν λειτουργεί ούτε το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» το οποίο επικαλείστε. Ακυρώσατε το επτά και δεκαπέντε μήνες δεν έχει εκταμιευτεί ούτε μία δραχμή. Τώρα υποβάλλονται προτάσεις για το πρόγραμμα «Θησέας» που θα υλοποιηθούν μετά από δεκαπέντε μήνες! Δεν δημοπρατήθηκε ούτε ένα μικρό έργο στην περιφέρεια! Πώς θα τζιράρει η τοπική οικονομία; Πώς θα κρατήσουμε τον κόσμο αν οι πολιτικές σας οδηγούν στην ουσία στην αστυφιλία;

Αυτές, λοιπόν, οι πολιτικές είναι πολιτικές βαθιά αντικοινωνικές -κοινωνικά ανάληγτες- είναι αντιπαραγωγικές, δεν είναι καινοτόμες, δεν προσεγγίζουν τα νέα δεδομένα με ανοικτό και μη φοβικό βλέμμα, δεν βάζουν σε διάλογο την κοινωνία -πρότυπα που ήδη οι άλλες χώρες τα έχουν ακολουθήσει- επιχειρείτε μέσα από μονομερείς κινήσεις να εξασφαλίσετε τις ταμειακές ανάγκες. Ε, αυτή η λογική δεν περνάει! Σ' αυτήν τη λογική το ΠΑΣΟΚ και η ελληνική κοινωνία θα σταθούν αντιμέτωποι! Σ' αυτήν τη λογική εμείς θα αντιπάρουμε μία άλλη πολιτική και θα την αντιπάρουμε κάθε μέρα. Όπως αδρά τη σκιαγράφησε σήμερα ο Πρόεδρος Γιώργος Παπανδρέου, θα τη λέμε κάθε μέρα.

Ο τόπος χρειάζεται όχι μόνο οικονομική μεγέθυνση, αλλά οικονομική μεγέθυνση με κοινωνική ανάπτυξη, αλληλεγγύη περιφερειακή και κοινωνική συνοχή.

Πάνω σ' αυτήν τη βάση, εμείς θα οικοδομούμε τις νέες συμμαχίες μας για να φτιάξουμε τη νέα κοινωνική πλειοψηφία, που έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια πολύ καλή ευκαιρία, η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, για να επικεντρωθούμε στην ουσία της πολιτικής, το όραμα που έχει κάθε παράταξη για το μέλλον αυτού του τόπου. Έχουμε χρέος να ξαναδώσουμε ελπίδα στους Έλληνες. Έχουμε καθήκον να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων, να προχωρήσουμε σε ριζικές μεταρρυθμίσεις, γιατί αυτό περιμένει ο λαός.

Οι Έλληνες έχουν κατανοήσει την ανάγκη δραστικών αλλαγών, γιατί μόνο έτσι θα αναστραφεί η σταθερά καθοδική πορεία των τελευταίων ετών. Ακόμη και σε λεγόμενα θέματα ταμπού οι πολίτες έχουν πιο προχωρημένες θέσεις από τις επίσημες θέσεις των κομμάτων και αυτό θα πρέπει να μας προβληματίσει όλους.

Πάρτε για παράδειγμα ένα μέχρι πρότινος κατεχορήγιο θέμα-ταμπού, τη μονιμότητα στο δημόσιο τομέα. Πρόσφατη δημοσκόπηση έδειξε ότι οι περισσότεροι Έλληνες, ανεξαρτήτως κομματικών πεποιθήσεων, τάσσονται υπέρ της κατάργησης της μονιμότητας στο δημόσιο, καίτοι αυτή είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη. Μάλιστα για τις ΔΕΚΟ, όπου η μονιμότητα κατοχυρώνεται με συμβάσεις, εξαιτίας της ευνοίας προς τα συνδικαλιστικά στελέχη που εμφανίζονται ως η ηγεσία της ΓΣΕΕ, το ποσοστό ήταν ακόμη μεγαλύτερο.

Και η εξήγηση είναι αρκετά απλή: Οι Έλληνες δεν αποδέχονται να υπάρχουν εργαζόμενοι δύο κατηγοριών. Δεν κατανοούν γιατί ο υπάλληλος μιας ΔΕΚΟ πρέπει να είναι προνομιούχος, σε σχέση με συναδέλφους του στον ιδιωτικό τομέα.

Έχει περάσει ενάμιση αιώνας από την εποχή του Τρικούπη και του Δεληγιάννη και τον ονοματισμό της πλατείας Κλαυθμύωνος. Έχουν αλλάξει οι καιροί. Λειτουργούν οι θεσμοί. Εφαρμόζονται οι νόμοι. Έχει κατοχυρωθεί συνταγματικά και έχει καθιερωθεί στη συνείδηση των Ελλήνων ένας αδιάβλητος και αξιο-

κρατικός τρόπος για τις προσλήψεις στο δημόσιο. Ποιο είναι, λοιπόν, το νόημα να διατηρήσει στον 21ο αιώνα η Ελλάδα την πανευρωπαϊκή μοναδικότητα της μονιμότητας;

Αυτό που χρειάζεται ο εργαζόμενος είναι το αίσθημα μονιμότητας στην απασχόληση και όχι τη στατική μονιμότητα για τους εκλεκτούς του δημοσίου, που οδηγεί στα γνωστά φαινόμενα της χαμηλής παραγωγικότητας και της αναποτελεσματικότητας. Και αυτό το αίσθημα μονιμότητας στην απασχόληση λειτουργεί, όταν υπάρχει προσφορά εργασίας, όταν υπάρχει ανάπτυξη της οικονομίας, όταν ανθίζει ο ιδιωτικός τομέας. Γιατί γνωρίζουμε πλέον όλοι ότι η ανεργία δεν μπορεί να καταπολεμηθεί με μαζικές προσλήψεις στο δημόσιο. Γνωρίζουμε τις δυσάρεστες συνέπειες αυτής της πρακτικής, που ακολουθήθηκε από τις κυβερνήσεις των τελευταίων είκοσι ετών.

Το κράτος δεν μπορεί να είναι εργοδότης, δεν μπορεί να είναι επιχειρηματίας ούτε και δεξαμενή ανέργων. Πιστεύουμε σ' ένα μικρότερο κρατικό μηχανισμό, που να ασκεί αποτελεσματικότερα εποπτεία και έλεγχο. Έλεγχος σημαίνει ενδιαφέρον. Εποπτεία σημαίνει φροντίδα.

Όσο για διάφορες θεωρίες αυτοδιαχείρισης και αυτοελέγχου, που είχαν συγκινήσει αρκετούς στο παρελθόν, αποδείχθηκαν εξόχως αποτυχείς. Απόδειξη είναι τι συνέβη, όταν καταργήθηκαν οι επόπτες γεωργικών συνεταιρισμών το 1982-1983 και ανατέθηκε η εποπτεία στις γενικές συνελεύσεις των συνεταιρισμών. Οι ελεγχόμενοι έγιναν και ελεγχοντες και οδηγήθηκαν στην κατάρρευση του συνεταιριστικού κινήματος. Είδαμε αρκετές φορές τα τελευταία χρόνια τη δυστυχή κατάληξη της ταύτισης ελεγχοντος και ελεγχόμενου στη δημόσια ζωή.

Πώς μπορούμε, λοιπόν, να αφήσουμε τελείως ανεξέλεγκτο τον πιο κρίσιμο τομέα για το μέλλον μας, τον τομέα της παιδείας; Πώς μπορούν οι καθηγητές να απαιτούν να είναι αναξιολογητοί; Ποιος έχει το δικαίωμα να αρνείται την αντικειμενική αξιολόγησή του, ενώ ο ίδιος σφραγίζει το μέλλον εκατοντάδων νέων; Ποια κυβέρνηση μπορεί να αρνηθεί τις ευθύνες στο χώρο της εκπαίδευσης; Γιατί συνεχίζουν τα πανεπιστήμιά μας να βγάζουν σωρηδόν πτυχιούχους σε ειδικότητες που δεν έχουν πιθανότητα ένταξης στην παραγωγική διαδικασία;

Η σύγχρονη κοινωνική μάλιστα είναι η ανεργία και τα όπλα για την καταπολέμησή της είναι η παιδεία και η ανάπτυξη. Για να υπάρξει ανάπτυξη πρέπει να γίνουν επενδύσεις και δεδομένης της δημοσιονομικής μας κατάστασης, για να γίνουν επενδύσεις, πρέπει να προσελκυσθούν ιδιωτικά κεφάλαια. Συνεπώς πρέπει να γίνουμε ελαστικότεροι για επενδύσεις.

Πρώτη προϋπόθεση για ένα σοβαρό επενδυτικό είναι η εξυγίανση της οικονομίας και πρώτο βήμα σε αυτήν την κατεύθυνση είναι μια σοβαρή απογραφή. Άλλωστε σε κάθε αρχή πρέπει να ξέρεις πού στέκεσαι και από πού ξεκινάς. Άλλη πολιτική χαράζει με το έλλειμμα στο 1,2% και άλλη με 6%.

Ακούστηκαν πολλά από την Εξωματική Αντιπολίτευση κατά της απογραφής. Όμως, όλως τυχαίως, κανένας δεν τόλμησε να αμφισβητήσει τα στοιχεία της και τα αποτελέσματά της.

Και τα επόμενα βήματα εξελίσσονται σωστά. Υλοποιείται σταδιακά το κυβερνητικό πρόγραμμα. Επιτυγχάνουμε τη μείωση του ελλείμματος με τον προϋπολογισμό του 2005, όπως επιβεβαιώνει και η Κομισιόν. Αποκαταστήσαμε την αξιοπιστία της ελληνικής Κυβέρνησης και των ελληνικών ελεγκτικών μηχανισμών στις Βρυξέλλες.

Και επειδή ακούστηκαν πολλά για την επιστροφή κονδυλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα θέλαμε να διευκρινίσουμε ότι εμείς δεν πανηγυρίσαμε επειδή η κακοδιαχείριση των προηγούμενων κυβερνήσεων στοίχισε στην Ελλάδα μισό δισεκατομμύριο ευρώ. Απλώς χαρήκαμε που καταφέραμε να γλιτώσουμε τουλάχιστον 1.000.000.000 ευρώ, που απαιτούσε επιπλέον η Κομισιόν.

Επιπλέον, διατηρούμε έναν από τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς ο ιδιωτικός τομέας έχει αρχίσει να υποκαθιστά τις δημόσιες επενδύσεις, που ήταν η κινητήρια δύναμη στο διάστημα της ολυμπιακής προετοιμασίας. Σε αυτήν την κατεύθυνση θα βοηθήσει ο αναπτυξιακός νόμος και ο νέος νόμος για τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

Όμως, επειδή ζούμε σ' ένα διεθνές περιβάλλον, εξόχως ανταγωνιστικό, δεν πρέπει να σταματήσουμε εκεί. Αν θέλουμε να καταπολεμήσουμε αποτελεσματικά την ανεργία, αν θέλουμε να προσελκύσουμε σοβαρές επενδύσεις, πρέπει να τολμήσουμε αλλαγές σε δύο ακανθώδη ζητήματα, το εργασιακό και το ασφαλιστικό.

Δεν είναι δημοφιλείς οι συζητήσεις για τα ζητήματα αυτά, όμως, δεν είναι δυνατόν να προτιμήσουμε την τακτική της στρουθοκαμήλου. Όταν μας έρχονται συνεχώς προειδοποιητικά σήματα κινδύνου για το ασφαλιστικό μας σύστημα, δεν μπορούμε να πιστεύουμε ότι θα συνταξιοδοτηθούμε, όπως οι παππούδες μας. Αν μη τι άλλο, οι παππούδες και οι γιαγιάδες μας ζούσαν λιγότερο και γεννούσαν περισσότερο.

Θέλουμε οι μεταρρυθμίσεις αυτές να γίνουν με την ευρύτερη δυνατή κοινωνική συναίνεση, όμως, ο παράγοντας χρόνος πιέζει. Πάρτε για παράδειγμα τι συμβαίνει με τις τράπεζες. Μπορούμε να παρακολουθούμε αμέτοχοι και αδιάφοροι να έρχεται το αδιέξοδο, όταν οι αρμόδιοι οργανισμοί και η Κομισιόν υπογραμμίζουν ότι ο ελληνικός τραπεζικός τομέας είναι ο λιγότερο ανταγωνιστικός στο ευρωπαϊκό περιβάλλον; Μια κυβέρνηση έχει την ευθύνη να δίνει λύσεις, ιδιαίτερα σε ζητήματα που αφορούν ολόκληρη την κοινωνία. Και οι τράπεζες έχουν κοινωνικό χαρακτήρα. Μας αφορούν όλους και όχι μόνο μια προνομίουχο συντεχνία.

Και σήμερα έχει εμπεδωθεί στη συνείδηση όλων ότι η Κυβέρνηση Καραμανλή είναι κυβέρνηση όλων των Ελλήνων. Απόδειξη ότι η συντριπτική πλειονότητα των πολιτών και ένα σημαντικό ποσοστό των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ –ένας στους έξι, αν δεν κάνω λάθος- θεωρούν καταλλήλοτερο Πρωθυπουργό της χώρας τον Κώστα Καραμανλή.

Ήρθε η ώρα για αλλαγές. Ήρθε η ώρα για τομές και για ανατροπές. Η πολιτική είναι η κινητήρια δύναμη της κοινωνίας και καταξιώνεται όταν έχει ανατρεπτική πνοή. Πρέπει, λοιπόν, να ξαναγυρίσουμε στην ουσία της πολιτικής.

Και ίσως ο σχετικός προβληματισμός να βοηθήσει και το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να αποσαφηνίσει τη σημερινή πολιτική του ταυτότητα, να ξεκαθαρίσει τις θέσεις του. Γιατί σήμερα το ΠΑΣΟΚ δεν έχει πολιτικές θέσεις, έχει πολιτικές συμμαχίες με συντεχνίες και τοποθετείται ανάλογα με τα συμφέροντα των συντεχνιών. Και αυτό είναι εις βάρος της πολιτικής συνολικά.

Κλείνοντας, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι ένα είναι το κύριο πρόβλημα των Ελλήνων: Καταναλώνουμε περισσότερα από όσα παράγουμε, εισάγουμε περισσότερα από όσα εξάγουμε. Αν δεν αναστρέψουμε τα φαινόμενα αυτά, το μέλλον μας διαγράφεται ζοφερό. Όμως, η Κυβέρνηση Καραμανλή μπορεί να τα αναστρέψει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Σκουλάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί εναπομείναντες, στην Αίθουσα, συνάδελφοι, συζητάμε στο Κοινοβούλιο, γιατί ο Πρωθυπουργός της χώρας επέλεξε να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης μετά την υποβολή της πρότασης δυσπιστίας, που πολύ σωστά ο Πρόεδρός μας υπέβαλε για τον Υπουργό των Οικονομικών. Γιατί εσείς μας είπατε –ο Υφυπουργός Οικονομικών- και εμείς το γνωρίζαμε και το είχαμε πει από τη στιγμή που ψηφίζοταν ο προϋπολογισμός, ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι ψεύτικος και δεν πρόκειται να υλοποιηθεί.

Δεν ξέρω εάν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, οι Υπουργοί έχουν συνειδητοποιήσει ότι διανύουν το δέκατο έκτο μήνα της κυβερνητικής τους θητείας. Μπήκαν στο δέκατο έκτο μήνα. Τι σημαίνει αυτό, κύριε Υπουργέ; Είναι το 1/3 της θητείας σας.

Δεν ξέρω αν έχετε αντιληφθεί ότι είστε υποχρεωμένοι να απολογηθείτε για όσα είπατε προεκλογικά ή τουλάχιστον να μας πείτε, βάσει των μετεκλογικών σας δεσμεύσεων, πόσα από αυτά έχετε κάνει. Τι να σας κάνω εγώ; Δεν έχετε μάθει ότι τα κόμματα της εξουσίας πρέπει να είναι προσεκτικά και να μη

λένε πολλά, γιατί κάποτε μπορούν να τα βρουν μπροστά τους; Και τα βρήκατε μπροστά σας. Είπατε τόσα πολλά προεκλογικά, υποσχθήκατε τα πάντα, στείλατε το καταστροφικό μήνυμα ότι θα καταργήσετε το ΣΔΟΕ, υποσχθήκατε σε κάθε νεοδημοκρατική οικογένεια ότι «θα καταργήσουμε το ΑΣΕΠ,... αλλά δεν θα το καταργήσουμε,... θα το καταργήσουμε», κατασυκοφαντήσατε το έργο μας, φθάνοντας στο έσχατο σημείο της αντιπολιτευτικής σας έξαρσης στον ευαίσθητο χώρο της υγείας να εμπλέξετε στην μάχη της κατσαρίδας και της γάτας τον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Σας χαρίζουμε αυτήν την πατέντα. Κάνετε μεγάλη ζημιά στον ευαίσθητο χώρο της υγείας και βέβαια στη μάχη κατά της διαπλοκής και της διαφθοράς. Σεμνότητα και ταπεινότητα!

Ήλθε, όμως, η ώρα της αλήθειας μετά τις εκλογές. Ξέρατε πως ό,τι υποσχθήκατε, δεν μπορείτε να τα κάνετε και επιλέξατε –ήταν πολιτική επιλογή αυτό που κάνατε- με απόφασή σας τη διενέργεια της απογραφής. Το έχετε ομολογήσει εσείς οι ίδιοι. Θα πληρώνει η χώρα για δεκαπέντε χρόνια αυτήν την εμμονή σας να χρεώσετε στο ΠΑΣΟΚ τις αμυντικές δαπάνες και δεν σεφτίζατε ότι η κυβέρνησή μας είχε πείσει τους Ευρωπαίους και για τις αμυντικές δαπάνες –γιατί είμαστε η χώρα με τις μεγαλύτερες αμυντικές δαπάνες 5% εμείς, 0,5% οι άλλοι- ότι με τους Ολυμπιακούς Αγώνες έχουμε τεράστια προβλήματα και είχαν δεχθεί τον τρόπο υπολογισμού του ελλείμματός και εσείς επιλέξατε τον άλλο δρόμο, ο οποίος είναι καταστροφικός.

Κερδίσατε πολιτικό χρόνο –νομίζατε ότι θα χρεώσετε την απογραφή, στο έλλειμμα, στο χρέος, τα πάντα, την αδυναμία σας να εκπληρώσετε τις προεκλογικές σας υποχρεώσεις με τις ευρωεκλογές, με τους Ολυμπιακούς, αλλά κάπου τον Οκτώβριο ήλθε η αλήθεια, έπρεπε να κυβερνήσετε και άρχισε το αλαλούμ.

Εγώ προσωπικά, κύριε Υφυπουργέ, δεν έχω ξαναδεί, τα κάμποσα χρόνια που είμαι εδώ μέσα, κυβέρνηση μέσα σε τόσο λίγο χρονικό διάστημα να κάνει τόσες πολλές γκάφες. Δεν συνεννοείστε οι Υπουργοί μεταξύ σας. Επιτρέψτε μου, με όλη την εκτίμηση, άλλα λέτε εσείς, ως Υφυπουργός Οικονομικών, άλλα λέει ο συνάδελφός σας Υφυπουργός Οικονομικών, άλλα λέει ο κ. Αλογοσκούφης, άλλα λέει ο κ. Κακλαμάνης, άλλα λέει ο κ. Γιαννόπουλος. Δεν συνεννοούνται οι Υπουργοί μεταξύ τους, δεν συνεννοούνται οι Υπουργοί στο ίδιο Υπουργείο και ο λαός έμεινε άναυδος.

Όμως, η απογραφή σας κάλυψε ένα διάστημα, άρχισε να πιστεύει ο κόσμος ότι μπορεί να είναι έτσι ή και μπορεί να μην είναι έτσι, βρήκατε το «Βασικό Μέτοχο»,... αποπροσανατολισμό..., τα γνωστά. Όμως, ρωτήστε τους συναδέλφους αν μπορούν να πάνε τα Σαββατοκύριακα στις περιοχές τους. Δεν μπορούν να πάνε. Ξέρετε γιατί; Γιατί τους περιμένουν χιλιάδες άνθρωποι και ζητούν να υλοποιηθεί η προεκλογική υπόσχεση για τους διορισμούς. Πάνω από τέσσερις χιλιάδες – πέντε χιλιάδες βιογραφικά σημειώματα –το ξέρω, κύριε συνάδελφε, δεν το ομολογείτε, αλλά αυτή είναι η αλήθεια- έχετε στο γραφείο σας, γιατί εσείς σηματοδοτήσατε την πολιτική σας με αυτήν την υπόσχεση και προεκλογικά το συνέδριό σας με αυτό σηματοδοτήθηκε. Οι Έλληνες νεοδημοκράτες θυμούνται τα λόγια του φίλου μου του Πολύδωρα –που λείπει- που είπε για τα παιδιά, που ήταν τόσα χρόνια στο ψυγείο. Έρχεται ο κ. Κακλαμάνης «θα καταργήσω το ΑΣΕΠ για τους νοσηλευτές», έρχεται ο κ. Νάκος και λέει, όσα είπε, έρχεστε και ψηφίζετε τη συνέντευξη, για να δώσετε ελπίδα στο μέλλον. Όμως δεν καταφέρατε τίποτα. Θα το δείτε σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα.

Άκουσα πολλά και διάφορα για έργα, για την περιφέρεια. Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, μέχρι να λήξει αυτή η συζήτηση –σας προκαλώ και σας παρακαλώ- να μου βρείτε ένα έργο που έγινε στο νομό μου, τα Χανιά, τούτη την περίοδο, δεκάξι μήνες που κυβερνάει η Νέα Δημοκρατία αυτόν τον τόπο.

Μια χρηματοδότηση έγινε μετά από αλληπάλληλες ερωτήσεις που υποβάλαμε για την αποκατάσταση της χαράδρας του Κουρουπητού, τίποτα άλλο. Όλα έχουν σταματήσει. Έργα δεν δημοπρατούνται ούτε από εθνικό σκέλος ούτε από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Ένας δρόμος εκκρεμεί εδώ και τρεις μήνες, είναι δρόμος αιχμής για την περιοχή, γιατί οδηγεί τους τουρίστες προς Ελαφονήσι και Φαλάσαρνα, το χωριό μου.

Ζητάμε μια χρηματοδότηση συμπληρωματική και έχουμε κάνει δύο ερωτήσεις και δεν έχει γίνει τίποτα.

Και διερωτάται κανείς: Στέρειψαν οι κρουνοί του κράτους; Τι έγινε; Δεν είναι απλά αυτά που έγιναν. Θα καταργήσουμε το ΣΔΟΕ, δεν το καταργήσατε. Απορρυθμίσατε το φορολογικό μας σύστημα, αντικαταστήσατε τους διευθυντές με γαλάζια στελέχη, απορρυθμίσθηκε ο φοροεισπρακτικός μηχανισμός και έχουμε δραματική υστέρηση των εσόδων πάνω από 2.000.000.000 ευρώ το 2004. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Εκεί τα ρίχνετε όλα. Απογραφή στην απογραφή, όμως, η δική σας πολιτική, η δική σας απορύθμιση του συστήματος οδήγησε στη δραματική υστέρηση των εσόδων. Αυτή είναι η αλήθεια.

Θέλω να τελειώσω, γιατί βλέπω ότι τελειώνει και ο χρόνος, με τον κοινωνικό τομέα. Εμπλέξατε, κύριε Υπουργέ, τα θέματα της υγείας, τα θέματα τα κοινωνικά στον επικοινωνιακό σας σχεδιασμό και αναθέσατε στον αριστοτέχνη, στις δημόσιες σχέσεις, κ. Κακλαμάνη να κάνει πολιτική υγείας επικοινωνιακή και όχι ουσίας. Επί δεκαπέντε μήνες δεν προσετέθη ένα κρεβάτι στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, δεν προσετέθη ένας νοσηλευτής, δεν διορίστηκε ούτε ένας θεραπευτής στον ΟΚΑΝΑ.

Σήμερα ήμουν στο συνέδριο του ΟΚΑΝΑ και τους προκάλεσα. Τους είπα: «Πείτε μου, κύριε Πρόεδρε του ΟΚΑΝΑ, πότε είχε γίνει αυτή η προκήρυξη των ενενήντα απόμων». Και τι αποκαλύφθηκε; Ότι ήταν προκήρυξη από τον προϋπολογισμό του 2003. Δεν ολοκληρώθηκε η προκήρυξη. Ενώ ήταν έτοιμοι οι διο-

ρισμοί, ακυρώθηκε ο διαγωνισμός για να προκηρυχθούν ξανά οι θέσεις, για τα γαλάζια παιδιά... από εκατό ως εκατόν πενήντα...

Θέλω να κλείσω λέγοντας ότι φτάνει πια η αντιπολίτευση στο ΠΑΣΟΚ. Ήρθε η ώρα, κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση να απολογηθεί για το έργο της. Να σταματήσει να εγκαινιάζει με τα δικά μας έργα... παραδείγματος χάρη, προχθές πήγε στο Βύρωνα να κάνει αστικού τύπου... από τις 16 Φεβρουαρίου του 2004.

Εγώ σας εύχομαι, κύριε Υπουργέ, να θεμελιώσετε έργα, τα δικά σας έργα και να μας καλέσετε να έρθουμε σε τέτοια έργα να σας συγχαρούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Σκουλάκη.

Αύριο πρώτος ομιλητής θα είναι ο συνάδελφος κ. Νικόλαος Λέγκας.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.38' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Σάββατο 11 Ιουνίου 2005 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

